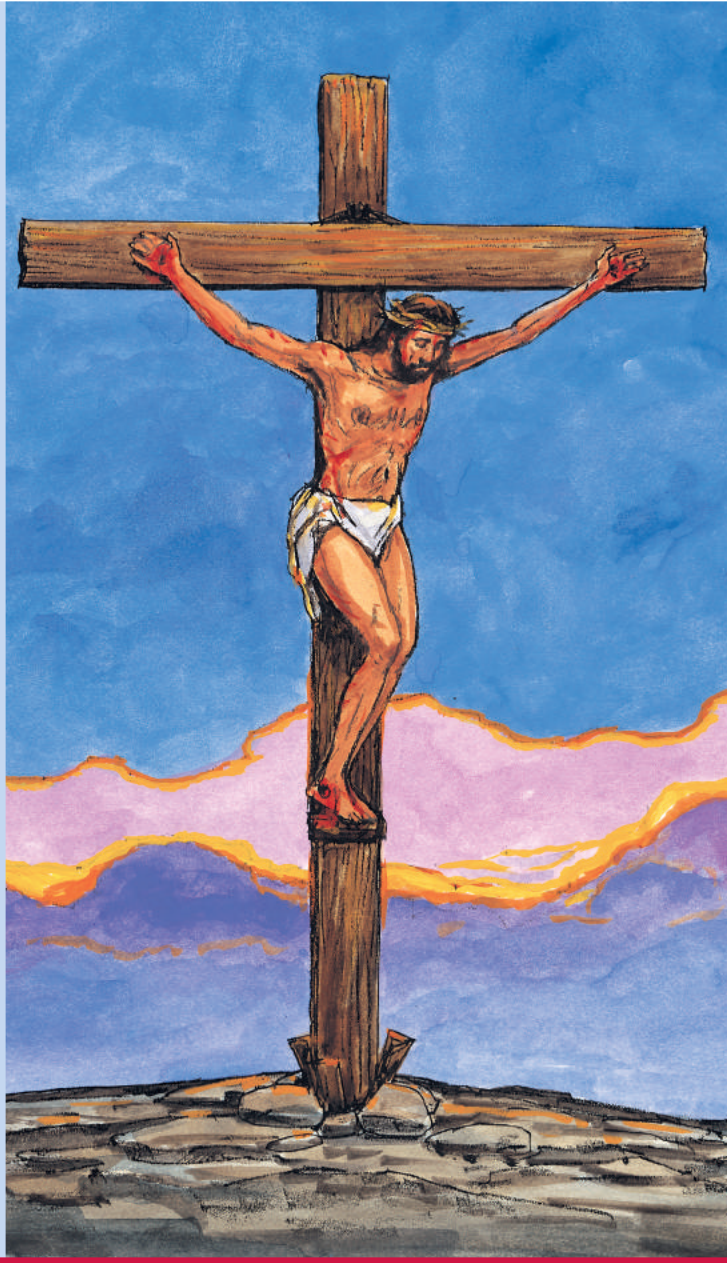
İncil Öğretiyor Serisi

Mesih İsa'daki iman aracılığı ile nasıl affedildiğimiz hakkında bir çalışma

Romalılar'a Mektup

Romalılar'a Mektup

Mesih İsa'daki iman aracılığı ile nasıl affedildiğimiz hakkında bir çalışma

Multi-Language Productions

Bringing the Word to the World

The text of this book is written and produced by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 2010
Revised in 2014
Copyright © 2018 Turkish edition

MLP Catalog Number: 385443

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version. Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society. Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 20

İçindekiler

Başlangıç 1

Bölüm 1:
Romalılar Mektubuna Giriş 3
(Romalılar 1:1-17)

Bölüm 2:
Hepimiz Günahkarız.....15
(Romalılar 1:18-3:20)

Bölüm 3:
Bizler Bağışlandık (Aklandık) 35
(Romalılar 3:21-8:39)

Bölüm 4:
Tanrı Tüm İnsanların İsa'ya
İnanmasını İstiyor.....75
(Romalılar 9:1-11:36)

Bölüm 5:
Tanrı İmanlıların Hizmet Etmesini
İstemektedir.....95
(Romalılar 12:1-15:33)

Bölüm 6:
Pavlus'un Romalılar Mektubunun Sonu....133
(Romalılar 16:1-27)

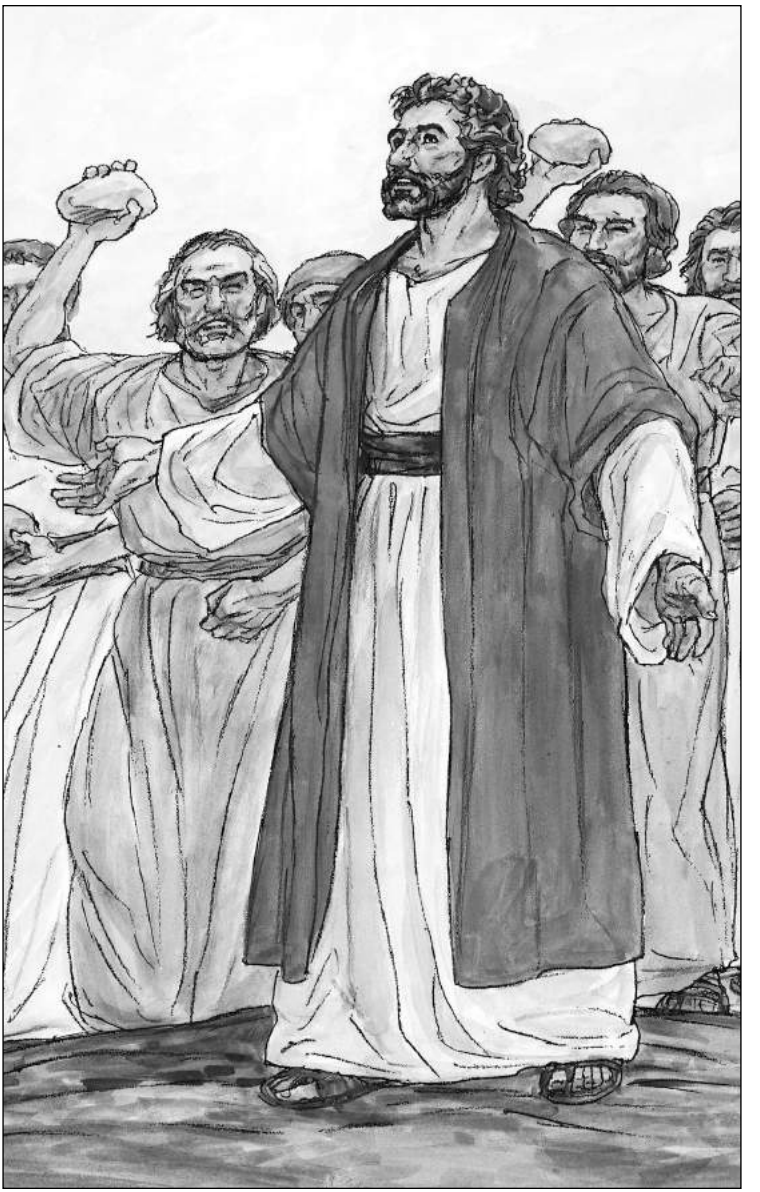

Başlangıç

Bu kitap, iyi işler yaparak değil, İsa Mesih'e kurtarıcınız olarak iman etmekle kurtulduğunuz (günahlarınızın affedildiği) konusu anlatmaktadır.

Her bölüm yıldız (*) ile işaretlemiş hedefler ile başlıyor. Bu hedefler size her bölümde öğreneceğiniz konuları gösterecektir.

Romalılar mektubunu çalışırken, İsa Mesih'e iman Rab ve Kurtarıcı olarak iman etmekle günahlarınızın bağışlandığını öğrenmeniz, İsa Mesih'in kurtuluşa (cennete) götüren tek yol yol olduğu imanında güçlenmeniz için Tanrı sizi bereketlesin diye dua ediyoruz.

İstefan'ın Taşlanması

Bölüm – 1

Romalılar Mektubuna Giriş

Romalılar 1:1-17

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam!
2-4 Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi. 5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. 6 İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız. 7 Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun. 8 İlkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. 9-10 Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman

dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda
bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum. 11 Çünkü
ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak
üzere sizi görmeyi çok istiyorum. 12 Yani, ben
aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanıyla cesaret
buluruz demek istiyorum. 13 Kardeşler, öteki uluslar
arasında olduğu gibi, çalışmalarımın sizin aranızda da ürün
vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı,
ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.
14 Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere
karşı sorumluluğum var. 15 Bu nedenle Roma'da bulunan
sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için
sabırsızlanıyorum. 16 Çünkü Müjde'den utanmıyorum.
Müjde iman eden herkesin –önce Yahudiler'in, sonra
Yahudi olmayanların– kurtuluşu için Tanrı gücüdür.
17 Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma
yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, "İmanla aklanan
yaşayacaktır."

Günümüzde mektup yazarken, adımızı mektubun sonuna koymaktayız. Bununla birlikte elçi Pavlus mektubundaki ilk kelimelerde bize, bu mektubu Romalı Hristiyanlara yazan kişinin kendisi olduğunu söylemektedir.

Bu bölümde şu konulara bakacağız:

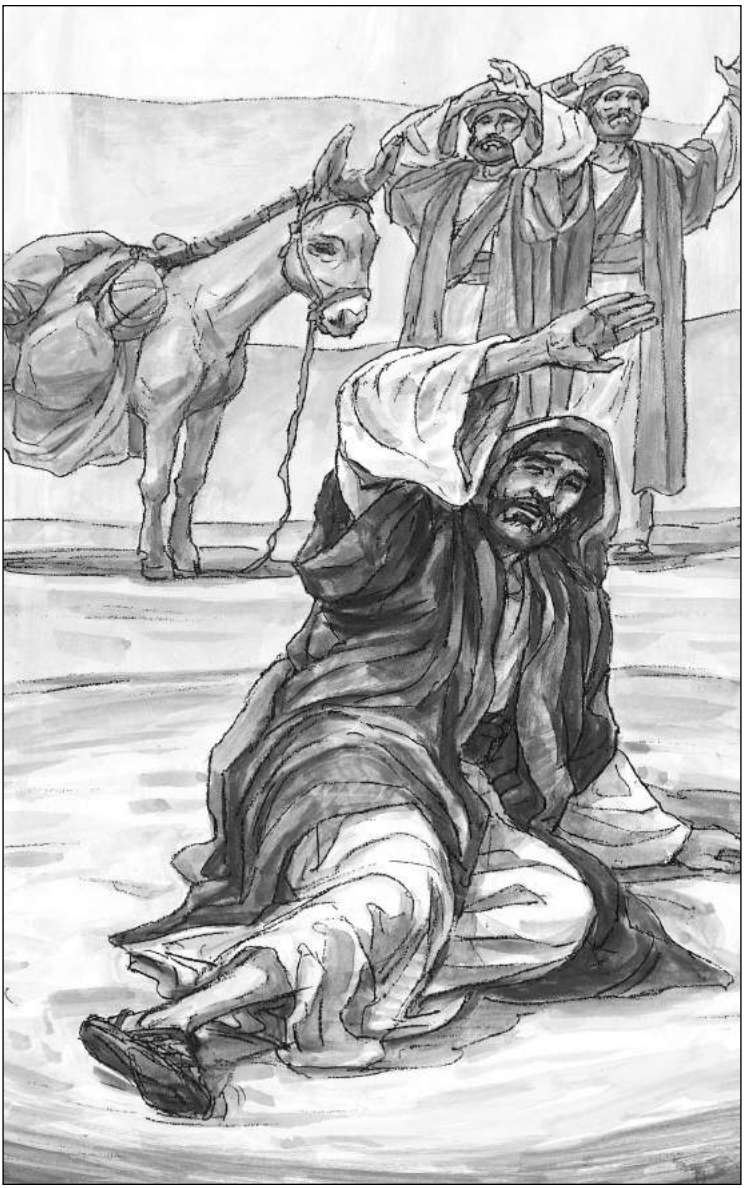
* Elçi Pavlus kimdir;
* Mektubu yazılış tarihi ve nedeni;
* Pavlus'un mektubu yazdığı insanların kim olduğu hakkında;
* Doğruluğun Tanrı'dan ne şekilde geldiği.

Romalılar'a bu mektubu yazan elçi Pavlus, her zaman İsa Mesih'in bir arkadaşı ve takipçisi değildi. Yaşamının erken dönemlerinde İsa'nın ve Hristiyan kilisesinin düşmanı idi.

Pavlus, günümüz Türkiye sınırları içinde bulunan Tarsus şehrinde bir Yahudi olarak doğmuştu (Elçilerin İşleri 21:39). Bununla birlikte Gamaliel adlı bir öğretmen tarafından yetiştiği Kudüs şehrinde büyümüştü (Elçilerin İşleri 22:3). Eski Antlaşma'nın yasası altında sıkı bir eğitim aldığını söylemektedir. Yaşamının erken dönemlerinde imanlı bir Yahudi idi. Aynı zamanda bir Roma vatandaşı idi (Elçilerin İşleri: 22:27).

Yaşamının ilk dönemlerinde Saul ismi ile tanınmaktaydı. Saul, Mesih İsa'nın kilisesine zulüm etmekteydi. Yahudiler tarafından Kudüs'te öldürülen ilk Hristiyan İstefan'ın ölümünü izlediğinde Hristiyanlara eziyet etme isteği ile dolmuştu (Elçilerin İşleri 7:58-8:1). Daha sonraki yazılarında Mesih İsa'nın kilisesine eziyet ettiğini itiraf etmektedir. I.Timoteus 1:13'de "Bir zamanlar O'na küfreden, zalim ve küstah biri olduğum halde bana merhamet edildi" şeklinde yazmaktadır.

Tanrı, Saul'a merhametini ne şekilde gösterdi? Bu olay, Hristiyanları tutuklamak ve kiliseyi yıldırmak

Saul Şam yolunda

için Şam'a doğru seyahat ederken gerçekleşti. Yolda Saul aninden yere yıkıldı. Yüksek bir ses ona "Saul! Saul! Neden bana zulmediyorsun?" diye seslendi. Işık gözlerini kör etmişti, İsa Saul'a kendisini Şam'da beklemesini ve orada ne yapması gerektiğinin kendisine bildirileceğini söyledi. Üç gün sonra, Hananya adlı bir Hristiyan'ın yardımı ile Saul, bir İsa Mesih inanlısı oldu (Elçilerin İşleri 9:1-31). Daha sonra Saul'un ismi Pavlus olarak değişti (Elçilerin İşleri 13:9). Şimdi Pavlus bir havari, özellikle İsa tarafından seçilen bir haberci olmuştu ve Pavlus olarak "İsa Mesih'e hizmet edeceğini söyledi."

Pavlus Yeni Antlaşma'da bulunan bir çok mektubu yazmıştır. Bunlardan bazıları Timoteos'a, Titus'a ve Filimon'a mektup gibi kişilere yazılmıştır. Diğer mektupları ise Galatyalılar veya Efesliler gibi Hristiyan gruplara ve bir tanesi de bizim üzerinde çalıştığımız Romalılar'a mektup olarak yazılmıştır.

Pavlus'un Romalılar'a mektubu, kendisi Korint'te iken M.S. yaklaşık 57 yıllarında yazıldı. Roma'daki Hristiyanları ziyaret etmek istiyordu. Romalı Hristiyanlar ile "Tanrı'nın Oğlu hakkındaki İyi Haber" konusunda paylamayı umut etmekteydi.

Romalılar'a mektupta birinci bölümün ilk ayetlerinde Pavlus, İsa'nın Kral Davut'un ailesinden (soyundan) olduğunu belirtmektedir. İsa'nın aynı zamanda Tanrı'nın Oğlu olduğunu, haç üzerinde ölüme terk edildikten sonra İsa'nın ölümden dirildiğini belirtmektir. "O, Rabbimiz olan İsa Mesih'tir."

Tanrı, Yahudi olmayanlara (öteki uluslara) Müjde'yi iletmesi için Pavlus'un Mesih İsa'da imanlı olmasını sağladı ve onu havari yaptı. Pavlus şimdi, Roma'daki imanlıların Tanrı'nın hak edilmeyen sevgisini ve sadece Tanrı'nın verebileceği esenliği alabilmeleri için dua etmekteydi.

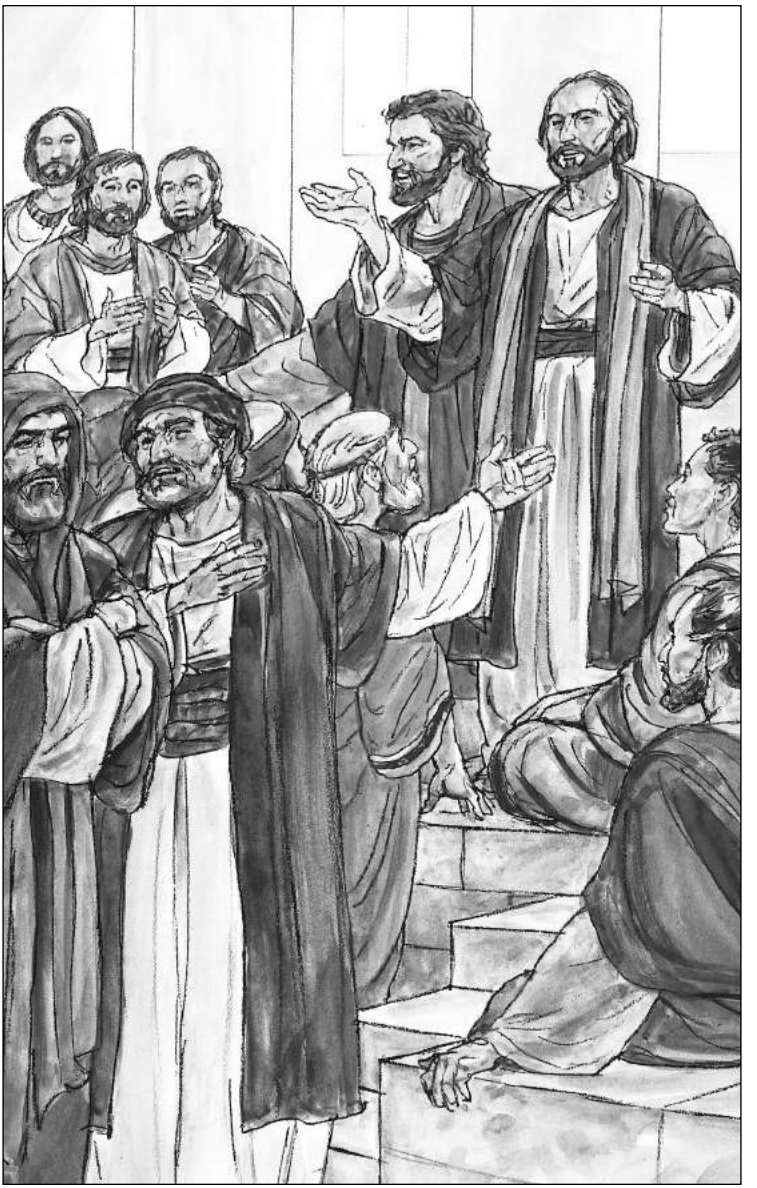
Pavlus'un bu mektubu yazdığı Romalı Hristiyan topluluk kimlerden oluşmaktaydı; Roma'daki tapınma grubu nasıl başlamıştı; bunlardan emin değiliz. Belki de, Roma'daki imanlıların bir kısmı Pentekost günü Kudüs'te bulunan kimselerden meydana gelmekteydi. O zaman havari Petrus, tüm Asya'dan, Avrupa'dan ve Afrika'dan gelen ziyaretçilere Kudüs'te vaaz etmişti ve o gün 3000 kişi vaftiz olmuştu. Bu insanların bir kısmı Roma'da, bir Hristiyan kilisesi başlatmak üzere Roma'ya dönmüş olabilirdi. Ayrıca, dünyanın diğer yerlerinde kiliseye karşı zulüm faaliyetleri

başladığında, işkenceye uğrayan Hristiyanlar Roma'ya göç etmiş ve orada bir tapınma grubu kurmuş da olabilirler.

İsa'ya kendilerinin Kurtarıcısı olarak inanmış olan Roma'daki Hristiyanların yaşamlarının coşku ile dolu olduğunu biliyoruz. Pavlus sekizinci ayette "İmanınız tüm dünyada duyuruluyor" demektedir. Pavlus İsa'daki imanını paylaşmak ve onların imanları hakkında bilgi almak için ziyarette bulunmak istiyordu. Pavlus, "Roma'da İyi Haber'i" vaaz etmek istiyordu.

Müjde, Hristiyan olan herkesin yüreğini yumuşatmaktadır. Mesih İsa'nın İnsanoğlu ve Tanrı Oğlu olarak bizim için yapmış olduğu şeyler hakkındaki İyi Haber, inançlı yüreklerimizi ve yaşamlarımızı coşku ile doldurmaktadır. İman edenler, yaşamlarını dolduran ruhsal bereketlerden dolayı mutlu insandırlar.

Mesih'in Müjdesi, aynı zamanda bizleri, Hristiyanlar olarak imanımızı diğerleri ile paylaşmak ve tapınma önderlerimiz tarafından bize vaaz edildiği gibi Tanrı'nın Sözü'nü dinlemek üzere teşvik etmektedir. Müjde'nin mesajı, yaşamlarımızdaki problemlere göğüs germek için imanımızı güçlendirmektedir.

Pavlus İyi Haber'i (Müjde'yi) vaaz ediyor

Müjde, Rabbimiz ve Kurtarıcımız Mesih İsa ile cennetteki yaşamımız için geleceğe bakmamızı teşvik etmektedir.

1:16 ayetinde Pavlus, tüm Hristiyanlar'ın iyi Haber'den (Müjde'den) dolayı utanmaması gerektiğini hatırlatmaktadır. Bu İyi Haber, İsa'ya inanan herkesi kurtarmaktadır. Bu İyi Haber, hem Yahudiler ve hem de Yahudi olmayan öteki uluslar içindir.

İsa mükemmel, günahsız bir yaşam sürerek ve günahlarımızın bedelini ödemek üzere suçsuz bir şekilde ölerek bizler için büyük işler yapmıştır. Şimdi bizler, iman aracılığı ile aklanmış bulunmaktayız. Tanrı artık günahlarımıza değil, bunun yerine Mesih İsa'nın her birimiz için ne yaptığına bakmaktadır. Kutsal Ruh'un gücü, Tanrı'nın Kutsal Yazılar'daki bizler için olan mesajı aracılığı ile çalıştığından dolayı İsa'ya iman etmekteyiz. İman aracılığı ile kurtulmaktayız. Elçi Pavlus'un Roma'daki Hristiyanlar ve sizler ile paylaşmak istediği mesaj budur. İlerleyen bölümlerde, Yahudi veya başka uluslardan olmanın fark etmeden, herkesin iman aracılığı ile kurtulduğunu ve Tanrı tarafından bağışlandığını öğreneceğiz.

Bölüm Özeti – 1

Elçi Pavlus her zaman İsa'ya inanan bir kişi değildi. Yaşamının ilk dönemlerinde, Saul olarak tanındığı zamanlarda Hristiyanlara zulüm etmekte hatta onları öldürmekteydi. Fakat Tanrı Saul'a merhamet etti. Pavlus Şam şehrine doğru seyahat ederken, İsa ona seslenerek kendisini geçici olarak göremez duruma getirdi ve Hristiyanlara zulüm etmekten vazgeçmesini istedi; ve sonra onu Yahudi olmayanlar için kendi elçisi yaptı.

Pavlus şimdi Kurtarıcı İsa'nın İyi Haber'ini Roma halkına götürmek istiyordu. Tanrı, bu Müjde'yi bizlere de iletmektedir. Pavlus bu mektubu Korint'teyken (İ.S. 57) Romalı Hristiyanlar'a yazdı. Roma'daki kilise topluluğunun ne şekilde başladığını bilememekteyiz. Bu kilise topluluğu, Pentekost yortusunda Kudüs'te bulunan ve havari Petrus'un vaazını duymuş ve vaftiz olmuş kişilerce başlamış olabileceği gibi, zulüm gören Hristiyanlar'ın Roma'ya göç etmesiyle de başlamış olabilir.

Pavlus Müjde'nin mesajını Roma halkı ile paylaşmak istiyordu. Roma'daki bu Hristiyanlar'ın imanı tüm dünyada bilinmekteydi. Müjde,

inananların yüreklerine esenlik getirmekteydi. İnananlar, Müjde'den dolayı utanmamalı fakat bunu -İsa hakkında vaaz eden ve öğreten pastor ve öğretmenlerden dinledikleri gibi- herkes ile paylaşmalıydılar. Kutsal Ruh da bizleri, Kurtarıcımız'da imanlı kılmak için Müjde'nin mesajını kullanmaktadır.

— Saul başlangıçta İsa Mesih'in ve Hristiyan kilisesinin düşmanı idi. Kiliseye zulmediyordu.
— Tanrı'nın lütfu ile Saul Şam'da Hananya adında bir imanlı ile tanıştı ve İsa'ya iman etti. Böylece Pavlus adını aldı.
— Pavlus, bir havari olarak İsa Mesih tarafından atandı. Tanrı Oğlu hakkındaki İyi Haber'i özellikle Yahudi olmayan uluslar ile paylaşan bir haberci oldu.
— İsa Mesih'in Kral Davut soyundan gelen İnsanoğlu ve Kurtarıcı olduğuna, İsa'nın ölümden dirilmiş Tanrı Oğlu olduğuna tanıklık etti.
— Hristiyanlar Müjde temelindeki imandan dolayı ruhsal bereketler bağışlanan, göksel esenliği olan kimselerdir.
— Müjde temelindeki Mesih imanı, her Hristiyan'ı başkalarıyla Mesih'i paylaşmak için teşvik eder.

— Müjde'nin mesajı imanımızı güçlendiren ve İsa'ya iman edenleri kurtaran bir mesajdır.
— İsa Mesih'in bizler için yaptıklarından dolayı, iman ile Tanrı'da aklanmış (doğru kabul edilmiş) kimseler oluyoruz.

Bölüm – 2

Hepimiz Günahkarız

Romalılar 1:18-3:20

1:18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir. 19 Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir. 20 Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri –sonsuz gücü ve Tanrılığı– dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılmakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. 21 Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık bürüdü. 22 Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar. 23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

24 Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim

etti. 25 Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır! Amin.

26 İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayanı yeğlediler. 27 Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışıksız davranışlara teslim etti. 29 Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular. Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. 30-31 Dedikoducu, yerici, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övüngen, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır. 32 Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

2:1 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. 2 Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz. 3 Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun? 4 Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

5 İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun. 6 Tanrı “herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir.” 7 Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek.

8 Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden
gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.
9-10 Kötülük eden herkese –önce Yahudi'ye, sonra Yahudi
olmayana– sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese –
yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana– yücelik,
saygınlık, esenlik verecektir. 11 Çünkü Tanrı insanlar
arasında ayrım yapmaz.

12 Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan
da mahvolacaklar. Yasa'yı bildikleri halde günah
işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar. 13 Çünkü Tanrı
katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine
getirenlerdir. 14 Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın
gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz
olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar. 15 Böylelikle
Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı
olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder.
Düşünceleriyse onları ya suçlar ya da savunur.
16 Yaydığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice
yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla
yargılayacağı gün böyle olacaktır.

17 Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp
Tanrı'yla övünüyorsun. 18 Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En
üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan öğrenmişsin.
19-20 Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş
olarak körlerin kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı,
akılsızların eğiticisi, çocukların öğretmeni olduğuna
inanmışsın. 21 Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de
öğretmez misin? Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?
22 “Zina etmeyin” derken, zina eder misin? Putlardan
tiksinirken, tapınakları yağmalar mısın? 23 Kutsal Yasa'yla
övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın?
24 Nitekim şöyle yazılmıştır: “Sizin yüzünüzden uluslar
arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor.”

25 Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz. 26 Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmayacak mı? 27 Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı? 28 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir. 29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

3:1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir? 2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir. 3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırır mı? 4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın

Ve yargılandığında davayı kazanasın.”

5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı? 6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak? 7 Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum? 8 Bazılarının bizi kötüleyerek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha

önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık.
10 Yazılmış olduğu gibi:
“Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.
11 Anlayan kimse yok,
Tanrı'yı arayan yok.
12 Hepsi saptı,
Tümü yararsız oldu.
İyilik eden yok, tek kişi bile!”
13 “Ağızları açık birer mezardır.
Dilleriyle aldatırlar.”
“Engerek zehiri var dudaklarının altında.”
14 “Ağızları lanet ve acı sözle doludur.”
15 “Ayakları kan dökmeye seğirtir.
16 Yıkım ve dert var yollarında.
17 Esenlik yolunu da bilmezler.”
18 “Tanrı korkusu yoktur onlarda.”
19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz. 20Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

Birisine yalan söylediniz mi? Çocuklarınız size itaatsizlik etti mi? Bir başkasının eşyasını çaldınız mı? Şayet bunlardan herhangi birisini yapmış iseniz, yanlış bir şey yaptığınızı bilirsiniz. Tanrı bu eylemleri kötülük olarak nitelemektedir. Bunlar günahtır. Bu bölümde elçi Pavlus, günahın her yerde olduğunu ve onun bizleri Tanrı’dan ayırdığını öğretmektedir.

Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Yahudi olmayanlar (diğer uluslar) günahlıdırlar;
* İyi işlere güvenen kişiler günahlıdır;
* Yahudiler günahlıdırlar;
* Tüm insanlar günahlıdır.

Romalılar 1:18'de elçi Pavlus "Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir" şeklinde yazmaktadır.

Tanrı bize neden öfkeli olduğunu anlatmaktadır. İnsanların yaratıklara tapınmalarından Tanrı nefret etmektedir, çünkü insanlar her şeyin Yaratıcı'sına ibadet etmeyi reddetmektedir.

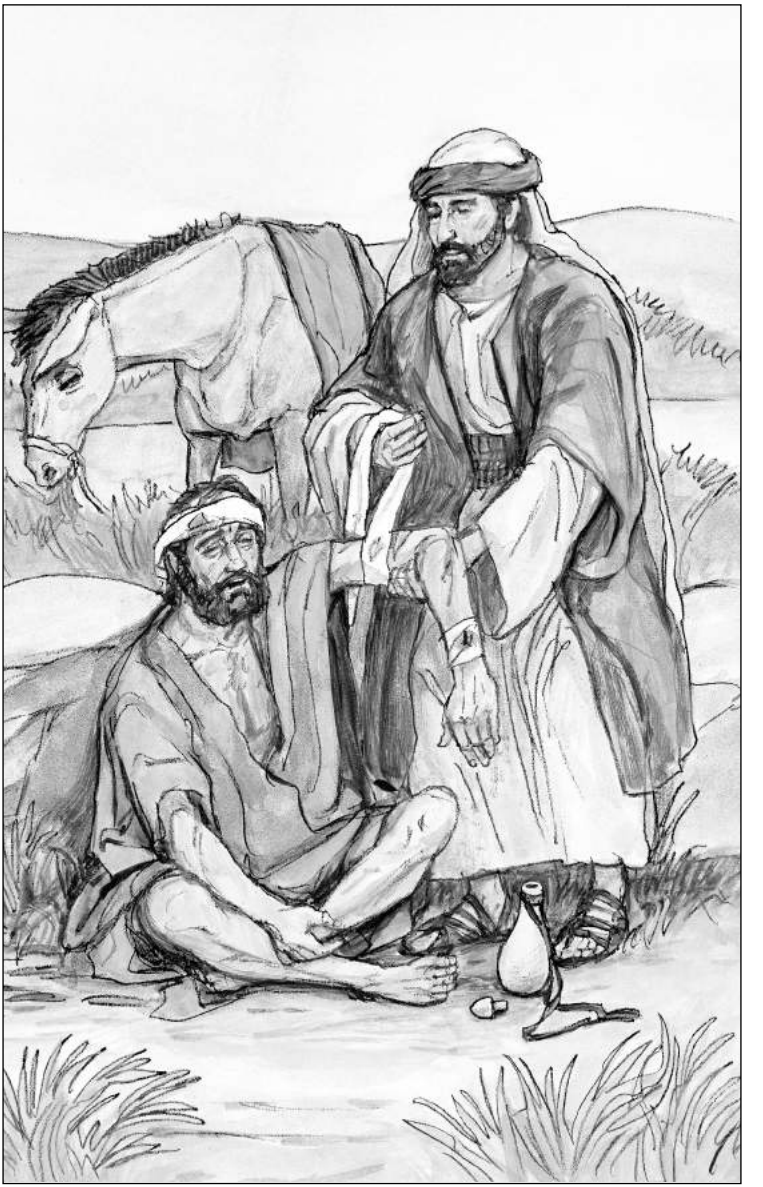
İlk günah, pek çok insanın gerçek Tanrı'ya tapınmamasıdır. Bu yaratılışa baktığımızda, çok güçlü ve iyi bir Tanrı'ya sahip olduğumuz hatırlatılmaktadır. Güneşin batışındaki güzelliği, dağların haşmetini, tüm yaratılmış şeylerin varlığını görmekte ve tüm bu şeyleri gerçekleştiren bizden çok daha büyük ve güçlü birisinin varlığından haberdar olmaktayız. Buna rağmen insanlar güneşe, hayvanlara, el yapımı ahşap ve taştan yapılmış suretlere tapınmakta

ve tüm bu şeyleri yaratan varlığa tapınmamaktadır. İnsanlar gücü her şeye yeten Tanrı'ya tapınmamaktadırlar. Pavlus, şöyle yazmaktadır "Onlar Tanrı'yı biliyorlardı. Fakat O'nu Tanrı gibi onurlandırmıyorlardı. O'na şükretmiyorlardı".

İnsanlar kendilerini yönlendiren gerçek bir Tanrı'ya sahip değillerse, günahın kölesi olurlar. Pavlus, "Yapmış oldukları şeyler ile birbirlerinin bedenlerini aşağıladılar" şeklinde yazmaktadır. Kadınlar diğer kadınlar ile, erkekler diğer erkekler ile utanç verici ilişkilere girdiklerinde Tanrı bu eylemleri kınamaktadır. Tanrı, bu uygulamaların doğal olmadığını, utanç verici ve sapıklık olduğunu söylemektedir. Onlar günahkardırlar.

Öldürme günahı, kötü arzular, diğer insanlara ait olan şeylerdir; ve insanlar hakkında yalan söylemek de Tanrı'nın, insanların işlerken gördüğü günahlar arasında listelenmektedir.

Fakat aynı zamanda düşünülmeden gerçekleşen günahlar da mevcuttur, bunlar yapmamız gereken şeyleri YAPMADIĞIMIZ zaman ortaya çıkan günahlardır. Pavlus şöyle yazmaktadır "Onlar, sevgi dolu ve iyi yürekli

İyi Samiriyeli yaralı adama yardım ediyor

değildirler.” Luka 10:25-37 ayetlerindeki İyi Samiriyeli meselini hatırlayın. Burada haydutların saldırısına uğrayıp soyulmuş ve yarı ölü vaziyette yol kenarına bırakılmış bir kişi anlatılmaktadır. Bir kahin ve Levili adamın yanından geçtiler fakat ona yardım etmediler. Bu iki adam, “sevgi dolu ve iyi yürekli olmayan” kişiler için örnek teşkil etmektedir. Onlar, yapmaları gereken şeyi yapmamışlardı, yani soyulan ve yaralanan kişiye yardım etmemişlerdi. Yapmamız gereken fakat yapmadığımız şeyler bizim için de geçerlidir. Böyle yapmakla günah işlemekteyiz.

Bizler Yahudi değiliz. Bizler öteki uluslardanız. Bununla birlikte bir Tanrı olduğunu bilmekteyiz. Yaratılış ve kendi vicdanımız (hatalı bir şey yaptığımızda bunu bize bildiren içimizdeki zayıf ses), bize bir Tanrı’nın varlığını anlatmaktadır. Buna rağmen, doğamız gereği Tanrı’nın bize söylediği şeyleri yapmak istemeyiz. Bunun yerine yalan söyleriz, aldatırız, yalancı tanrılara itaat ederiz ve sevgi ve iyiliği sunmak istemeyiz. Hatta, kendi yaptığımız aynı kötülükleri diğer insanların da yapmalarını isteriz.

Yahudiler günah işledikleri için Musa On Emir levhaları parçaladı

Yahudi olmayan (diğer uluslardan olan) bizler, bu türden günahlı eylemleri gerçekleştirmekle Tanrı'da doğru olamayız. Dolayısı ile "Tanrı göklerden öfkesini göstermektedir. O, insanların tüm tanrısızlığına ve kötülüğüne karşıdır." Kendinizi bu ifadelerde ortaya çıkan resimde görüyor musunuz? Tanrı'ya karşı günah işlediğinizi ve sadece Tanrı'nın öfkesini hak ettiğinizi görmeniz gerekir.

Birçok insan, elçi Pavlus'un yazdıkları ile aynı fikirdedir. Tanrı, kendisine karşı günah işleyen herkese öfkelidir. Bununla birlikte, pek çok kimse Tanrı'nın yapılmasını istediği şeyleri yaparak aklanabileceklerini düşünmektedirler. Genel olarak böyle insanlar, kendilerinin diğerlerinden daha iyi olduğunu düşünmektedir. Burada (Bölüm İki) elçi Pavlus, kendilerinin diğerlerinden daha iyi olduğunu düşünen ve aklanmış olduğunu düşünen kişileri uyarmaktadır. Dikkatli olun! Diğerlerinden daha iyi olduğunu düşünen gururlu insanlar, başkalarını yargılamış olmakla günah işlemişlerdir. Diğerlerinden daha iyi olduğunu düşünen böyle kimseler işlemiş olduğu günahtan pişmanlık duymazlar. Dolayısı ile bu kişi ayrıca Tanrı'nın önünde suçlanmakta ve O'nun öfkesini hak etmektedir. Tanrı, elçi

Pavlus aracılığı ile bizlere “Yüreğinizdeki günahlarınız için özrünüz bulunmamaktadır. Kendinize karşı öfke biriktirmektesiniz. Tanrının yargı günü yaklaşmaktadır” diye seslenmektedir.

İyi işlerin bizleri kurtarmayacağını hatırlamak önemlidir. İsa’da imanı olan bir kimse iyi şeyler yapmayı ister; fakat bunlardan dolayı kurtulmadığını bilir. Bizler sadece lütuf aracılığı ile, Tanrı’nın hak edilmeyen merhameti ve sevgisi aracılığı ile kurtulmaktayız. Bir imanlı kişi, merhameti için Tanrı’ya teşekkür etmek üzere iyi şeyler yapar. Bir Hristiyan kişi iyi işler yaparken bile aynı zamanda bir günahlı olduğunu da bilir.

2:17 ayetinin başlangıcında Pavlus, Yahudiler’in de (Tanrı’ya göre) günahkar olduklarını söyleyerek devam etmektedir.

Yahudilerin, Yahudi olmayanlara nispetle bir avantaja sahip oldukları görülmektedir. Yahudiler, Tanrı’dan Yasa’yı (On Emir) alan ilk topluluktur. Eski Antlaşma dönemlerinde Musa, Tanrı’nın seçtiği halkı Mısır diyarında kölelikten Vaat Edilen Topraklara götürmek üzere önderlik ederken, Tanrı onlara Sina dağında

konuşmuştu. Orada Tanrı Musa'ya, iki kayadan tablet üzerinde On Emir'i vermişti. Yahudiler, emirleri benimsemişlerdi. Fakat, Tanrı'nın onlardan istediği şekilde mükemmel bir biçimde muhafaza etmeyi başaramadılar.

Pavlus, Yahudiler hakkında bize şöyle demektedir "Hırsızlığa karşı vaaz vermektesiniz. Fakat sizler çalmaktasınız! İnsanların zina etmemeleri gerektiğini söylemektesiniz. Fakat sizler zina etmektesiniz! Putlardan nefret etmektesiniz. Fakat sizler tapınağı (tapınılan yer) soymaktasınız. Yasa hakkında övgülü sözler söylemektesiniz. Fakat bunu ihlal ettiğinizde Tanrı'nın onurunu talan etmektesiniz!" Yahudiler, Tanrı'nın emirlerini yazılı bir biçimde alan ilk insanlar olmakla birlikte bunları muhafaza edemediler ve etmediler. Onlar, Tanrı'ya karşı günah işlediler ve Tanrı'nın öfkesini hak ettiler.

Yahudiler'in sahip olduğu diğer bir avantaj sünnet idi. Doğumunun sekizinci günü her erkek Yahudi, Tanrı'nın emrine göre sünnet edilmekteydi. Bu, Tanrı'nın kendilerinin Tanrısı olduğunun ve Yahudiler'in de O'nun halkı olma vaadinin bir işareti idi. Her Yahudi, Tanrı'nın

Vergi görevlisi ve Ferisi dua ediyor

yasasını tutacağına dair bir vaatte bulunmaktaydı. Fakat Tanrı'nın yasalarını tutmadığı zaman vaadini yerine getirememiş olurdu ve artık Tanrı'nın halkı olmayı hak etmemiş sayılırdı.

İsa'dan dolayı kendi minnettarlığı sebebi ile Tanrı'nın yasasına itaat eden kişiler, sünnetli olsun veya olmasın Tanrı'nın gerçek çocuklarıdır. Pavlus şöyle yazmaktadır "Birçokları fiziksel olarak sünnetli değildir. Fakat Tanrı'nın yasasına itaat ederler. Onlar, sizin (Yahudiler) günahlı olduğunuzu kanıtlamaktadır. Sizler, yazılı yasaya sahip olmakla ve sünnetli olmakla birlikte yasayı ihlal etmektesiniz."

Yahudiler Tanrı'nın yasasına sahip olduklarından ve sünnetli olduklarından dolayı cennette olacakları düşüncesi ile övünemezlerdi. Onlar da bu dünyanın diğer yerlerinde olan herkes gibi günahlıdırlar.

İster Yahudi olalım isterse yasayı yerine getirerek kurtulacağını ümit eden kişiler veya diğer uluslardan olalım, bizler hepimiz Tanrı'nın önünde günahkarız. Elçi, Romalılar 3:10-18'de Tanrı'nın herkesin günahkar olduğunu söylediği

Eski Antlaşma'dan esinlenerek yazdığı pasajlar aracılığı ile bunu bizlere hatırlatmaktadır. Bu, Pavlus'un yazdıklarının bir özetidir, "HİÇ KİMSE aklanmış değildir… HERKES doğruluktan yüz çevirdi… Onların Tanrı'ya herhangi bir saygıları bulunmamaktadır."

Mektubunun giriş kısmında Pavlus, Tanrı'nın yasasının mesajını getirmektedir. Tanrı'nın yasasının amacı nedir? Her şeyden önce, o bir ayna gibidir. Her gün iyi olmaya çalışsak bile bizlerin, Tanrı'nın huzurunda günahkar olduğumuzu göstermektedir. Yasayı çalıştığımız zaman, diğer şeyleri Tanrı'dan daha fazla sevmememiz gerektiğini, hırsızlık yapmamamız, arkadaşlarımız ve komşularımız hakkında kötü konuşmamamız gerektiğini veya diğerlerinin sahip olduğu şeyler hakkında kötü düşüncelere sahip olmamamız gerektiğini öğrenmekteyiz. Yasasının bizi ceza ile korkutmuş olmasından dolayı, bu türden kötülükleri gerçekleştirme konusunda kötü düşüncelerimizi Tanrı bu şekilde engellemektedir. Ayrıca yasa günlük yaşamlarımızda bizleri Hristiyanlar olarak yönlendirmekte ve dolayısı ile Tanrısal övgüye sahip olduğumuzdan dolayı değil ama Tanrı'nın bizler için duyduğu sevgi ve Kurtarıcımız olarak

Tanrı'ya şükretme isteğimizden ötürü iyi şeyler yapmaktayız.

Pavlus bizlere şunu hatırlatmaktadır "Yasaya itaat etmek sureti ile, herhangi bir kimsenin aklanışa sahip olacağı söylenemez. Bu asla mümkün değildir! Yasa, günahlarımız konusundaki farkındalığımızı arttırmaktadır." Hepimiz günahkar olduğumuz için, hepimizin kişisel dualar ile ve günahlarımızı itiraf eden ve O'nun bağışlamasını dileyen toplu ibadetler ile Tanrı'nın huzuruna gelmemiz gerekmektedir. İsa'nın Ferisi ve vergi görevlisi öyküsünü hatırlıyor musunuz? Ferisi ayakta duruyor ve kendisinin ne kadar iyi olduğunu ifade ederek dua ediyordu. Öte yanda vergi görevlisi, gözlerini göğe kaldırmaksızın alçakgönüllü bir şekilde "Tanrım, ben günahkara merhamet et. Ben bir günahkarım" demişti (Luka 18:13).

Öğrendiğimiz şeylerden dolayı günahlarımızı ikrar etmeli ve merhameti için Tanrı'ya yalvarmalıyız.

Bölüm Özeti – 2

Pavlus'un Romalılar'a mektubunun bu bölümü bizlere, bu dünyada doğan herkesin Tanrı'nın gözünde günahlı olduğunu ve Tanrı'nın öfkesini hak etmiş olduğunu anlatmaktadır. Pavlus, herkesin günahlı olduğunu gösteren üç tür insan örneği kullanmaktadır.

Birincisi, Yahudi olmayanların (diğer uluslardan olanların) günah işlediklerini ifade etmektedir. Birçoğu gerçek Tanrı'ya ibadet etmemektedir. Onlar, tüm yaratılışın içinde Tanrı'nın yüce gücünü görmekte başarısızdırlar. Onlar güneş, hayvanlar ve ahşap veya taştan yapılmış heykeller gibi yaratılmış şeylere tapınmaktadırlar. Fakat tüm bu şeyleri yaratmış olan Tanrı'yı onurlandırmamaktadırlar. Görkemli Tanrı'ya tapınmamaktadırlar.

İkinci tür günahlı örneğindeki insanlar, Tanrı'nın kendisine karşı günah işleyenlere öfkeli olduğunu kabul etmektedir. Onlar iyi şeyler yapmaya gayret ederler. Fakat daha sonra kendilerinin diğer insanlardan daha iyi olduklarını söylerler. Gerçekte onlar, gurur günahı ile doludurlar. Kendilerinin de günah işlediklerini ve Tanrı'nın onlara kızgın olduğunu

göremezler. Kendi günahları için pişmanlık duymazlar.

Üçüncü grup insanlar ise Yahudiler'dir. Bu insanlar, diğer insanlara göre bir avantaja sahipmiş gibi görünmektedir. Onlar Tanrı'nın yazılı yasasını, On Emir'i alan ilk halktı. Onlar sünneti, Tanrı'nın onların Tanrısı olacağı ve onların da O'nun halkı olacağı vaadini almışlardı. Onlar da günahlıdır.

Dolayısı ile, TÜM insanlar Tanrı'nın önünde günahkardır ve Eski Antlaşma yazarlarının bize söylediği gibi "Doğru kimse yok, tek kişi bile yoktur." Herkes Tanrı'nın öfkesini hak etmektedir.

— Tanrı işlenen günahlar (her günah için) yüzünden kızgındır. Çünkü insanlar gerçek Tanrı'ya tapmamaktadırlar.
— Günah sebebiyle insanlar birbirlerinin bedenlerini aşağılamaktadırlar.
— Yapmamız gerekeni yapmadığımızda işlenen günahlar vardır (sevgi ve merhameti esirgemek gibi).
— Herkes "günah işledim, Tanrı'nın yargısını hak ediyorum" diye günahını itiraf etmelidir.

— Bazı insanlar Tanrı'nın isteklerini yerine getirmeye çalışarak suçlarından aklanacaklarını (kurtulacaklarını) düşünürler.
— Bir çok insan işledikleri günahlar için yüreklerinde pişmanlık duymazlar.
— İyi işler yaparak kurtulamayız.
— Tanrı'nın kurtarışı karşılıksız verilen bir armağandır. Lütuf ile kurtuluyoruz.
— Yahudiler Tanrı'nın sözlerine sahiptiler, onlara Yasa verilmişti, yine de onlar günahlıydılar ve Tanrı'nın öfkesini hak etmişlerdi.
— Yahudiler'e verilen sünnet, bir ayrıcalıktı. Tanrı ile halkı arasında özel bir ilişkiye işaret etmekteydi.
— Ancak Yahudiler de herkes gibi günahlıydılar.

Bölüm – 3

Bizler Bağışlandık (Aklandık)

Romalılar 3:21-8:39

3:21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. 22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur. 23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. 24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar. 25-26 Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. 28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak

değil, iman ederek aklandığı kanısındayız. 29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır. 30 Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

4:1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim? 2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil. 3 Kutsal Yazı ne diyor? “İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.” 4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. 5 Ancak çalışmayan, ama tanrısızı aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır. 6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

7 “Ne mutlu suçları bağışlanmış,
Günahları örtülmüş olanlara!
8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mutlu!”

9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, “İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı.” 10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliyken değil, sünnetsizken... 11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın. 12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.
13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi. 14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa,

iman boş ve vaat geçersizdir. 15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

16-17 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. “Seni birçok ulusun babası yaptım” diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın –ölülere yaşam veren, var olmayanı buyruğuyla var eden Tanrı'nın– gözünde hepimizin babasıdır.

18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. “Senin soyun böyle olacak” sözüne güveniyordu. 19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanı zayıflamadı. 20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulanmadı; tersine, imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. 21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi. 22 Bunun için de aklanmış sayıldı. 23-24 “Aklanmış sayıldı” sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler –Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler– için de yazıldı. 25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

5:1 Böylece imanla aklandığımıza göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz. 2 İçinde bulunduğumuz bu lütfa Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.
3-4 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır.
5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda
tanrısızlar için öldü. 7 Bir kimse doğru insan için güç ölür,
ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir. 8 Tanrı ise
bizi sevdiğini şununla kanıtlıyor: Biz daha günahkârken,
Mesih bizim için öldü. 9 Böylece şimdi O'nun kanıyla
aklandığımıza göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından
kurtulacağımız çok daha kesindir. 10 Çünkü biz Tanrı'nın
düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla
barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla
kurtulacağımız çok daha kesindir. 11 Yalnız bu kadar da
değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa
Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla
dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü
hepsi günah işledi. 13 Kutsal Yasa'dan önce de dünyada
günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı
tutulmaz. 14 Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek
Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah
işlememiş olanlar üzerinde de egemendi. 15 Ne var ki,
Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir
kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve
bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış
birçokları yararına daha da çoğaldı. 16 Tanrı'nın bağışı o
tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek suçtan
sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan
sonra verilen armağan aklanmayı sağladı. 17 Çünkü ölüm
bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla
egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma
bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde
yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol
açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam
veren aklanmayı sağladı. 19 Çünkü bir adamın
sözdinlemezliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr

kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır. 20 Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı. 21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

6:1 Öyleyse ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? 2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız? 3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?
4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. 5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümde O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz. 6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz. 7 Çünkü ölmüş kişi günahtan özgür kılınmıştır.

8 Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz. 9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz.
10 O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir. 11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

12 Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.
13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. 14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

15 Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de,
Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim?
Kesinlikle hayır! 16 Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime
teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri
olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya
da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz. 17 Ama
şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler,
adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.
18 Günahtan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre
konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük
yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi
de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak
sunun. 20 Sizler günahın kölesiyken doğruluktan
özgürdünüz. 21 Şimdi utandığınız şeylerden o dönemde ne
kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür. 22 Ama şimdi
günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre,
kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz
yaşamdır. 23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın
armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

7:1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler –Kutsal Yasa'yı bilenlere
söylüyorum– Yasa insana ancak yaşadığı sürece
egemendir? 2 Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça
yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan
yasadan özgür olur. 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken
başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama
kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir
erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz. 4 Aynı şekilde
kardeşlerim, siz de bir başkasına –ölümden dirilmiş olan
Mesih'e– varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal
Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli
olmamız içindir. 5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken,
Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde
etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler

verdik. 6 Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kılındık. Sonuç olarak, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk ediyoruz.

7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, “Göz dikmeyeceksin” demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim. 8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür. 9-10 Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diriydim. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi. 11 Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü. 12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

13 Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılsın.
14 Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. 15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum. 16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum.
17 Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. 18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok. 19 İstediğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum. 20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır.

21 Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak
isterken, karşımda hep kötülük vardır. 22 İç varlığımda
Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. 23 Ama bedenimin
üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın
onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin
üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. 24 Ne zavallı
insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?
25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun!
Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama
benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

8:1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir
mahkûmiyet yoktur. 2 Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası,
Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından
özgür kıldı. 3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal
Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı
insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı
insan benliğinde yargıladı. 4 Öyle ki, Yasa'nın gereği,
benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine
gelsin.

5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili
işleri düşünürler. 6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a
dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir. 7 Çünkü benliğe
dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na
boyun eğmez, eğemez de... 8 Benliğin denetiminde olanlar
Tanrı'yı hoşnut edemezler. 9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruhu
içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz.
Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir.
10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü
olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.
11 Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde
yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan
Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre
yaşamak için benliğe borçlu değiliz. 13 Çünkü benliğe göre

yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız. 14 Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır. 15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, “Abba, Baba!” diye sesleniriz. 16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. 17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçıyız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

18 Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değmez. 19 Yaratılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor. 20-21 Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı. 22 Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz.
23 Yalnız yaratılış değil, biz de –evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de– evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz.
24 Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder? 25 Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.

26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder. 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder. 28 Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz. 29 Çünkü Tanrı

önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. 30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? 32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı? 33 Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. 34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir. 35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? 36 Yazılmış olduğu gibi:

"Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz,
Kasaplık koyun sayılıyoruz."

37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz. 38-39 Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

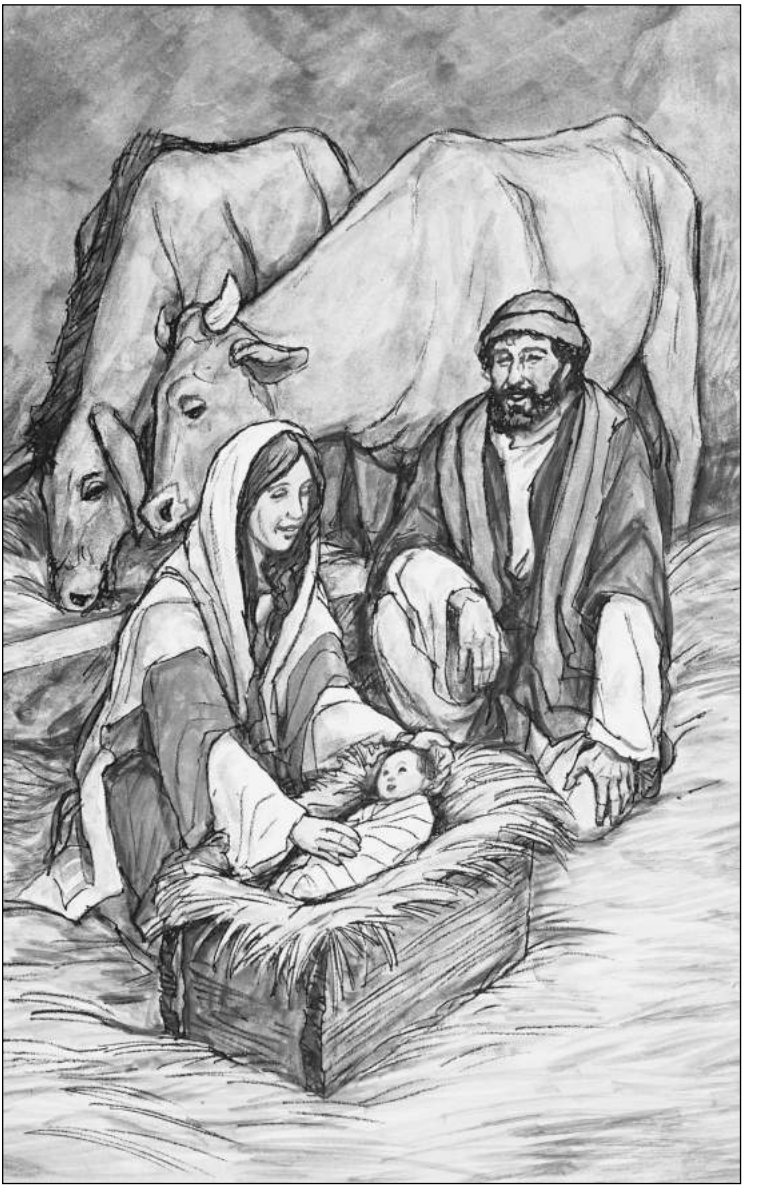
Pavlus'un Romalılar mektubunun açılış bölümlerinde Tanrı'nın Sözünü çalıştık ve günahlı olduğumuz için ve Tanrı'nın öfkesini hak etmiş olduğumuzu, bundan dolayı kendimizi kurtaramayacağımızı gördük.

Şimdi mektubun bize çok iyi haberlerin verildiği kısma gelmekteyiz. Aklanmış olduğumuzu yani Tanrı tarafından bağışlandığımızı

öğrenmekteyiz. Aklanma doktrini Kutsal Kitap'ın en önemli öğretişidir. Bu, bizler için güzel haberdir.

Aklanmanın iyi bir tanımı şu olabilir: Aklanma Tanrı'nın yaptığı bir eylemdir; Tanrı'nın bir günahkarı doğru biriymiş gibi İsa Mesih aracılığı ile kabul etmesidir. Bu aklanmanın tanımı bize bir mahkeme salonunu hatırlatmaktadır. Tanrı yargıçtır ve bizler de yasayı, Tanrı'nın yasasını ihlal eden kişileriz. Tanrı (yargıcımız) bize şunu söylemelidir "Siz suçlusunuz. Tüm sonsuzluk boyunca cehennemde acı çekmeye mahkum edildiniz." Fakat İsa öne çıkarak Tanrı'ya, sayın yargıç "Bu insanların cezasını ben üstleneceğim" der. İsa aracılığı ile Tanrı bizi özgür kılar ve serbest kalmamıza izin verir. Cehennemde sonsuzluk boyunca kalmak yerine cennetteki sonsuz yaşam vaadine sahibiz. Bu bölümde ayetlerin bu konuda ne öğrettiğini ve bunun yaşamlarımızda ne anlama geldiğini göreceğiz:

* Bizler Mesih İsa'dan dolayı aklandık (bağışlandık),
* Bizler iman aracılığı ile aklandık,
* Bunun bizler için anlamı şudur:
  a. Birçok ruhsal armağanlar almaktayız,
  b. Bu armağanları Kutsal Ruh sağlamaktadır.

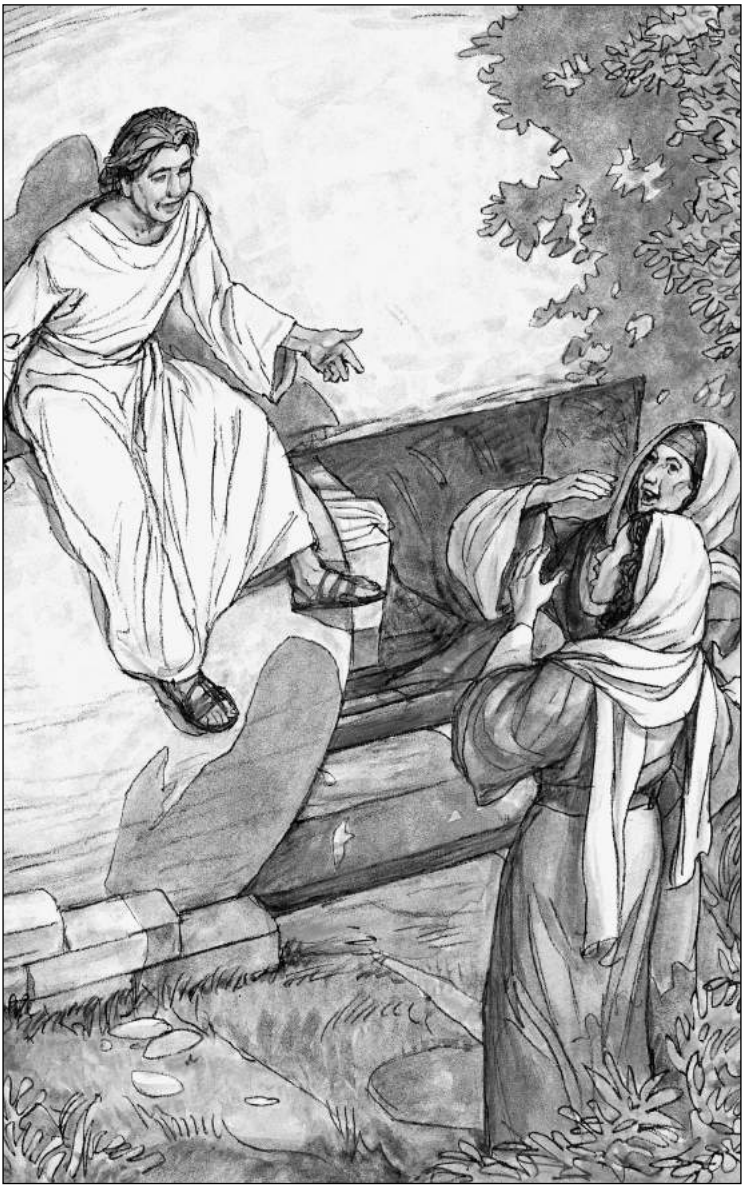

İsa'nın doğumu

Romalılar 3:21-22'de elçi "Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor. Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayrım yoktur" şeklinde yazdığında, bizlerin ne şekilde aklandığını veya bağışlandığını açıkça anlatmaktadır.

Pavlus'un sözleri, biz günahkarları teselli etmektedir. Günahlı olduğumuzu bilmekteyiz. Romalılar 3:23 bize "Çünkü herkesin günah işlediğini ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldığını" hatırlatmaktadır. Bizler günah işlediğimizden dolayı Tanrı'nın bize öfkeli olduğunu bilmekteyiz. Fakat şimdi, günahlarımızın bağışlandığını öğrenmekteyiz. Biz, Tanrı'nın bu sevgisine ve merhametine layık değiliz. Pavlus, sadece bizlerin nasıl bağışlandığımızı öğretmemektedir fakat tüm Kutsal Kitap'ın, Eski Antlaşmadaki Yasalar ve Peygamberler dahil bizlerin bağışlandığını öğrettiğini hatırlatmaktadır. Tanrı, kurtuluşumuzu kazanmak için yasaya uymuş olduğumuzdan dolayı değil, İsa Mesih'teki iman aracılığı ile bizleri bağışlamaktadır.

Her şeyden önce elçi, aklanmamızın sadece Tanrı'nın "lütfu" aracılığı ile olduğunu bize

Bir melekler kadınlara İsa'nın dirilmiş olduğunu söyler

hatırlatmaktadır (Romalılar 3:24). Tanrı'nın lütfu, hak etmemiş olduğumuz halde bizler için olan sevgisidir. Bizler günahkarız, kendimizi kurtaramayız. Fakat Tanrı, kendi sevgisi ve merhametinde İsa Mesih aracılığı ile bizleri kurtarmaktadır.

Yuhanna 3:16 Tanrının bizleri nasıl kurtardığını anlatmaktadır "Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun." Tanrı, biricik Oğlunu, İsa Mesih'i, bizleri kurtarmak için dünyaya gönderdi. Tanrı'nın Oğlu olarak İsa'nın kendisi zengindi, bizler için fakir oldu. O, bir ahırda doğdu ve samanların olduğu yemliğe yattı (Luka 2:1-20). Eski Antlaşma peygamberi İşaya, İsa'nın doğumundan 750 yıl önce bir Kurtarıcı'nın doğacağını söylemişti (İşaya 9:6-7).

İsa mükemmel bir şekilde yaşadı. Kutsal Kitap bize, O'nun günahsız olduğunu söylemektedir. İbraniler 4:15 ayetinden "Her alanda bizim gibi denenmiş bir başkahine (Mesih İsa) sahip olduğumuzu, O'nun günah işlemediğini" öğrenmekteyiz. İsa Tanrı'nın yasası altında kutsal bir yaşam sürmek ve Tanrı'nın yasasını

ihlal eden herkes için ölmek üzere doğmuştur. Bu sayede bizleri, cehennemin ölümünden özgür kılmıştır. Kutsal bir yaşam sürerek ve bizler için ölmek suretiyle bizleri yasanın lanetinden, bizleri satın almak üzere fidye bedelimizi ödemiştir (Galatyalılar 4:4-5)

Bizler Yahudi olsun veya diğer uluslardan olsun, Tanrı, İsa'nın hepimiz için yapmış işten tatmin olmuştur. Bizler, hepimiz İsa Mesih aracılığı ile ve sadece O'nda kurtulmaktayız. İsa, öğrencilerine "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im; Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemez" demektedir (Yuhanna 14:6). Tanrı, Kurtarıcımız İsa'dan dolayı aklandığımızı duyurmaktadır.

Hepimizin tüm günahlarımıza, harika bir bağışlanma bereketi İsa Mesih'e iman aracılığı ile gelmektedir. Romalılar 3:27-28'de bu husus bizlere en açık bir biçimde işaret edilmektedir "Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine. Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız."

Kurtulmuş olduğunu ve Tanrı'nın emirlerini yerine getirerek aklanmış olduğunu düşünen

insanlar var mıdır? Evet! Bazı insanlar çalmadıklarını veya dolandırıcılık yapmadıklarını veya kötü söz söylemediklerini, Tanrı'nın kendilerinden gurur duyması gerektiğini ve yaptıklarından ötürü kendilerini ödüllendirdiğini söylerler. Bazı insanlar da, kendilerinin diğerlerinden iyi olduklarını söyler ve daha iyi olan yaşamlarından övgü ile söz ederler. Fakat bu düşünceler ve eylemler Pavlus'un açıkça belirttiği gibi onları kurtarmayacaktır. Bizler, sadece İsa Mesih'te olan imanlarımız aracılığı ile kurtulmaktayız.

İsa haç üzerinde öldüğünde "Tamamlandı" diye haykırmıştı. O, dünyadaki tüm insanların günahları için gereken cezaya bir kere ve tüm zamanlar için katlanmıştı. Bu sizi de içermektedir. Fakat bu bağışlanmayı elde etmeniz gerekmektedir. Bu ne anlama gelmektedir?

Şehrinizde veya kasabanızda herkese önemli miktarda parasal armağan veren bir kişiyi hayal edin. Bu para, insanlar onu almadıkça ve kullanmadıkça herhangi bir iyilik gerçekleştiremeyecektir. Aynı şey, Tanrı'nın tüm insanlara sunmuş olduğu bağışlanma için de geçerlidir. O'nun bağışlaması, imanla elde edene kadar size ait olmayacaktır. Tanrı'dan

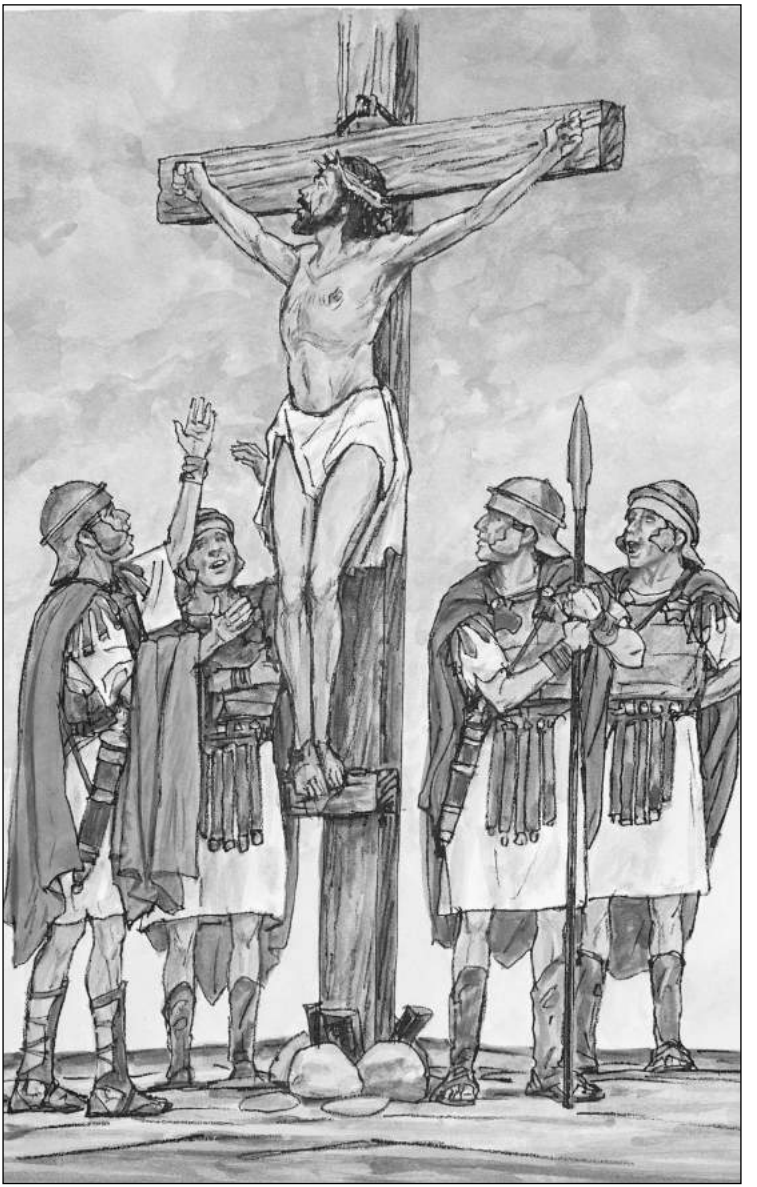
bağışlamasındaki imanı vermesini dileyin! İsa Mesih'te size imanı vermek üzere Müjde'yi kullanan Kutsal Ruh Tanrı'dır. Bizim tüm kurtuluşumuz, imanımız Tanrı'nın bir armağanıdır, kendimiz tarafından kazanılan bir şey değildir.

Bir Hristiyan, İsa Mesih'e kendi Kurtarıcısı olarak inanarak, imanla kazanılan, karşılıksız bir armağan olarak Tanrı'nın bağışlanma ve cennette sonsuz yaşam armağanını almaktadır.

Bu iki gerçek kesin şekilde Tanrı'nın sözüne dayanmaktadır:

Bir - Bizler sadece İsa'nın bizler için yapmış olduğundan dolayı aklanmakta, bağışlanmakta ve kurtulmaktayız. O, Tanrı'nın yasasını mükemmel şekilde yerine getirmiştir ve hak etmiş olduğumuz cezayı üstlenmiştir.

İki - Bizler kendi iyi işlerimizden dolayı değil, fakat sadece Tanrı'nın İsa'daki iman armağanı sayesinde aklanmakta, bağışlanmakta ve kurtulmaktayız.

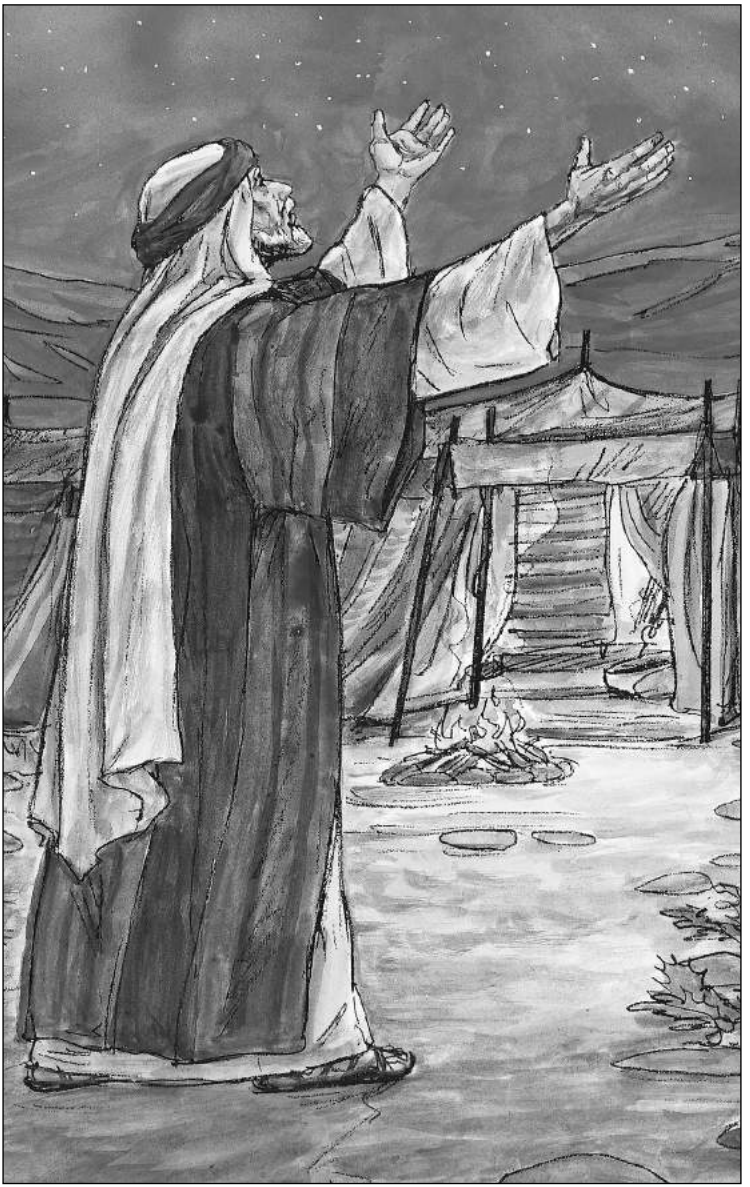

İsa Mesih haç üzerinde bizler için öldü

Bu, artık bizim Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeye çalışmamız gerekmediği anlamına mı gelmektedir? Hayır. Bizler, Tanrı'nın bizim için yapmış olduklarından dolayı sevgimizi göstermek istemekteyiz. Tanrı'nın isteklerini yaşamlarımızda gerçekleştirmeyi ve emirlerini yapabileceğimiz en iyi şekilde yerine getirmeyi istemekteyiz. Yapabildiğimizin en iyisinin, bizi kurtarmaya yeterli olmadığını bilmekteyiz. Bu, bizleri durdurmamaktadır. Kurtarıcımız İsa Mesih'teki imanımıza dayanmaktayız ve Tanrı'dan, kendi isteklerini yapmamız için yardımcı olmasını dilemekteyiz.

İsa Mesih'teki imanımız aracılığı ile aklandığımızı, affedildiğimizi ve Tanrı'da doğru kimseler gibi kabul edildiğimizi öğrendik. Fakat, İsa doğmadan önce Eski Antlaşma zamanlarında yaşamış insanların durumu ne olacak? Onlar ne şekilde aklandılar? Bölüm dörtte Pavlus Eski Antlaşma zamanlarında yaşayan İbrahim ve Kral Davut hakkında konuşmaktadır.

Romalılar 4:2'de Pavlus "İbrahim, yapmış olduğu bir şeyden ötürü mü aklanmış sayıldı" diye sormaktadır. Pavlus "Kutsal Yazılar'da neyi görmekteyiz?" der. Pavlus, Eski Antlaşma

İbrahim sayılamaz kadar çok olan yıldızlara bakıyor

Yaratılış bölümünün başlangıcında bölüm 12'de İbrahim'in yaşantısı hakkında bilgi vermektedir. O, İsa'nın doğumundan çok önce yaşadı (2000 yıldan daha fazla). Romalılar 4:11'de "İmanlıların babası" olarak adlandırılmaktadır. Kutsal Kitap bize Tanrı'nın, İbrahim'in imanını kabul ettiğini ve bu suretle imanının onu akladığını söylemektedir (Yaratılış 15:6). İbrahim iyi şeyler yaptığı için değil fakat imanı aracılığı ile kurtulmuştu. O, Tanrı'nın Adem ve Havva'ya verdiği bir Kurtarıcı gönderme vaadine inanmıştı. Pavlus Romalılar 4:16'da yazmaya şöyle devam etmektedir "Vaat, Tanrı'nın lütfuna (Tanrı'nın hak edilmeyen sevgisine ve merhametine) dayalıdır. Vaat iman aracılığı ile gelir. Diğer bir deyişle İbrahim, Tanrı'nın dünyaya bir Kurtarıcı göndereceğine inandı. İbrahim, gelecekte bir zamanda gelecek olan Kurtarıcı'ya (İsa Mesih'e) inanmıştı. Bizler Yeni Antlaşma Hristiyanları olarak, gelmiş olan Kurtarıcı'ya (İsa Mesih'e) inanmaktayız.

Bu, Eski Antlaşma zamanlarında Yahudiler'i yönetmiş olan Kral Davut için de doğrudur. O, İsa doğmadan yaklaşık 1000 yıl önce yaşadı. Romalılar 4:6-8'de Pavlus Mezmur 33:1-2'den alıntı yapmaktadır. Bu Mezmur'da Kral Davut günahları bağışlanmış olanlar için Tanrı'nın

sunmuş olduğu bereketlerden bahsetmektedir. Bu insanların aklanmış olduklarını çünkü "Tanrı'nın bu insanları aklanmış saydığını ve bu kişilerin karşılık olarak bir şey yapmaları gerekmediğini" söylemektedir. Onlar iyi işlerinden ötürü değil fakat Tanrı'nın Adem ve Havva'ya Yaratılış 3:15'de vermiş olduğu, gelecek olan Kurtarıcı'daki imanları aracılığı ile aklanmışlardır.

Bizler şimdi tüm bunların bizler için ne anlama geldiğini öğrenmiş bulunmaktayız. Kurtarıcımız İsa'daki iman aracılığı ile aklanmış veya bağışlanmış olduğumuz için, inananlar olarak bizlere sunulan armağanlar mevcuttur. Romalılar 5:1-2'de bu armağanlar hakkında bilgi edinmekteyiz.

İlk armağan Tanrı ile barışmış olmaktır. Doğduğumuz zaman bizler, Tanrı'nın günahlı düşmanlarıydık. Yaşamlarımız süresince Tanrı'ya karşı günah işlemeye devam etmekteyiz. Tanrı, günahlarımızdan ötürü öfkelidir. Fakat İsa'dan dolayı Tanrı bağışlayıcıdır ve günahlarımızı bağışlamaktadır. Tanrı'nın düşmanları olduğumuzda, Pavlus'un Romalılar 5:10'da, İsa'nın bizler için yapmış olduğundan dolayı

Tanrı'nın bizleri kendisi ile arkadaş kıldığını söylemektedir (2.Korintliler 5:18-19). Bizler artık Tanrı ile barışmış durumdayız. Bu barışıklık, kalplerimizde hissettiğimiz sadece iyi bir duygu değildir. Bu, Tanrı'nın bizlere tüm günahlarımızı bağışlamak sureti ile verdiği bir esenliktir. Tanrı ile olan bu barışıklık, yüreklerimizi coşku ile doldurmaktadır.

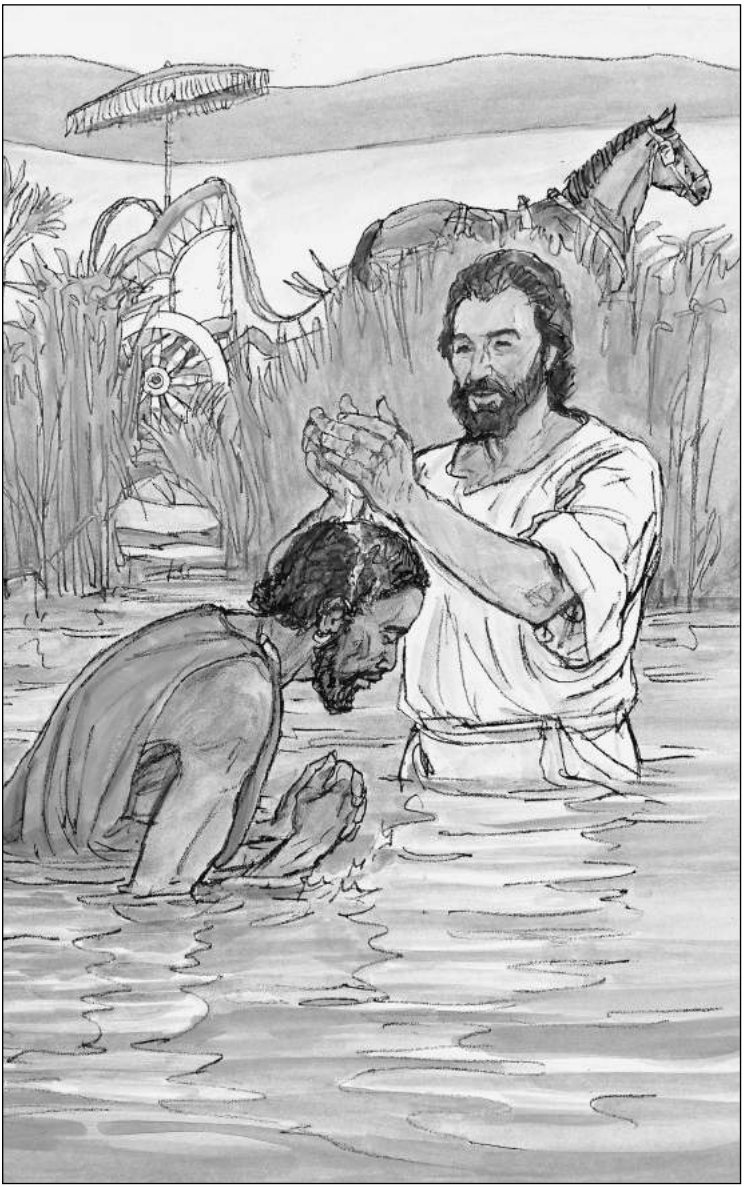
Şunu bir düşünün! Bizler günahlı iken, İsa bizler için öldü. Bu, tüm hepimiz için Tanrı'nın sahip olduğu sevgiyi göstermektedir. O, biricik Oğlu'nu, bizleri kendisine döndürmesi için dünyaya gönderdi. Bizler şimdi Mesih İsa'daki iman aracılığı ile Tanrı'nın çocuklarıyız.

Romalılar 5:12-21 arası ayetlerde elçi Pavlus, günahın dünyaya bir insan aracılığı ile girdiğini söylemektedir. Bu insan Adem'di. Adem, dünyanın başlangıcında Tanrı tarafından yaratılan insandı. Tanrı Adem'e, Aden Bahçesinin ortasındaki iyi ile kötülüğü bilme ağacının meyvesini yememesini söyledi. Bu ağacın meyvesini yemesi durumunda kesinlikle öleceğini belirtti. Adem, Havva'nın iyiliği ve kötülüğü bilme ağacının meyvesini yemesine izin verdi. Adem de bu ağacın meyvesini yedi. Adem Tanrı'ya itaatsizlik etti ve bunun

sonucunda Adem'in günahlı doğası, bu dünyada doğan herkese kalıtım yolu ile geçmiş oldu. Adem'in günahı bu dünyaya ölümü getirdi. Bununla birlikte diğer bir insan, İsa aracılığı ile günahlarımız bağışlandı. Yaşamlarımızın sonunda bedenlerimiz ölmekle birlikte ruhlarımız yaşamaya devam eder ve bedenlerimiz de ölümden dirilecektir. Artık, Tanrı'nın lütfu aracılığı ile İsa'da imanlı olan bizler, cennette sonsuz yaşam armağanına sahibiz (Romalılar 5:21). Bu, Tanrı'nın bizlere verdiği sonsuz bir armağandır.

Tanrı şimdi bu barış, sevinç ve yaşam bereketlerinin sonucu hakkında konuşmaktadır. Bu bereketler, bizleri ve bu dünyadaki yaşamlarımızı değiştirmektedir. İsa bizler için yasalara itaat etmiş ise, tövbe etmeden günah işlemeye ve hâlâ Tanrı tarafından bağışlanmış sayılmaya devam edebilir miyiz? Bu sorunun cevabı 6:12-13'de yer almaktadır. Bu ayetler bizlere "Bu nedenle bedenin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin" demektedir.

Vaftizde kendinizi Tanrı'ya sunmaktasınız. Romalılar 6. Bölüm bizlere, vaftizimizin İsa'nın

Filipus Etiyopyalı hadımı vaftiz eder

ölümü ve ölümden dirilişi gibi olduğu hatırlatılmaktadır. İsa bizler için yasayı yerine getirmiş ve günahlarımız için ölmüş ise, artık ondaki imanımız aracılığı ile yasalar ve günah tarafından yönetilmemekteyiz.
"Günahlarımızdan özgür kılındık… Tanrı'nın lütfu sizleri özgür kıldı." İsa, sonsuza dek yaşamak üzere ölümden dirildi. Böylece, bizler de vaftiz aracılığı ile sonsuzluk boyunca sürecek olan yeni bir Hristiyan yaşamına girmekteyiz. Bu yaşam burada dünyada başlamaktadır ve cennete gittiğimizde sonu olmayacak şekilde devam edecektir.

Tanrı'nın inananlar için armağanı, bizleri günahın yönetiminden ve günahın cezasından özgür kılmasıdır. Hristiyanlar olarak, bizleri seven Tanrıya hizmet etmek istemekteyiz. Artık günahlı doğamıza hizmet etmek istemiyoruz. Pavlus "Ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz" demektedir (Romalılar 6:16). Tanrı'nın inanan çocukları olarak, bizleri kurtarması için değil, fakat İsa'nın bizim için yaptığından dolayı Tanrı'nın isteğini yapmaya ve O'nun emirlerine itaat etmeye çalışmaktayız. Bu bizi, "kutsal yaşama ve O'nun nihai sonucu olan sonsuz yaşama" götürmektedir.

Romalılar bölüm 7'de elçi Pavlus Hristiyan yaşamımız ile evliliği kıyaslamaktadır. Evlilik, yaşam boyunca bir adam ve bir kadının birlikteliğidir. Evlilik ortaklarından birisinin ölmesi durumunda, adam veya kadın olsun, diğer kişi tekrar evlenme konusunda özgürdür. Benzer şekilde Vaftiz aracılığı ile günaha ölü durumdayız ve şimdi İsa için yaşam sürmeye özgürüz. Bununla birlikte, evliliğin bir adam veya kadın tarafından kesintiye uğratılmasının, Tanrı'nın emirlerine karşı bir günah olduğu konusunda uyarılmaktayız. Eşimizi aldatmamalıyız. Evlilik Tanrı'nın bir armağanıdır. Bir Hristiyan koca veya hanım birbirlerine sevgilerini gösterecek; birbirlerine saygı duyacak ve yardımcı olacaklardır.

Bölüm 7'de, başkasına ait bir şeyi elde etmek için sahip olduğumuz günahlı isteklerimizden kaynaklı mücadeleden bahsetmektedir. Bu şey, komşumuzun eşi veya mülkiyeti olabilir. Tanrı'nın bizlere verdiği her şey için tatmin olmalı ve şükretmeliyiz. Fakat günah, yaşamlarımızda bir çok kere kendisini göstermektedir. Günahlı arzularımızın üstesinden gelebilmek ve Tanrı'yı hoşnut eden bir yaşam sürebilmek için sadece Kutsal Ruh'un yardımına ihtiyaç duymaktayız. Pavlus'un bölüm 8'de bize öğrettiği şey budur.

Hoşnut kaldığımızı tüm bereketler, bizi aklayan lütufkar bir Tanrı'nın armağanlarıdır. Bu armağanlar, Kutsal Ruh'un yaşamlarımızda ve yüreklerimizdeki işi aracılığı ile bizlere gelmektedir. Romalılar 8:1-2'de Pavlus "Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet (sonsuz ölüm) yoktur. Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı" demektedir. Daha sonra Pavlus ayet 4'te "Kutsal Ruh şimdi yaşamımızı yönetmektedir (kontrol etmektedir)" demektedir.

Kutsal Kitap bizlere, Baba Tanrı ve O'nun yaratılış işinden bahsetmektedir. Bu Tanrı dünyayı ve bizleri gözetmeye devam etmektedir. Kutsal Kitap ayrıca İsa Mesih'ten ve O'nun bizleri günahtan, ölüm korkusundan ve şeytanın gücünden kurtarmak için yaptığı tüm işlerden bahsetmektedir. Romalılar bölüm 8'de Kutsal Üçlübir Tanrımız'ın üçüncü kişisi, Kutsal Ruh hakkında birçok şey öğrenmekteyiz. Kutsal Ruh, Baba Tanrı ve Oğul Tanrı ile birlikte Tanrı'dır. İmanı bize getiren, bizi imanda tutan ve bir Hristiyan yaşamı sürmemize neden olan Kutsal Ruh'tur.

Bizler Hristiyan olarak, günahlı doğamızın kontrolü altında yaşamamalıyız. Bunun yerine Kutsal Ruh'un kontrolü ve yaşamlarımızdaki isteği altında yaşamayı arzu etmeliyiz. "Günahlı bir kişinin düşündüğü yaşam tarzı ölüme götürmektedir. Fakat Ruh tarafından kontrol edilen düşünce yaşam ve esenlik getirmektedir." Pavlus imanlılara "Kutsal Ruh sizi yönetmektedir. Tanrı'nın Ruhu sizde yaşamaktadır" demektedir.

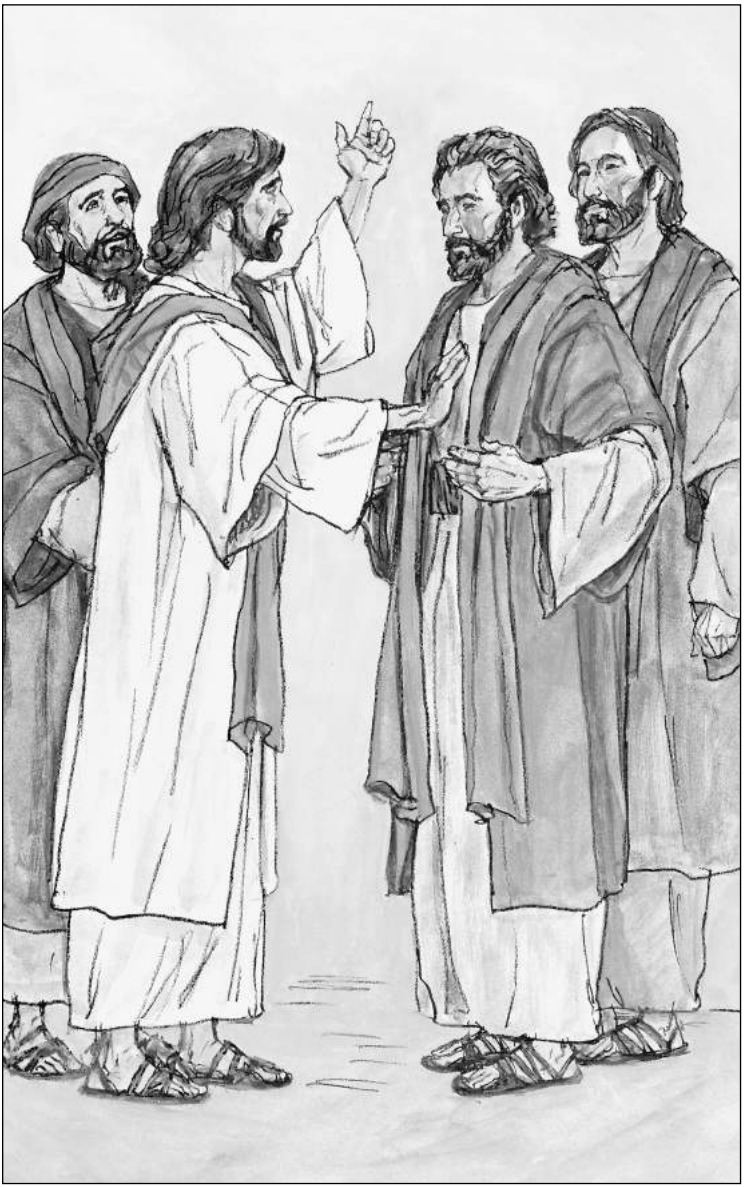
Bizleri ruhsal ve sonsuz yaşamla bereketleyen Kutsal Ruhtur. Günahlarımızın bağışlandığını öğrendiğimizde yaşamlarımıza esenlik getirmektedir. "Kutsal Ruh tarafından yönetilen kişiler Tanrının çocuklarıdır." İmanlılar gerçek anlamda Kutsal Ruh tarafından bereketlenmektedirler. Esenlik ve sevincimiz vardır, Tanrı'nın çocuklarıyız ve İsa'daki imanımız aracılığı ile Tanrı'ya Baba diye sesleniriz (Romalılar 8:15). "Göklerdeki Babamız" dediğimiz, Rab'bin duasında İsa'nın bize yapmamız için öğrettiği şey budur.

Bizler ayrıca "gelecekteki bereketlenme vaadi olarak Kutsal Ruh'a da sahibiz." Mevcut yaşamımızda bizleri sıkıntıya solan birçok probleme sahip olabiliriz. İnsanlar Hristiyan

olduğumuzdan dolayı bizlere gülebilir. Hatta insanlar, Hristiyan olduğumuz için bize zarar da verebilirler. Fakat bizler Son Günde Tanrı'nın bedenlerimizi mezardan dirilteceğini ve bedenlerimizle ruhlarımızı birleştirerek bizi cennete alacağını, orada Tanrı'nın huzurunda olacağımızı bilmekteyiz. Tanrı, gözlerimizdeki tüm yaşları silecek ve O'na övgüler sunan ilahiler söyleyeceğiz. İsa Mesih'e inanarak ölen bedenlerimizle birleşeceğiz. Bunlar, Kutsal Ruh'un yüreklerimizdeki işi nedeniyle sahip olacağımız gelecekteki bereketlerin sadece bir kaçıdır.

Tüm bunlara ilave olarak Pavlus 8:26-27'de bizlere nasıl dua edeceğimizi veya ne için dua edeceğimizi bilemediğimiz zaman Kutsal Ruh'un bizler için dua ettiğini hatırlatmaktadır.

Zayıf olduğumuz zaman, Kutsal Ruh bizim için dua eder ve bize yardım eder. Pavlus, "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz" demektedir. Hristiyan yaşamlarımızda denenme ve sıkıntılardan dolayı mutsuz ve cesareti kırılmış olabiliriz. "Tanrı neden bunu bana yapıyor; Tanrı'yı seviyorum fakat yaşantımda birçok problemle

İsa, Kutsal Ruh'u göndereceğini vaat ediyor

karşılaşıyorum" diyebiliriz. Tanrı'nın, sorunların yaşantımıza girmesine neden izin verdiğini bilmiyoruz fakat Tanrı'nın bizi sevdiğini ve bu problemlere bizim iyiliğimiz için izin verdiğini biliyoruz. Birisi, yatağımızda yatarken, her ihtiyacımızda bize yardım eden Tanrı'ya gözlerimizi dikip O'na her ihtiyacımızda dua edelim diye hastalığa izin verebileceğini söylemişti. Tanrı, dünya yaratılmadan önce inananları kendisine ait olması için seçti. Bizi şimdi akladı ve bizi, çocuklarını, kendisi ile sonsuzluk boyunca yaşamak üzere cennete alacaktır.

Tanrı'nın bizi sevdiğinden ve bizim tarafımızda olduğundan emin olabiliriz. Tanrı, biricik Oğlu'nu bizi kurtarmak ve tüm günahlarımızın bağışlanması için verdi. Böylesine büyük bir bereketlenmenin verildiği bizlere, ihtiyaç duyduğumuz tüm diğer bereketleri de vermeyecek midir (Romalılar 8:31)? Pavlus, "Bizi, Mesih'in sevgisinden kim ayırabilir?" diye sormaktadır (Romalılar 8:35). Bu yaşamdaki tüm sıkıntılar bir inanan kişiyi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh Tanrı'dan ayıramaz. Kurtuluşumuz kesindir, çünkü iyi işlerimize dayanmamaktadır. Pavlus 8:38-39'da "Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki

ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir" demektedir. Kendi çocukları olmamız için bizi seçen Baba Tanrı'ya şükranlarımızı sunarız. Tanrı tarafından aklanmamız, bağışlanmamız için ölen ve ölümden dirilen İsa Mesih'e şükranlarımızı sunarız. Bizlere, İsa'da iman veren ve bu imanda tutan Kutsal Ruh'a şükranlarımızı sunarız.

Kurtuluşumuz ve cennetteki yaşam vaadi kesindir çünkü bu, iyi işlerimize dayalı değil, Kurtarıcımız olsun diye İsa'yı göndermek sureti ile Tanrı'nın bizim için yaptığı şeye dayalıdır. Kutsal Ruh'un işi aracılığı ile Tanrı'nın çocukları olarak Tanrı ile barışık olmaktan zevk alırız. Tüm bunlar için Tanrı'ya şükranlarımızı sunmaktayız.

Bölüm Özeti – 3

İsa Mesih'teki iman aracılığı ile aklanmış olmamız veya günahlarımızın bağışlanması doktrini Kutsal Yazılar'ın ana öğretişidir. Tanrı'nın bağışlanmış çocukları olmamız, sadece Tanrı'nın lütfu veya hak edilmemiş sevgisi ve merhametinden dolayıdır.

Tanrı, kendi sevgisinde bizim için yasayı yerine getirmesi ve işlediğimiz günahlar için haç üzerinde ölerek bedel ödemesi için biricik Oğlu İsa'yı gönderdi. Tanrı, Mesih İsa'nın bizler için yapmış olduğu şeyden tatmin olmuştu. İsa'nın haça gerildikten sonra üçüncü gün ölümden dirilmesi bunu göstermektedir. Mesih İsa'nın ölümü ve dirilişi, aklanmış olduğumuzdan bizleri emin kılmaktadır.

İsa'nın günahlarımızın bağışlanmasını sağlamada bizim için yaptığı şey iman aracılığı iledir. İmanımız da, Tanrı'nın bir armağanıdır. Dolayısı ile kurtuluşumuz bizim kazandığımız bir şey değildir fakat Tanrı'nın bir armağanıdır. İbrahim ve Kral Davut gibi Eski Antlaşma halkı, dünyaya gelecek olan Kurtarıcı'daki kendi imanları aracılığı ile kurtulmuşlardır. Bizler, dünyaya gelmiş olan Kurtarıcı İsa aracılığı ile kurtulmaktayız.

İsa'nın bizim için yaptığı her şeye iman, bize esenlik getirmekte ve yüreklerimizi sevindirmektedir. İlk ebeveynimiz Adem ve Havva Tanrı'nın emrine itaatsizlik edip iyiliği ve kötülüğü bilme ağacının meyvesini yediğinde, günah ve ölüm dünyaya girdi. Şimdi dünyada doğan herkes Adem'in günahlılığını miras almaktadır. Fakat İsa, ikinci Adem, bizim yerimize öldü. Artık miras aldığımız günah ve yaşamlarımızda gerçekleştirdiğimiz günahlar affedilmiştir. Baba Tanrı'nın huzurunda aklanmaktayız. Cennetteki sonsuz yaşamın coşkusu bizimdir.

Tanrı'nın bağışlanmış çocukları olarak, evlilik yaşantımız dahil, yaşantımızın tüm alanlarında Tanrı'nın isteğini yapmayı arzu etmekteyiz. Bize ait olmayan şeyler için arzularımızın üstesinden gelmek istemekteyiz.

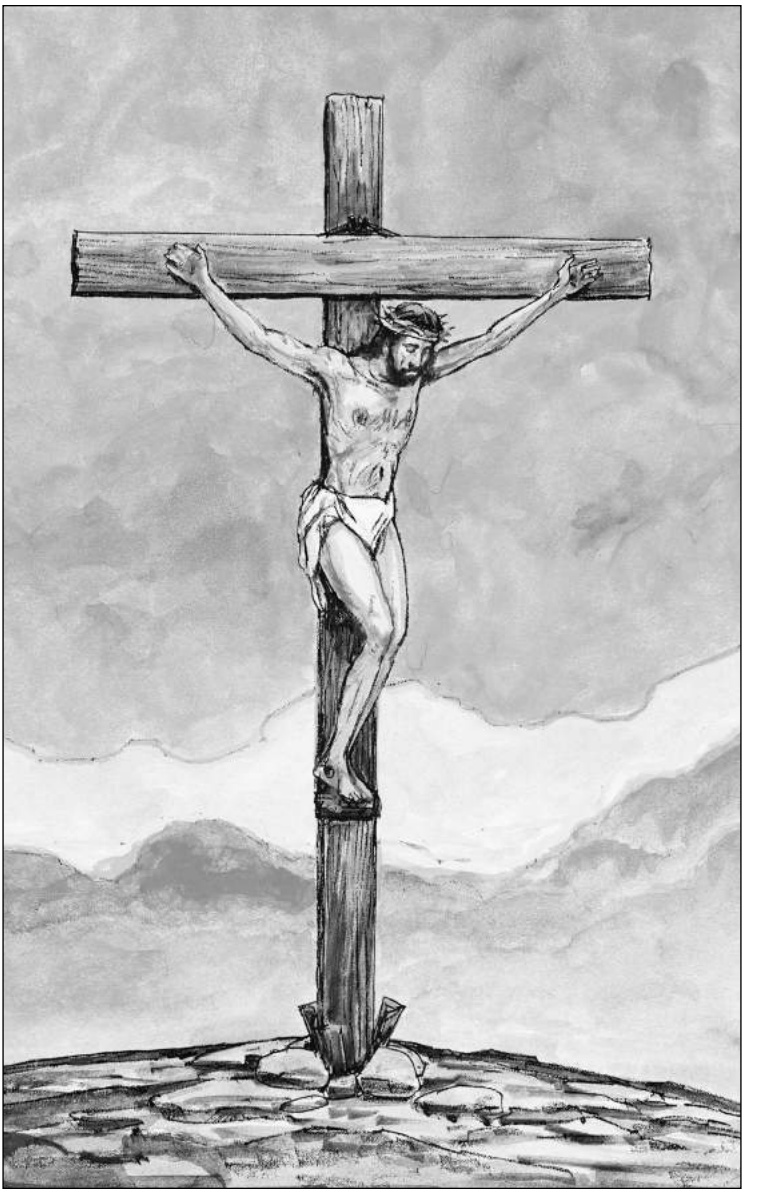
İman eden kişinin sahip olduğu tüm bereketler, iman etmemizi sağlayan, bizi imanda tutan ve bir Hristiyan yaşantısını sürmemizi sağlayan Kutsal Ruh Tanrı'nın işidir. Şimdiki yaşantımızda, bize güçlük çıkaran birçok probleme sahip olabiliriz. İhtiyacımız olduğunda bizim için dua eden ve yardımcı olan Kutsal Ruh'tur. Karşılaştığımız sıkıntılar da iyiliğimiz

içindir. Bizleri, Tanrı'nın sevgisinden hiçbir şey ayıramaz. Dolayısı ile kurtuluşumuz kesindir. Aklanmış bulunmaktayız. Tüm bunlar için Baba Tanrı'ya, Oğul Tanrı'ya ve Kutsal Ruh Tanrı'ya şükretmekteyiz.

— İşlenen tüm günahların Tanrı'yı öfkelendirdiğini biliyoruz.
— Yasa'yı tutmakla değil, Mesih İsa'ya iman etmekle kurtulduk.
— Tanrı'nın layık olmadığımız sevgisine lütuf diyoruz.
— Mesih İsa tüm zenginlik ve görkemine rağmen bizler için yoksul biri oldu.
— İsa'nın günahsız olması sebebiyle çarmıhta yaptığı işi, Tanrı'nın adaletini tatmin etmiştir.
— İsa Mesih bizleri Tanrı'da doğru kimseler yapmak için dirildi
— Sadece İsa Mesih'e iman aracılığı kurtulduk; Tanrı bizi Mesih aracılığı ile suçsız ilan etmiştir.
— Yasa'ya itaat etmeye çalışarak kurtulamayız, kendi işlerimiz aracılığı ile aklanmıyoruz; çünkü Tanrı'nın hoşnut olduğu tam mükemmel itaati O'na sunamayız. İsa Mesih'in mükemmel itaati aracılığı ile aklandık, affedildik ve kurtulduk.

— İman Tanrı'nın bir armağanıdır. İsa Mesih'e olan iman armağanı ile aklandık, affedildik ve kurtulduk.
— İbrahim, Tanrı'nın bir Kurtarıcı göndereceğine iman ettiği için kurtuldu.
— Tanrı'nın esenliği imanlı kişiye verilen bereketlerden biridir.
— Bizler günahlı olarak, Tanrı'nın düşmanları olarak doğduk.
— İsa Mesih aracılığı ile Tanrı bizlere merhamet eder ve günahlarımızı bağışlar.
— Tanrı'nın kurtarışı yüreklerimizi sevinç ile doldurur.
— İsa Mesih'teki iman ile Tanrı'nın çocukları oluyoruz.
— Adem'in Tanrı'ya itaatsizliği yüzünden bütün insanlığa günahlı bir doğa miras kalmıştır. Dünyaya gelen her kişi bu günahla doğar.
— Adem'den gelen günah, dünyamıza ölüm getirmiştir.
— İsa Mesih'e iman ile günahlarımızın affına ve sonsuz yaşama kavuşuyoruz.
— Vaftiz ile kendimizi Tanrı'ya sunuyoruz ve sonsuzluk boyunca devam edecek Hristiyan hayatına başlamış oluyoruz.
— Hristiyanlar olarak bizi seven Tanrı'ya hizmet etmek istiyoruz.

— Tanrı'nın çocukları olarak Tanrı'nın emirlerini tutmayı ve O'nun isteğine itaat etmeyi istiyoruz. Ancak bunlar aracılığı ile kurtulmadığımızı, sadece Mesih İsa aracılığı ile kurtulduğumuzu biliyoruz.
— Kutsal Ruh bizde imanı var eder, bu imanı korur ve Hristiyan yaşamında devam etmemizi sağlar.
— Hristiyanlar olarak günahlı doğamızın kontrolü altında yaşamıyoruz; çünkü Kutsal Ruh'un kontrolü altında yaşıyoruz.
— Bu yaşamda pek çok sıkıntılar ve zorluklar yaşıyor olsak da, sonsuz yaşamda Tanrı kendi halkının gözyaşlarını silecektir.
— Bizler güçsüz durumdayken Kutsal Ruh bizim için duada aracılık eder.
— Kendi yaptığımız iyi işlere güvenmiyoruz; İsa Mesih'in çarmıh ölümü ve dirilişi aracılığı ile kurtuluşumuzun kesin olduğundan emin oluyoruz.

Tanrı bizi kurtarmak için bir plan yaptı

Bölüm – 4

Tanrı Tüm İnsanların İsa'ya İnanmasını İstiyor

Romalılar 9:1-11:36

9:1 Mesih'e ait biri olarak gerçeği söylüyorum, yalan söylemiyorum. Vicdanım da söylediklerimi Kutsal Ruh aracılığıyla doğruluyor. 2 Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. 3-4 Kardeşlerimin, soydaşlarım olan İsrailliler'in yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten uzaklaştırılmayı dilerdim. Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler onlardır. Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlarındır. 5 Büyük atalar onların atalarıdır. Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde hüküm süren, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

6 Tanrı'nın sözü boşa çıktı demek istemiyorum. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin hepsi İsrailli sayılmaz. 7 İbrahim'in soyundan olsalar bile, hepsi onun çocukları değildir. Ama, "Senin soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır. 8 Demek ki

Tanrı'nın çocukları olağan yoldan doğan çocuklar değildir; İbrahim'in soyu sayılanlar Tanrı'nın vaadi uyarınca doğan çocuklardır. 9 Çünkü vaat şöyleydi: “Gelecek yıl bu zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak.”

10 Ayrıca Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere gebe kalmıştı. 11-12 Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, “Büyüğü küçüğüne kulluk edecek” dedi. Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı yapılan işlere değil, kendi çağrısına dayanarak sürsün. 13 Yazılmış olduğu gibi, “Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim.”

14 Öyleyse ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır! 15 Çünkü Musa'ya şöyle diyor:

“Merhamet ettiğime merhamet edeceğim,

Acıdığıma acıyacağım.”

16 Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına değil, Tanrı'nın merhametine bağlıdır. 17 Tanrı Kutsal Yazı'da firavuna şöyle diyor:

“Gücümü senin aracılığınla göstermek

Ve adımı bütün dünyada duyurmak için

Seni yükselttim.”

18 Demek ki Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

19 Şimdi bana, “Öyleyse Tanrı insanı neden hâlâ suçlu buluyor? O'nun isteğine kim karşı durabilir?” diyeceksin. 20 Ama, ey insan, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? “Kendisine biçim verilen, biçim verene, ‘Beni niçin böyle yaptın’ der mi?” 21 Ya da çömlekçinin aynı kil yığınından bir kabı onurlu iş için, ötekini bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? 22 Eğer Tanrı gazabını göstermek ve gücünü tanıtmak isterken, gazabına hedef olup mahvolmaya hazırlananlara büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? 23 Yüceltmek üzere önceden hazırlayıp merhamet

ettiklerine yüceliğinin zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? 24 Yalnız Yahudiler arasından değil, öteki uluslar arasından da çağırdığı bu insanlar biziz.
25 Tanrı Hoşea Kitabı'nda şöyle diyor:

“Halkım olmayana halkım,

Sevgili olmayana sevgili diyeceğim.”

26 “Kendilerine, ‘Siz halkım değilsiniz’ denilen yerde,

Yaşayan Tanrı'nın çocukları diye adlandırılacaklar.”

27 Yeşaya, İsrail için şöyle sesleniyor:

“İsrailoğulları'nın sayısı

Denizin kumu kadar çok olsa da,

Ancak pek azı kurtulacak.

28 Çünkü Rab yeryüzündeki yargılama işini

Tez yapıp bitirecek.”

29 Yeşaya'nın önceden dediği gibi:

“Her Şeye Egemen Rab

Soyumuzu sürdürecek birkaç kişiyi

Sağ bırakmamış olsaydı,

Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik.”

30 Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular.
31 Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail ise Yasa'yı yerine getiremedi. 32 Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve “sürçme taşı”nda sürçtüler. 33 Yazılmış olduğu gibi:

“İşte, Siyon'a bir sürçme taşı,

Bir tökezleme kayası koyuyorum.

O'na iman eden utandırılmayacak.”

10:1 Kardeşler! İsraillıler'in kurtulmasını yürekten özlüyor, bunun için Tanrı'ya yalvarıyorum. 2 Onlara ilişkin tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler; ama bu bilinçli bir gayret değildir. 3 Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve

kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler. 4 Oysa her iman edenin aklanması için Mesih, Kutsal Yasa'nın sonudur.

5 Musa, Kutsal Yasa'ya dayanan doğrulukla ilgili şöyle yazıyor: “Yasa'nın gereklerini yapan, onlar sayesinde yaşayacaktır.” 6-7 İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: “Yüreğinde, ‘Göğe –yani Mesih'i indirmeye– kim çıkacak?’ ya da, ‘Dipsiz derinliklere –yani Mesih'i ölüler arasından çıkarmaya– kim inecek?’ deme.” 8 Ne deniyor?

“Tanrı sözü sana yakındır,

Ağzında ve yüreğindedir.”

İşte duyurduğumuz iman sözü budur. 9 İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. 10 Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur. 11 Kutsal Yazı, “O'na iman eden utandırılmayacak” diyor. 12 Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağıranların tümüne eliaçıktır. 13 “Rab'bi adıyla çağıran herkes kurtulacak.”

14 Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar? 15 Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi: “İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir!”

16 Ne var ki, herkes Müjde'ye uymadı. Yeşaya'nın dediği gibi: “Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?” 17 Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur. 18 Ama soruyorum: Onlar duymadılar mı? Elbet duydular.

“Sesleri bütün yeryüzüne,

Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.”

19 Yine soruyorum: İsrail anlamadı mı? Önce Musa,

“Ben sizi ulus olmayanla kıskandıracağım,
Anlayışsız bir ulusla sizi öfkelendireceğim” diyor.
20 Sonra Yeşaya cesaretle,
“Aramayanlar beni buldu,
Sormayanlara kendimi gösterdim” diyor.
21 Öte yandan İsrail için şöyle diyor:
“Söz dinlemeyen, asi bir halka
Bütün gün ellerimi uzatıp durdum.”

11:1 Öyleyse soruyorum: Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Ben de İbrahim soyundan, Benyamin oymağından bir İsrailli'yim. 2 Tanrı önceden bildiği kendi halkından yüz çevirmedi. Yoksa İlyas'la ilgili bölümde Kutsal Yazı'nın ne dediğini, İlyas'ın Tanrı'ya nasıl İsrail'den yakındığını bilmez misiniz? 3 “Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım. Beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

4 Tanrı'nın ona verdiği yanıt nedir? “Baal'ın önünde diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.” 5 Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır. 6 Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar!
7 Sonuç ne? İsrail aradığına kavuşamadı, seçilmiş olanlar ise kavuştular. Geriye kalanlarınsa yürekleri nasırlaştırıldı.
8 Yazılmış olduğu gibi:

“Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi;
Bugüne dek görmeyen gözler, duymayan kulaklar verdi.”

9 Davut da şöyle diyor:

“Sofraları onlara tuzak,
Kapan, tökez ve ceza olsun.
10 Gözleri kararsın, göremesinler.
Bellerini hep iki büklüm et!”

11 Öyleyse soruyorum: İsrailliler, bir daha kalkmamak üzere
mi sendeleyip düştüler? Kesinlikle hayır! Ama onların suçu
yüzünden öteki uluslara kurtuluş verildi; öyle ki, İsrailliler
onlara imrensin. 12 Eğer İsrailliler'in suçu dünyaya
zenginlik, bozgunu uluslara zenginlik getirdiyse, bütünlüğü
çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! 13 Öteki
uluslardan olan sizlere söylüyorum: Uluslara elçi olarak
gönderildiğim için görevimi yüce sayarım. 14 Böylelikle
belki soydaşlarımı imrendirip bazılarını kurtarırım.
15 Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı'yla
barışmasını sağladıysa, kabul edilmeleri ölümden yaşama
geçiş değil de nedir? 16 Hamurun ilk parçası kutsalsa,
tümü kutsaldır; kök kutsalsa, dallar da kutsaldır.

17-18 Ama zeytin ağacının bazı dalları kesildiyse ve sen
yabanıl bir zeytin filiziyken onların yerine aşılanıp ağacın
semiz köküne ortak oldunsa, o dallara karşı övünme. Eğer
övünüyorsan, unutma ki, sen kökü taşımıyorsun, kök seni
taşıyor. 19 O zaman, “Ben aşılanayım diye dallar kesildi”
diyeceksin. 20 Doğru, onlar imansızlık yüzünden kesildiler.
Sense imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork!
21 Çünkü Tanrı asıl dalları esirgemediyse, seni de
esirgemeyecektir.

22 Onun için Tanrı'nın iyiliğini de sertliğini de gör. O,
düşenlere karşı serttir; ama O'nun iyiliğine bağlı kalırsan,
sana iyi davranır. Yoksa sen de kesilip atılırsın!
23 İmansızlıkta direnmezlerse, İsrailliler de öz ağaca
aşılanacaklar. Çünkü Tanrı'nın onları eski yerlerine
aşılamaya gücü vardır. 24 Eğer sen doğal yapısı yabanıl
zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin
ağacına aşılandınsa, asıl dalların öz zeytin ağacına
aşılanacakları çok daha kesindir!

25 Kardeşler, bilgiçliğe kapılmamanız için şu sırdan
habersiz kalmanızı istemem: İsrailliler'den bir bölümünün
yüreği, öteki uluslardan kurtulacakların sayısı

tamamlanıncaya dek duyarsız kalacaktır. 26 Sonunda
bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

“Kurtarıcı Siyon'dan gelecek,

Yakup'un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.

27 Onların günahlarını kaldıracağım zaman

Kendileriyle yapacağım antlaşma budur.”

28 İsrailliler Müjde'yi reddederek sizin uğrunuza Tanrı'ya
düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları
sayesinde sevilmektedirler. 29 Çünkü Tanrı'nın armağanları
ve çağrısı geri alınamaz. 30 Bir zamanlar Tanrı'nın sözünü
dinlemeyen sizler şimdi İsrailliler'in sözdinlemezliğinin
sonucu merhamete kavuştunuz. 31 Bunun gibi, İsrailliler
de, sizin kavuştuğunuz merhametle merhamete erişmek
için şimdi söz dinlemez oldular. 32 Çünkü Tanrı,
merhametini herkese göstermek için herkesi
sözdinlemezliğin tutsağı kıldı.

33 Tanrı'nın zenginliği ne büyük, bilgeliği ve bilgisi ne
derindir! O'nun yargıları ne denli akıl ermez, yolları ne denli
anlaşılmazdır!

34 “Rab'bin düşüncesini kim bilebildi?

Ya da kim O'nun öğütçüsü olabildi?”

35 “Kim Tanrı'ya bir şey verdi ki,

Karşılığını O'ndan isteyebilsin?”

36 Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve
O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Pavlus’un Romalılar’a mektubu Yahudiler ve Yahudi olmayanlar için yönelik yazılmıştır. Önceki bölümlerde Tanrı, iman eden tüm halkın aklanmış olduğunu çok açık bir şekilde bize öğretmişti. Her bir kişi İsa Mesih’teki iman

aracılığı ile bağışlanma armağanını almaktadır. Fakat tüm insanlar İsa'ya inanmamaktadır. Diğerleri Kutsal Ruh'un gücüyle İsa'yı kendi Kurtarıcı'sı olarak kabul edip, kendi yüreklerini inanmanın sevinci ile doldururken bazı insanlar İsa Mesih'i kendi Kurtarıcı'ları olarak reddetmektedir. Markos 16:16'da "İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek" denilmektedir. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Birçok insan Tanrı'nın bağışlanma vaadine inanmadı,
* Birçok insanın Tanrı'nın lütfu sayesinde aklanmış ve bağışlanmış olduğuna inandı.

Romalılar'a mektubun 9; 10; 11.nci bölümlerinde çok sayıda Yahudi halkın Tanrı'nın kurtuluş planına direndiğini belirtilmektedir. Aynı zamanda bu bölümler, Yahudiler'in Müjde hakkındaki düşüncesi ile Yahudi olmayanların düşüncelerini de karşılaştırılmaktadır.

Pavlus'un yüreği acı ile doludur. Bölüm 9'un başlangıç ayetlerinde Pavlus "Yüreğimde dinmeyen bir acı var. Kendi soyumun üyeleri olan kendi halkım (Yahudiler) hakkında çok

kaygılıyım" demektedir. Yahudiler Yahudi olmayanların sahip olmadığı, Tanrı'nın birçok bereketlerine sahipti. Onlar, Tanrı'nın seçilmiş halkı idi. Tanrı onların Tanrısı olacağını ve onların da O'nun halkı olacağını söylemişti. Onlar, Musa aracılığı ile On Emir'i almışlardı. Bu emirler, taştan tabletler üzerine Tanrı'nın parmakları ile yazılmıştı. Ayrıca vaat edilen Kurtarıcı, Kral Davut'un soyundan gelmişti.

Buna rağmen Yahudiler'in çoğu Mesih İsa'ya inanmadı. Sezar'a vergi ödeyip ödememe konusunda ona sorduklarında, Ferisiler İsa'yı tuzağa düşürmek istediler. İsa'yı ve öğrencilerini Şabat Günü'nde iş yaparak Tanrı'nın yasasını çiğnemiş olmakla suçladılar. İsa Kefarnahum şehrinde Yahudi izleyicilerine kendisinin cennetten gelen yaşam ekmeği olduğunu öğretti (Yuhanna 6:30-58). İsa'nın izleyicileri "Bunun zor bir öğretiş" olduğunu söylediler. Bu andan itibaren izleyicilerinin birçoğu İsa'dan yüz çevirdiler. Artık İsa'yı izlemediler. Bugün bile birçok Yahudi hâlâ vaat edilen Kurtarıcı'yı beklemektedir.

Elçi Pavlus hizmeti sırasında sıklıkla önce Yahudi halkının ibadet ettiği yerlere gidip İsa hakkında onlara vaaz etmek istedi. Fakat çoğu

zaman Yahudiler onu kendi ibadet ettikleri yerden hatta kendi şehirlerinden kovdular. Onlar Pavlus'un İsa hakkında öğrettiklerine inanmadılar. Çoğu Yahudi, İsa'nın kendi Kurtarıcı'sı olabileceğine inanmadı.

Yahudi olmayan, Tanrı'nın Sözü'ne inanmayan birçok insan da mevcuttur. Onlar İsa'ya kendi günahları için Kurtarıcı olarak inanmamaktadır. Onlar kendi iyi işlerine güvenmektedir. Onlar ahşap ve taştan yapılmış sahte tanrılara tapınmaktadır. Onlar kendi atalarına tapınmaktadır. Onlar Tanrı'nın bağışlanma armağanını almamaktadır.

İnsanların direnerek İsa'nın Müjde'sine inanmayı reddetmeleri halinde Tanrı bunlardan yüz çevirmekte ve Müjde'yi diğerlerine sunmaktadır. Pavlus, "Bu, bizim ne istediğimize veya yaptığımıza bağlı değildir. Bu, Tanrı'nın merhametine bağlıdır" demektedir. Hoşeya'da "benim halkım olmayana 'benim halkım' diyeceğim" yazılmıştır. Diğer uluslardan olan bizler, inananlar olarak Tanrı'nın halkıyız. O, bizi seçmiştir. Hepimiz değilsek de çoğumuz Yahudi değiliz. Bununla birlikte Tanrı merhametini bize göstermiştir. O bizlere Mesih İsa'da iman, bağışlanma ve sonsuz yaşam vermiştir.

Pavlus 9:30-32 ayetlerinde şu şekilde söylemeye devam etmektedir: “Öyleyse ne diyelim? Aklanma peşinde olmayan uluslar aklanmaya, imandan gelen aklanmaya kavuştular. Aklanmak için Yasa'nın ardından giden İsrail (Yahudiler) ise Yasa'yı yerine getiremedi. Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi aklanmaya çalıştılar ve "sürçme taşı"nda sürçtüler.”

Yahudi olmayanlar Tanrı’yı aramadılar. O, onları arayan Tanrı idi. Onlar kendi Kurtarıcı’sı olarak İsa’daki iman aracılığı ile aklandılar. Fakat Yahudiler, İsa’yı reddettikleri için Tanrı ile olan avantajlı durumlarını kaybettiler.

Pavlus’un Romalılar’a mektubu aracılığı ile Tanrı tekrardan yaşamlarımızda yapmaya çalıştığımız iyi işler aracılığı ile değil ama iman aracılığı ile, İsa Mesih’teki iman aracılığı ile kurtulduğumuzu öğretmektedir. Bizler Tanrı’nın lütfu ile kurtulmaktayız. Tanrı’ya inanmayı reddedersek ve kendimizi kurtarmaya çalışırsak kayboluruz.

Elçi Pavlus 10. bölümde Tanrı’nın bu dünyadaki tüm insanları kurtarma planına, Yahudi olanların ve Yahudi olmayanların tepkilerini karşılaştırmaktadır.

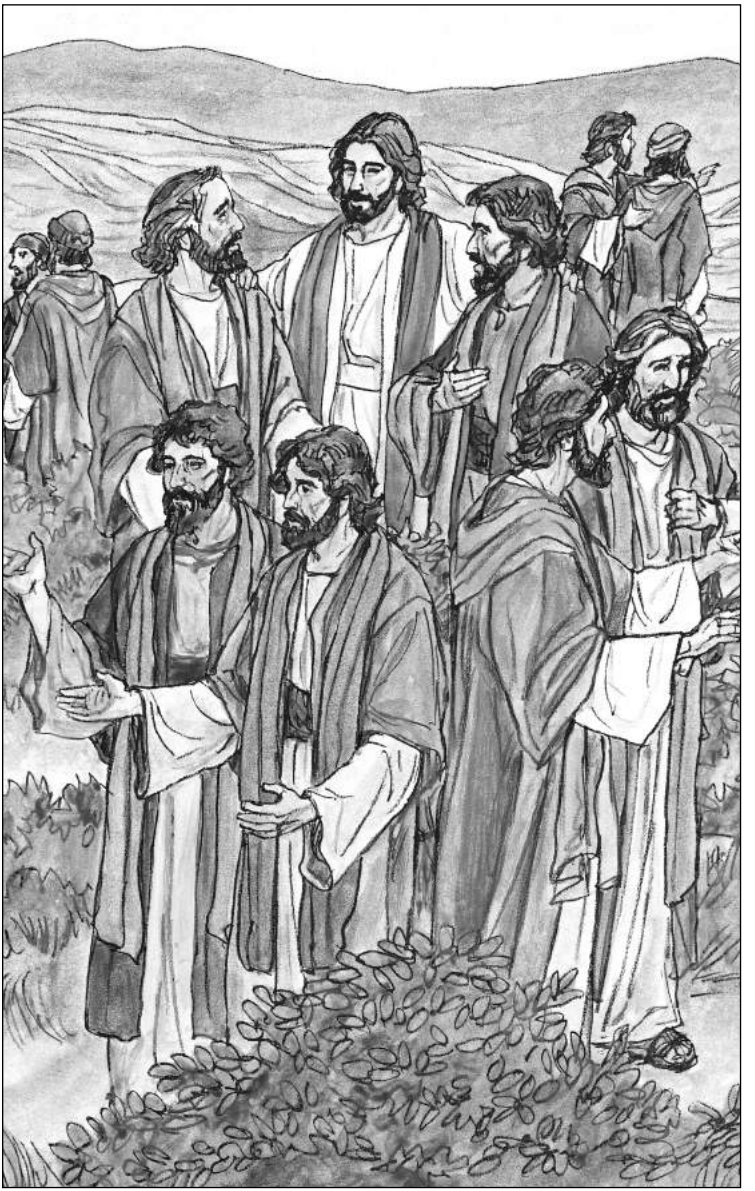
Bu bölümün giriş ayetlerinde Pavlus kendi halkının, İsrail halkının, Yahudiler'in kurtulmalarını istediğini söylemektedir. Ayet 10:3'te bize söylendiği gibi, Yahudiler "Tanrı'nın öngördüğü doğruluğu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını yerleştirmeye çalıştıkları için Tanrı'nın öngördüğü doğruluğa boyun eğmediler." Yasayı tutmak suretiyle aklanmak istediler. Fakat, günahlı insanlar yasayı tutmak sureti ile kendilerini aklayamazlar. Romalılar 3:12 her soydan insanın günahlı olduğunu söylemektedir: "Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. iyilik eden yok, tek kişi bile." Yahudiler'in veya diğer bir insanın yasayı tutarak kurtulmak istemesi durumunda, yasayı mükemmel şekilde yerine getirmesi gerekmektedir. İsa bunu bize "Bu nedenle, göksel Babanız mükemmel olduğu gibi, siz de mükemmel olun" diyerek öğretmektedir (Matta 5:48). Bizler mükemmel değiliz. Bizler günahlıyız. Bizim için mükemmel bir yaşam sürmek üzere dünyaya gelerek bizi aklayan (Tanrı'da doğru kimseler olarak kabul edilmemizi sağlayan) İsa Mesih'tir.

Yasayı tutarak kurtulmayız. Yasayı bizler için yerine getiren İsa Mesih'teki iman aracılığı ile aklanıyoruz. Romalılar 10:8-10'da elçi Pavlus Tanrı Sözü'nün İsa hakkında bize söylediklerine inanmamızı teşvik etmektedir.

“Ne deniyor? "Tanrı sözü sana yakındır, Ağzında ve yüreğindedir." İsa'nın Rab olduğunu ağzınla açıkça söyler ve Tanrı'nın O'nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen, kurtulacaksın. Çünkü insan yürekten iman ederek aklanır, imanını ağzıyla açıklayarak kurtulur.”

Ağzın ile, “İsa Rab’dir” dersen kurtulursun. Kutsal Ruh, bize imanı getirmek için Tanrı Sözü’nü, Kutsal Kitap’ı kullanmaktadır. Dolayısı ile bizler Tanrı Sözü’nü okuyup çalışırken, İsa’yı Kurtarıcı’sı olarak tanımayanlar ile paylaşmaktayız. Ayet 10:14-15, İsa’yı duymaya ihtiyacı olanların mevcut olduğunu hatırlatmaktadır. İsa’yı tanımayan birisini tanıyor olabilirsiniz. Diğerleri İsa hakkında öğrenmek isterse onlara kendimizden bahsetmeliyiz veya Tanrı’nın harika olan haberini, bizim için yaşayıp ölen biricik Oğlu İsa’yı gönderdiğini duyurmak için hizmet eden öğretmenleri göndermemiz gerekmektedir. “İyi haber müjdeleyenlerin ayakları ne güzeldir.” İman, mesajı duymak suretiyle gelmektedir. Duyulan mesaj Mesih’in Sözü’dür.

Peygamber Musa, Kral Davut ve peygamber İşaya, hepsi Yahudiler’in Müjde mesajını

İsa öğrencilerini ve bizi Müjde'yi duyurmak için göndermektedir

duymuş olduklarını işaret etmektedir. Fakat çoğu bunu reddetmiştir. Bugün bu mesaj siz Yahudi olmayanlara gelmektedir. Mezmurlar'da Kral Davut tarafından yazılmış (Mezmur 19) olduğu gibi "Sesleri yeryüzünü dolaşır. Sözleri dünyanın dört bucağına ulaşır."

Netice olarak Kurtarıcı'nız hakkında İyi Haber'i ve Tanrı'nın sizi nasıl kurtardığını öğrenmek için geldiniz. Verilen vaaz ve Tanrı Sözü'nün öğrenilmesi suretiyle İsa'ya inanmak için geldiniz. Tanrı'nın sizin için sahip olduğu merhamet ve sevgisi için O'na şükredin.

Pavlus'un Romalılar'a mektubunun 11.nci bölümünü çalışmaya başlarken, Pavlus önemli bir soru sormaktadır. "Tanrı kendi halkından yüz mü çevirdi?" Cevap "Hayır!" şeklindedir. Pavlus iki örnek kullanmaktadır:

1. Tanrı, Yahudi halkını kurtarmaktan vazgeçmiş olsaydı, Yahudi olan Pavlus'un kendisi kurtulmuş olmayacaktı.
2. Eski Antlaşma günlerinde peygamber İlyas kendisinin Tanrı'ya inanan tek kişi olduğunu düşünmüştü. Fakat Tanrı İlyas'a, Baal'a (sahte tanrıya) tapınmayan hâlâ 7000 Yahudi'nin olduğunu hatırlatmıştı.

Pavlus burada Tanrı'nın insanları kurtarmak için seçtiğini söylemektedir. İsa'ya inanıp kurtulan insanlar her zaman bulunacaktır. "Aynı şekilde, şimdiki dönemde de Tanrı'nın lütfuyla seçilmiş küçük bir topluluk vardır. Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerle olmamış demektir. Yoksa lütuf artık lütuf olmaktan çıkar" (Romalılar 11:5-6).

Pavlus, kendisini, Yahudi olmayanlara gönderilen bir elçi olarak tanımlamaktadır. "Tanrı'nın etkin gücüyle bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'yi yaymakla görevlendirildim." Efesliler 3:7-8'de "Bütün kutsalların en değersiziydim. Yine de Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi yaratan Tanrı'da öncesizlikten beri gizli tutulan sırrın nasıl düzenlendiğini bütün insanlara açıklama ayrıcalığı bana verildi" demektedir. Pavlus, Yahudiler'in kurtulmalarını isterken aynı zamanda Yahudi olmayanların da İsa Mesih'e kurtarıcıları olarak inanmalarını istemektedir. Fakat Yahudi olmayanlar için şöyle bir uyarısı vardır: 'Kendinizin başkalarından daha iyi olduğunuzu düşünmeyin!' Pavlus bu hususu açıklamak için bir zeytin ağacı örneğini kullanmaktadır. Ağaç, Tanrı tarafından kendi çocukları ve kendi

kilisesinin bir parçası olmak üzere seçilenlerin bir resmidir. Yahudi olmayan imanlılar Tanrı'nın ağacına aşılanan yabanıl bir ağacın dalları gibidirler. Onlar daha iyi olduklarından dolayı değil, Tanrı lütufkar olduğundan dolayı kurtulmaktadırlar. Yoldan sapmamaları için dikkatli olmaları gerekmektedir. Bir dal kırılması durumunda artık yaşamaya devam edemeyecektir. Aynı şekilde Tanrı'nın Sözü'ne inanmaya devam etmeyenler, Tanrı'nın tüm insanlar için planladığı sevgiden ve Tanrı'nın kurtuluşundan ayrı düşeceklerdir.

Pavlus herkesin Tanrı'nın ne kadar iyi ve ne kadar sert olduğunu düşünmelerini istemektedir (Romalılar 11:22). Tanrı, kendi iyiliğinde ve sevgisinde kendi çocukları olarak kurtulanları seçmiştir. Bu, İyi Haberdir, Müjde budur. Fakat Tanrı'nın sertliği bize, inanmayı reddedenleri cezalandıracağını hatırlatmaktadır. İnançsızlık sebebiyle O'nun merhametinden koparılıp atılabiliriz. Bu kötü haberdir. Yasa budur. Tanrı, herkesin kurtulmasını istemektedir (1Timoteos 2:4). Bizler, Tanrının lütfu aracılığı ile kurtulmaktayız. Eğer kaybolmuş isek, bu bizim hatamızdır.

Yahudiler'den ve uluslardan, Tanrı'nın merhametiyle seçtiği imanlılar, kurtulanlar olarak adlandırmıştır. Dolayısı ile Pavlus'un Romalılar 11:36-39 ayetlerindeki Tanrı'yı öven sözlerine katılmaktayız: "Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin".

Bölüm Özeti – 4

Yahudiler ve uluslar dahil, Tanrı herkesin kurtulmasını istemektedir. Fakat Pavlus'un yüreği, birçok Yahudi'nin İsa'ya inanmamasından dolayı kederlidir.

Yahudiler Tanrı'dan birçok bereket almıştır. Onlar Tanrı'nın seçilmiş halkıdır. Onlar Musa aracılığı ile On Emir'i almışlardır. İbrahim'e vaat edilen Kurtarıcı, Kral Davut'un soyu aracılığı ile gelmişti. Buna rağmen Yahudiler'in çoğu, onların arasında yaşarken bile İsa'ya inanmadılar. Hatta bugün bile Yahudiler farklı bir kurtarıcı beklemektedir.

Yahudiler ve Yahudi olmayanlar, İsa'nın onlar için yaptıklarına iman aracılığı ile

kurtulmaktadır. İnsanlar iyi işler yaparak kurtulmazlar. Kutsal Kitap'ın öğretişi budur. Bu iman, öğretildiği ve vaaz edildiği üzere, Tanrı'nın Sözü'nün duyurulması ile gelmektedir. İsa Mesih hakkındaki bu İyi Haber, O'nu tanımayan kişiler ile paylaşılmalıdır.

Aklanması veya bağışlanması için insanları seçen merhametli Tanrı'dır. Bizler hepimiz, Tanrı'nın hak edilmemiş sevgisi, lütfu aracılığı ile kurtulmaktayız. Tanrı, bizler için mükemmel bir yaşam sürmesi için biricik Oğlunu gönderdi. Tanrı'nın Oğlu İsa, haç üzerinde bizler için öldüğünde, günahlarımız için cezalandırıldı. Bütün yaptıkları için Tanrı'ya şükredin.

— Pek çok Yahudi halen İsa Mesih'e inanmayıp farklı bir kurtarıcı beklemektedirler.
— Günümüzde pek çok kimse Tanrı Sözü'ne inanmamaktadır.
— Tanrı bizi İsa Mesih'e iman aracılığı ile kurtarmaktadır, iyi işler yaptığımız için kurtulmuyoruz.
— Tanrı'nın lütfu ile kurtulduk. Eğer işlerimize güvenerek kendimizi kurtarmaya çalışıyorsak kayıp koyunlar gibiyizdir.

— Günahkar insanların Yasa'yı tutmaya çalışması, onların kurtulması için yeterli değildir.
— Bizler mükemmel kimseler değiliz, günahlıyız. Bu yüzden Kutsal Ruh'un bizde imanı var etmesine ihtiyacımız vardır.
— Kutsal Ruh, Kutsal Kitap'ın mesajını kullanarak insanların yüreklerinde çalışır.
— Tanrı kurtulacak olan insanları seçer.
— İsa Mesih'e iman edenler, Tanrı'nın çocukları olarak kurtulmuş (günahları affedilmiş) kimselerdir.
— Tanrı imansız olan dalları budayıp atacaktır.

Bölüm – 5

Tanrı İmanlıların Hizmet Etmesini İstemektedir

Read Romans 12:1 – 15:33

12:1 Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur. 2 Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin.

3 Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisine gereğinden çok değer vermesin. Herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. 4-5 Bir bedende ayrı ayrı işlevleri olan çok sayıda üyemiz olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te tek bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. 6 Tanrı'nın bize bağışladığı lütfa göre, ayrı ayrı ruhsal armağanlarımız vardır. Birinin armağanı peygamberlikse, imanı oranında peygamberlik etsin.

7 Hizmetse, hizmet etsin. Öğretmekse, öğretsin. 8 Öğüt veren, öğütte bulunsun. Bağışta bulunan, bunu cömertçe yapsın. Yöneten, gayretle yönetsin. Merhamet eden, bunu güler yüzle yapsın.

9 Sevginiz ikiyüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe bağlanın. 10 Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. 11 Gayretiniz eksilmesin. Ruhta ateşli olun. Rab'be kulluk edin.
12 Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya dayanın. Kendinizi duaya verin. 13 İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olmayı amaç edinin. 14 Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. 15 Sevinenlerle sevinin, ağlayanlarla ağlayın. 16 Birbirinizle aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin; tersine, hor görülenlerle arkadaşlık edin. Bilgiçlik taslamayın. 17 Kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya dikkat edin. 18 Mümkünse, elinizden geldiğince herkesle barış içinde yaşayın.

19 Sevgili kardeşler, kimseden öç almayın; bunu Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: “Rab diyor ki, ‘Öç benimdir, ben karşılık vereceğim.’ ” 20 Ama,

“Düşmanın acıkmışsa doyur,
Susamışsa su ver.
Bunu yapmakla onu utanca boğarsın.”

21 Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13:1 Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur. 2 Bu nedenle, yönetime karşı direnen, Tanrı buyruğuna karşı gelmiş olur. Karşı gelenler yargılanır.
3 İyilik edenler değil, kötülük edenler yöneticilerden korkmalıdır. Yönetimden korkmamak ister misin, öyleyse iyi olanı yap, yönetimin övgüsünü kazanırsın. 4 Çünkü yönetim, senin iyiliğin için Tanrı'ya hizmet etmektedir. Ama

kötü olanı yaparsan, kork! Yönetim, kılıcı boş yere taşımıyor; kötülük yapanın üzerine Tanrı'nın gazabını salan öç alıcı olarak Tanrı'ya hizmet ediyor. 5 Bunun için, yalnız Tanrı'nın gazabı nedeniyle değil, vicdan nedeniyle de yönetime bağlı olmak gerekir. 6 Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü yöneticiler Tanrı'nın bu amaç için gayretle çalışan hizmetkârlarıdır. 7 Herkese hakkını verin: Vergi hakkı olana vergi, gümrük hakkı olana gümrük, saygı hakkı olana saygı, onur hakkı olana onur verin.

8 Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü başkalarını seven, Kutsal Yasa'yı yerine getirmiş olur. 9 “Zina etmeyeceksin, adam öldürmeyeceksin, çalmayacaksın, başkasının malına göz dikmeyeceksin” buyrukları ve bundan başka ne buyruk varsa, şu sözde özetlenmiştir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” 10 Seven kişi komşusuna kötülük etmez. Bu nedenle sevmek Kutsal Yasa'yı yerine getirmektir.

11 Bunu, yaşadığınız zamanın bilincinde olarak yapın. Artık sizin için uykudan uyanma saati gelmiştir. Çünkü şu anda kurtuluşumuz ilk iman ettiğimiz zamankinden daha yakındır.
12 Gece ilerledi, gündüz yaklaştı. Bunun için karanlığın
işlerini üzerimizden atıp ışığın silahlarını kuşanalım.
13 Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa,
ahlaksızlığa ve sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa
kaptırmayalım. Gün ışığında olduğu gibi, saygın bir yaşam sürelim. 14 Rab İsa Mesih'i kuşanın. Benliğinizin tutkularına uymayı düşünmeyin.

14:1 İmanı zayıf olanı aranıza kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin. 2 Biri her şeyi yiyebileceğine inanır; imanı zayıf olansa yalnız sebze yer. 3 Her şeyi yiyen, yemeyeni hor görmesin. Her şeyi yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. 4 Sen kimsin ki, başkasının kulunu yargılıyorsun? Kulu haklı çıkaran da haksız çıkaran da efendisidir. Kul haklı çıkacaktır. Çünkü

Rab'bin onu haklı çıkarmaya gücü vardır. 5 Kimi bir günü başka bir günden üstün sayar, kimi her günü bir sayar. Herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. 6 Belli bir günü kutlayan, Rab için kutlar. Her şeyi yiyen, Tanrı'ya şükrederek Rab için yer. Bazı şeyleri yemeyen de Rab için yemez ve Tanrı'ya şükreder.

7 Hiçbirimiz kendimiz için yaşamayız, hiçbirimiz de kendimiz için ölmeyiz. 8 Yaşarsak Rab için yaşarız; ölürsek Rab için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Rab'be aitiz. 9 Mesih hem ölülerin hem yaşayanların Rabbi olmak üzere ölüp dirildi. 10 Sen neden kardeşini yargılıyorsun? Ya sen, kardeşini neden küçümsüyorsun? Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne hepimiz çıkacağız. 11 Yazılmış olduğu gibi:

“Rab şöyle diyor:

‘Varlığım hakkı için her diz önümde çökecek,

Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek.’ ”

12 Böylece her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap verecektir.

13 Onun için, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, hiçbir kardeşin yoluna sürçme ya da tökezleme taşı koymamaya kararlı olun. 14 Rab İsa'ya ait biri olarak kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden murdar değildir. Ama bir şeyi murdar sayan için o şey murdardır. 15 Yediğin bir şey yüzünden kardeşin incinmişse, artık sevgi yolunda yürümüyorsun demektir. Mesih'in, uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme! 16 Size göre iyi olanın kötülenmesine fırsat vermeyin. 17 Çünkü Tanrı'nın Egemenliği, yiyecek içecek sorunu değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. 18 Mesih'e bu yolda hizmet eden, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

19 Öyleyse kendimizi esenlik getiren ve karşılıklı gelişmemizi sağlayan işlere verelim. 20 Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini bozma! Her yiyecek temizdir, ama yedikleriyle

başkasının sürçmesine yol açan kişi kötülük etmiş olur.
21 Et yememen, şarap içmemen, kardeşinin sürçmesine
yol açacak bir şey yapmaman iyidir. 22 Bu konulardaki
inancını Tanrı'nın önünde kendine sakla. Onayladığı
şeyden ötürü kendini yargılamayan kişi ne mutludur!
23 Ama bir yiyecekten kuşkulanan kişi onu yerse yargılanır;
çünkü imanla yemiyor. İmana dayanmayan her şey
günahtır.

15:1 İmanı güçlü olan bizler, kendimizi hoşnut etmeye
değil, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmeye borçluyuz.
2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için
komşusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin. 3 Çünkü
Mesih bile kendini hoşnut etmeye çalışmadı. Yazılmış
olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.”
4 Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve
Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye
yazıldı. 5 Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri
Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede
birleştirmesini dilerim. 6 Öyle ki, Rabbimiz İsa Mesih'in
Tanrısı'nı ve Babası'nı birlik içinde hep bir ağızdan
yüceltesiniz.

7 Bu nedenle, Mesih sizi kabul ettiği gibi, Tanrı'nın yüceliği
için birbirinizi kabul edin. 8-9 Çünkü diyorum ki Mesih,
Tanrı'nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler'in
hizmetkârı oldu. Öyle ki, atalarımıza verilen sözler
doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı'yı
yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bunun için uluslar arasında sana şükredeceğim,
Adını ilahilerle öveceğim.”

10-11 Yine deniyor ki,

“Ey uluslar, O'nun halkıyla birlikte sevinin!”

Ve, “Ey bütün uluslar, Rab'be övgüler sunun!
Ey bütün halklar, O'nu yüceltin!”

12 Yeşaya da şöyle diyor:

“İşay'ın Kökü ortaya çıkacak,

Uluslara egemen olmak üzere yükselecek.

Uluslar O'na umut bağlayacak.”

13 Umut kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh'un gücüyle umutla dolup taşmanız için iman yaşamınızda sizleri tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

14 Size gelince, kardeşlerim, iyilikle dolu, her bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Ayrıca, birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. 15 Yine de Tanrı'nın bana bağışladığı lütufla bazı noktaları yeniden anımsatmak için size yazma cesaretini gösterdim. 16 Ben Tanrı'nın lütfuyla uluslar yararına Mesih İsa'nın hizmetkârı oldum. Tanrı'nın Müjdesi'ni bir kâhin olarak yaymaktayım. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh'la kutsal kılınarak Tanrı'yı hoşnut eden bir sunu olsun.

17 Bunun için Mesih İsa'ya ait biri olarak Tanrı'ya verdiğim hizmetle övünebilirim. 18-19 Ulusların söz dinlemesi için Mesih'in benim aracılığımla, sözle ve eylemle, mucizeler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh'un gücüyle yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem. Yeruşalim'den başlayıp İllirikum bölgesine kadar dolaşarak Mesih'in Müjdesi'ni eksiksiz duyurdum. 20 Bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemek için Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim.
21 Yazılmış olduğu gibi:

“O'ndan habersiz olanlar görecekler.

Duymamış olanlar anlayacaklar.”

Roma'ya Gitme Tasarısı

22 İşte bu yüzden yanınıza gelmem kaç kez engellendi.
23-24 Şimdiyse bu yörelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, yıllardır da yanınıza gelmeyi

arzuladığımdan, İspanya'ya giderken size uğrarım. Yol üzerinde sizi görüp bir süre arkadaşlığınıza doyduktan sonra beni oraya uğurlayacağınızı umarım. 25 Ama şimdi kutsallara bir hizmet için Yeruşalim'e gidiyorum. 26 Çünkü Makedonya ve Ahaya'da bulunanlar, Yeruşalim'deki kutsallar arasında yoksul olanlar için yardım toplamayı uygun gördüler. 27 Evet, uygun gördüler. Gerçekte onlara yardım borçlular. Uluslar, onların ruhsal bereketlerine ortak olduklarına göre, maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçlular. 28 Bu işi bitirip sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya'ya gideceğim. 29 Yanınıza geldiğimde, Mesih'in bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

30 Kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih ve Ruh'un sevgisi adına size yalvarıyorum, benim için Tanrı'ya dua ederek uğraşıma katılın. 31 Yahudiye'deki imansızlardan kurtulmam için ve Yeruşalim'e olan hizmetimin kutsallarca kabul edilmesi için dua edin. 32 Öyle ki, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza gelip sizlerle gönlümü ferahlatayım. 33 Esenlik veren Tanrı hepinizle birlikte olsun! Amin.

Tanrı, tüm inananları günahların bağışlanması ve birçok diğer armağanlar ile bereketlemektedir. Tanrı’nın sevgisi ve merhametine yanıt olarak bizim için tüm yaptıklarından dolayı O’na şükranlarımızı göstermeliyiz. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

a. Armağanlarımızı ve yeteneklerimizi Tanrı’ya hizmet etmek için kullanmalıyız,

b. Tanrı'nın üzerimize atadığı insanlara itaat etmeliyiz,
c. İmanda zayıf olan insanlara yardımcı olmalıyız,
d. Diğer kişilere Müjde'yi öğretmeli ve imanımızı paylaşmalıyız.

A. Armağanlarımızı ve yeteneklerimizi Tanrı'ya hizmet etmek için kullanmalıyız

Bölüm 12'de elçi Pavlus, düşüncelerimizi Hristiyan yaşamlarımızdaki önemli meselelere odaklamaktadır. Tanrı, kendi merhametini bizlere göstermiştir. Bizler şimdi Kurtarıcımız İsa Mesih'te imanlı kimseleriz. Bu merhametinden dolayı Tanrı'ya nasıl teşekkür edebiliriz? Pavlus tüm Hristiyanlar'a "Henüz yaşıyorken bedenlerinizi Tanrı'ya sunun" der. Bunun yapılması Tanrı'yı hoşnut edecektir ve Tanrı'nın çocukları olarak bizi gören insanlar, imanımız hakkında daha fazla şey bilmek isteyebilirler. Bir Hristiyan olarak Tanrı'ya hizmet etmek için tüm yaşantınızı adayın. Pavlus bütün Hristiyanlara "ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın" diye öğretmektedir (1Korintliler 10:31).

Yine “söylediğiniz, yaptığınız her şeyi Rab İsa'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın” demiştir (Koloseliler 3:17). Hristiyanlar olarak, inanmayanlar gibi veya Tanrı’yı tanımayanlar gibi yaşamayın. Tanrı, düşüncelerimizi ve yaşamlarımızı tamamen değiştirmek ve onları daha iyi yapmak istemektedir. Pavlus, Titus adındaki kişiye yazarken şöyle demektedir “Tanrı'nın bütün insanlara kurtuluş sağlayan lütfu ortaya çıkmıştır. Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddedip şimdiki çağda sağduyulu, doğru, Tanrı yoluna yaraşır bir yaşam sürebilmemiz için bizi eğitiyor. Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti” (Titus 2:11-14). Bir Hristiyan olarak, şimdi yaşantınız Mesih İsa’daki iman aracılığı ile değiştirilmekte midir? İyi olan şeyleri yapmak istiyor musunuz? Dünyada, Kurtarıcı İsa’ya inanmayan diğer insanlar gibi yaşamamalıyız.

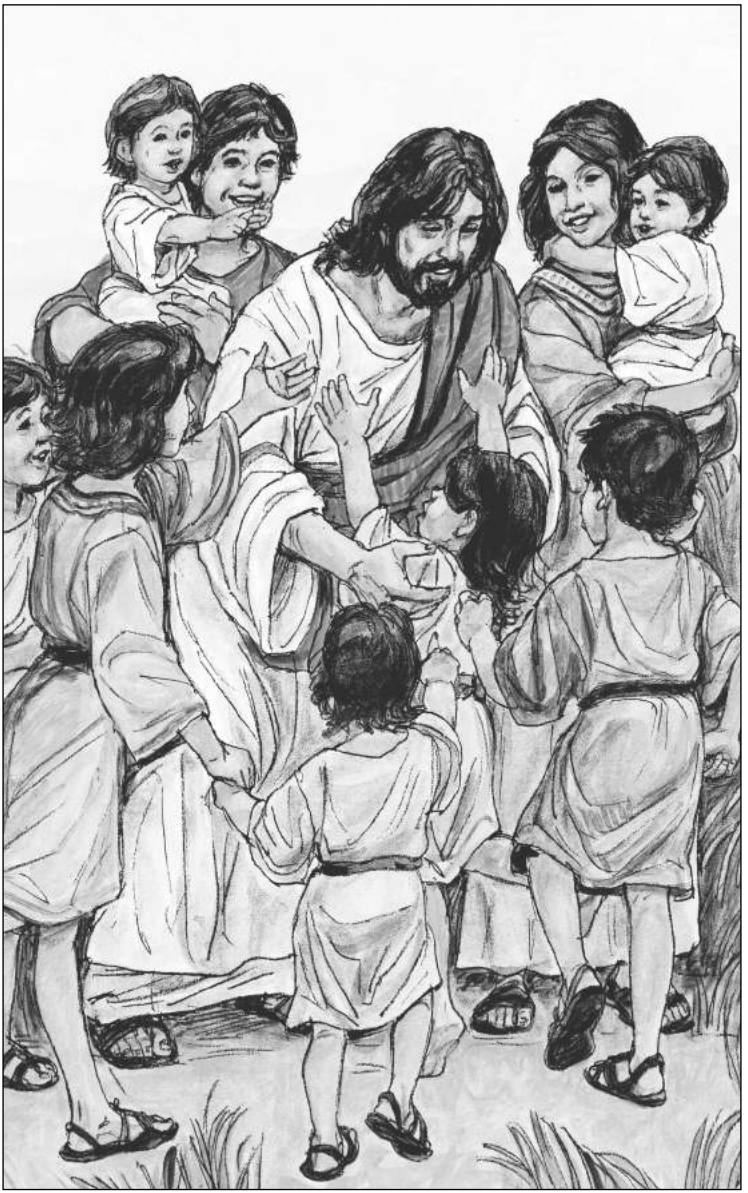
Her iman eden kişi farklı armağanlara ve becerilere sahiptir. Tanrı için sevgimizi

göstermek üzere birlikte çalışmalıyız. Pavlus, farklı becerilere sahip Hristiyanların birlikte nasıl çalışabildiklerine dair bir örnek vermektedir. Şöyle demektedir, vücudunuzun nasıl çalıştığını düşünün. Vücudunuzun her parçası, yapması gereken farklı işleve sahiptir. Gözlerimiz ile görmekteyiz. Kulaklarımız ile duymaktayız. Ayaklarımız ile yürümekteyiz. Ellerimiz ile hissetmekteyiz. Gözlerimiz yürümez. Ayaklarımız görmez. Vücudumuzun her parçası yiyebileceğimiz, duyabileceğimiz, yürüyebileceğimiz ve bir iş yapabileceğimiz şekilde birlikte çalışmaktadır. Vücudumuzun parçaları yaşayabileceğimiz ve şeyleri tamamlayabileceğimiz şekilde birlikte çalışmaktadır. Aynısı, diğer Hristiyanlar ile birlikte çalışmak için de geçerlidir. Hepimiz aynı değiliz. Pavlus, bazılarının öğretme becerisine sahip olduğuna işaret etmektedir. Diğerleri, diğer insanları cesaretlendirebilir. Bazıları diğer insanlara yardım etmekten hoşlanırken, bazıları insanlara önderlik edebilmektedir. Hristiyanlar olarak bizlerin birlikte çalışması ve Tanrı Sözü'nün diğer insanlara ulaşması ve onların da aklanması için birbirimize yardımcı olmamız gerekmektedir.

Romalılar 12:6-8'de Tanrı, İsa Mesih'te biz inananların ona nasıl hizmet edebileceğimiz konusunda bazı harika örnekler vermektedir. Bu ayetlerde yer alan bu birkaç örneğe bakalım.

a. Hristiyanlar alçakgönüllülükle ve imanla Tanrı Sözü'nü öğreterek peygamberlik edebilmektedir. İmanımızı kaybetmek yerine Tanrı'daki imanımızı güçlendirecek şekilde Tanrı'nın Sözü'nü çalışmayı sürdürmek isteyeceğiz. Ebeveyn olarak, İsa'ya inanacakları şekilde çocuklarımıza Kutsal Kitap öyküleri öğretebilmekteyiz. Hristiyanlar olarak, cennette sonsuz yaşamımız olması için, İsa'nın hepimiz için yaşayarak ve ölerek ne yaptığı konusunda arkadaşlarımıza ve komşularımıza öğretmeliyiz.

b. Merhamete ihtiyacı olanlara merhamet edebiliriz. Tanrı, bunu yapmak zorunda olmamızdan dolayı değil, ama yapmak istediğimiz için, özgürce yapmamızı istemektedir. Kendimiz fakir olabiliriz fakat sahip olduklarımızı, istekli bir şekilde paylaşabiliriz. İsa bunu, "bu en basit kardeşlerimden biri için yaptığınızı, benim

İsa Mesih küçük çocukları kutsuyor

için yapmış oldunuz" diyerek bizi teşvik etmektedir (Matta 25:37-40).

12:9-12 ayetlerinde Tanrı bize, birbirimize sevgiyi nasıl göstermemiz gerektiğini anlatmaktadır. Tanrı, kendi sevgisini bize birçok farklı şekilde göstermiştir. O bizi aklamış, tüm günahlarımızdan bizi bağışlamıştır. Bizleri cennette sonsuz yaşamla kutsadı. Dünyadaki yaşamımızda bize aile ve arkadaşlar verdi. Bizleri pek çok dünyasal yiyecek ve barınacak yer armağanı ile bereketledi.

Şimdi, birkaç kısa cümle ile Tanrı nasıl davranmamız ve davranmamamız gerektiğini söylemektedir. Hristiyanlar olarak ne yapmamız ve be yapmamamız gerektiğini anlatmaktadır. Tanrı'nın ne söylediğini dinleyin. "Sevgimiz içten ve doğru olmalıdır." Kötü olandan nefret etmeli fakat iyi olana sarılmalıyız.

a. Umudumuz olduğunda sevinçli olmalıyız. Bu dünyada çok sayıda umudumuz olabilir ve onları asla elde edemeyebiliriz. Hristiyanlar olarak cennetteki sonsuz yaşam umudundan eminizdir. Bu konuda sevinçli olmalıyız.

b. Acı çektiğimizde sabırlı olmalıyız. Günahlı olduğumuzdan dolayı bu dünyada yaşayan herkesin yaşamında acı ve endişe mevcuttur. Tanrı'dan, acımızın uzaklaştırılmasını isteyebiliriz fakat bazen dualarımıza cevap vermiyor gibi görünür. Sabırlı olmalıyız çünkü "Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz" (Romalılar 8:28).

c. Dua ettiğimizde samimi olmalıyız. Tam imanla dua etmeliyiz. Tanrı'nın dualarımızı duyduğundan ve cevap vereceğinden emin olun. Bazen olumlu cevap vermektedir. Bazen bize olumsuz cevap vermektedir. Bazen de bize bekleyin demektedir. Fakat bizler Tanrı'nın tüm dualarımıza cevap vereceğine inanarak dua ederiz. O, bizim için iyi olanı bilmektedir.

d. Tanrı'nın halkı ile bereketlerimizi paylaşmalı ve diğer insanları evimize misafir etmeliyiz. Pavlus Galatyalılar 6:10'da "Bunun için fırsatımız varken herkese, özellikle iman ailesinin üyelerine iyilik yapalım" şeklinde hatırlatma yapmaktadır.

Bu bölümün önceki ayetlerinde Tanrı, Hristiyan sevgimizi diğer paydaş imanlılara yardım ederek göstermemiz gerektiğini söylemektedir. Şimdi bu bölümün kalan ayetlerinde, imanlı olmayanlarla birlikte yaşarken Hristiyan sevgimizi nasıl göstermemiz gerektiğini hatırlatmaktadır.

a. Diğer insanları bereketlememiz ve onlara lanet etmememiz istenmektedir. Bu, bizler imanlı olduğumuz için özellikle bizi incitenler için geçerlidir. İblis, günah işlememize ve İsa'dan yüz çevirmemize sebep olmak için her yolu deneyecektir. İblis, inanmayanları bizimle alay etmeleri ve zarar vermeleri için kullanmaktadır. Onlara lanet etmemeli ve Tanrı'nın On Emir'ine karşı günah işlememeliyiz. Bunun yerine onlara karşı nazik olmalı ve onlar için dua etmeliyiz. Bu, önemli ölçüde sevgi ve cesaret gerektirecektir fakat Tanrı'nın her ihtiyaç duyulduğunda yardımcı olacağını bilmekteyiz.

b. Sevinçli olanlarla birlikte sevinmemiz istenmektedir. Bir çiftin evlenmesi veya bir bebeğin doğumu mutlu günlerdir. Bu insanlar ve ailelerle sevinin. İnsanların acılı

olduğu günler de vardır. Sevilen birisini kaybetmesinden veya uzağa gitmesinden dolayı üzülen insanlarla üzülün. İnananlar olarak ayrıca Tanrı'nın Sözü'nü kullanarak onları teselli etmek isteyeceğiz.

c. Alçakgönüllü olmamız ve gururlu olmamamız istenmektedir. "Önemli olduğu düşünülmeyen kişiler" ile selamlaşmak, onlarla konuşmak ve yardımcı olmak için istekli olun. Her şeyden önce, barış içinde yaşamalı ve diğer insanlara kötü şeyler yapmamalıyız. Tanrı kötüyü cezalandırmaktadır. Tanrı, "Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim" demektedir. Bizden yana olan Tanrı ile birlikte huzur içinde ve iyi şeyler yaparak yaşayabiliriz.

d. Düşmanlarımıza dahi sevgi göstermeliyiz. Acıktıklarında onlara yiyecek vermeli, susadıklarında içecek vermeliyiz. Tanrı, "Bunu yapmakla onu utanca boğarsın" demektedir. Bu, düşmanlarınıza dahi bunu yaptığınızda kulakları (yüzleri) kızaracaktır; bunu yaptığınızdan dolayı utanç hissedeceklerdir.

Hristiyanlar olarak Tanrı'nın sevgisini dünyaya göstermemiz için yapmamız gereken birçok şey bulunmaktadır. İmansızlar gibi yaşamamalıyız. Kötü olanı iyi olanla yenmek suretiyle yaşamlarımızı değiştirmek istemeliyiz. Bir imanlı olarak, Tanrı'nın yardımı ile değişen bir yaşam sürmek için Tanrı'ya dua edin. Sizi sevdiğini ve tüm günahlarınızı bağışladığını hatırlayın. Bölümün başında (12:1) "Henüz yaşarken bedenlerinizi Tanrı'ya sunun; bedenlerinizi Tanrı'yı hoşnut eden kutsal bir kurban gibi O'na sunun" diye yazıldığı unutmayınız.

B. Tanrı'nın üzerimize atadığı insanlara itaat etmeliyiz

Kutsal Ruh Tanrı, çok sayıda kutsal metin yazarına ne yazmaları gerektiğini esinleyen kişidir. Romalılar bölüm 13'de Kutsal Ruh yaşamlarımızda bizleri yöneten kişilere nasıl itaat etmemizi, nasıl onurlandırmamızı ve saygı duymamızı esinlemiştir.

Dördüncü Emir "Annene babana saygı göstereceksin," derken ebeveynlerimize itaat etmemizi ve onurlandırmamızı ifade etmektedir.

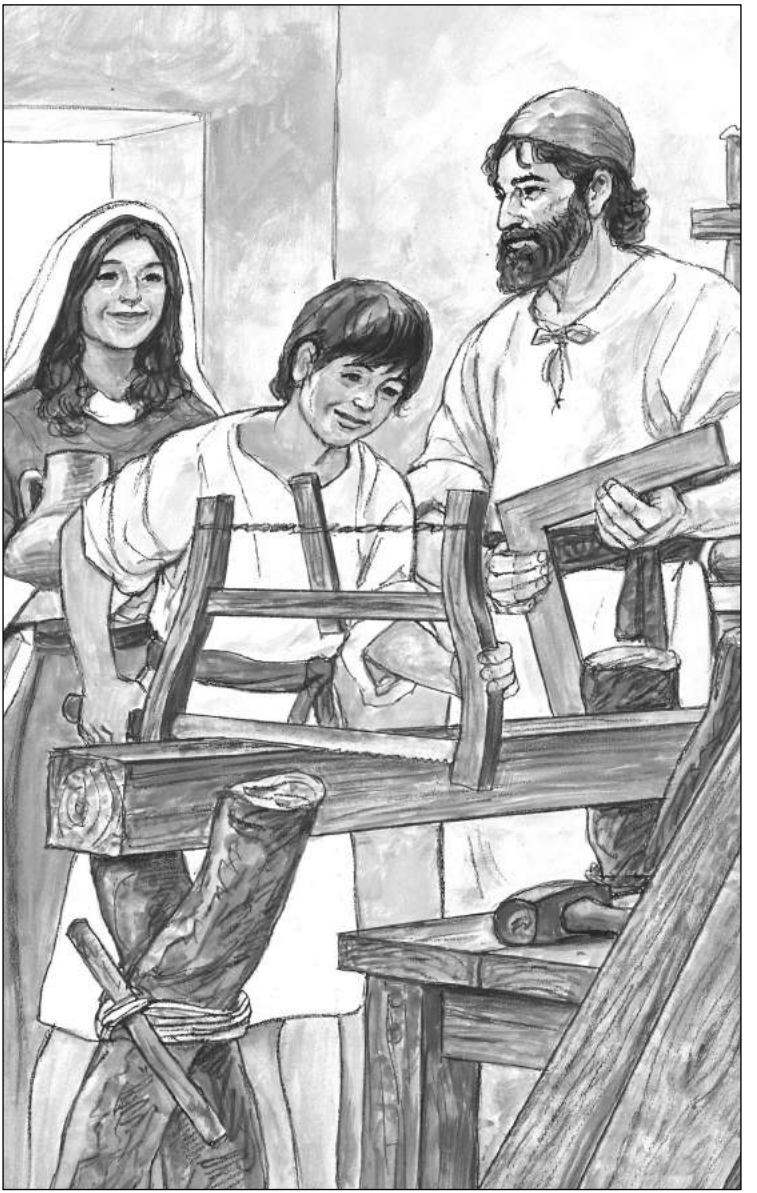
Fakat bu, aynı zamanda yaşamlarımızda bizleri yöneten herkesi –öğretmenlerimizi, polisi ve diğerlerini- içermektedir. Pavlus bu bölümde bizlere, devletimizde bizleri yönetenlere özellikle saygı duymamızı ve itaat etmemizi söylemektedir.

Birçok farklı devlet çeşidi bulunmaktadır. Diktatörlüklerin ve demokrasilerin olduğu yönetimler vardır. İyi yöneticiler ve kötü yöneticiler vardır. Başkanlar veya krallar veya başbakanlar mevcuttur. Tüm bunlar ve diğer yöneticiler “Tanrı tarafından seçilmişlerdir.” Ayet (13:1) “Herkes, baştaki yönetime bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından kurulmuştur” demektedir. Pavlus bu sözleri yazarken Roma’daki halk çok kötü bir adam tarafından yönetilmekteydi. Bu kişinin adı Nero idi. Hristiyanları öldürmüştü. Roma şehrini yakmıştı. Buna rağmen mektupta insanlara, kendilerini yönetenlere saygılı olmaları söylenmiştir.

Pavlus, doğru olanı yapmakla (devlete itaat etmekle) yanlış olanı yapmak (devlete itaat etmemek) arasındaki farkı açıklamaktadır.

Yanlış olanı yaparsak devletin bize yapabileceğinden korkmamız gerekir. “Yetkili makamdan korkmuş olmayı istemezsiniz, değil mi? Sonra kendimize dikkat etmemiz söylenir! Yetkili makam “Tanrı’ya hizmet etmektedir.” Tanrı, kötü olanı cezalandırmak için günaha karşı kendi öfkesini, devleti kullanarak hatta “silah gücünü” kullanarak gerçekleştirmektedir. Devlete itaat etmememiz, vergiyi ödememiz, bir kimseyi incitmemiz, birisinden çalmamız durumunda mahkemeler bizleri cezalandırmak için, hapse atmak için ve hatta gerektiğinde kötü insanı ölüme mahkum etmek için Tanrı’dan yetki verilmiş olduğunu yazmaktadır.

Diğer taraftan “Doğru olanı yapmanız durumunda, yöneticilerinizden korkmanızın gerekmediği” hatırlatılmaktadır. Ülkemizin yasalarına itaat etmemiz durumunda “yetkili kişi size minnettar kalacaktır.” Devlet “sizin için iyi olanı yapacaktır; bu durumda ceza almayacaksınız.” Doğru olduğunu bildiğiniz için devlete itaat etmeniz gerekir. “Bu, vergilerinizi ödemenizin de sebebidir.” İster ebeveyniniz olsun, isterse öğretmeniniz, polis veya ülkenizin yöneticileri olsun, yaşamınızda sizi yönetenlere karşı saygılı ve hürmetli olun. O zaman, Tanrı sizi bereketleyecektir.

İsa, Meryem ve Yusuf'a itaat ederdi

Dördüncü Emirde “Annene babana saygı göster. Öyle ki, Tanrın RAB'bin sana vereceği ülkede ömrün uzun olsun” denildiğini öğrenmekteyiz. Ebeveynlerimiz bizi sevmekte ve bizlere yiyecek, giyecek ve yaşamak için bir ev sağlayarak güçleri yettiğince ellerinden geleni yapmaktadır. Kiliselerdeki önderler de bize bereket sağlamaktadır. Ruhlarımız için kaygı duyarlar ve Tanrı ile barış içinde olmamızı, cennette sonsuz yaşama sahip olmamızı isterler. Devlet, ülkemizde düzeni sağlamak ve bizleri barışla kutsamak ve korumak için Tanrı’nın koludur. Tanrı’nın isteğine karşı gelmediği sürece yöneticilerinize itaat edin, böylece cezalandırılmazsınız.

İsa, anne ve babalarımızı sevmemizi öğretmektedir. On iki yaşında bir çocuk iken Tapınakta Tanrı’nın Sözü’nü öğretirken Meryem ve Yusuf eve götürmek üzere O’nu almak için geldiler. “Onlarla Nasıra’ya gitti ve onlara itaat etti” (Luka 2:41-51). İsa, haç üzerinde ölürken elçi Yuhanna’ya annesini himayesine almasını isteyerek annesi ile ilgilenmişti (Yuhanna 19:26-27). İsa, kendi düşmanlarına, Ferisiler’e “Sezar'ın hakkını Sezar'a (Roma imparatorluğunun yöneticisi), Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin” diyerek Tanrı’ya ve devlete saygı göstermişti (Matta 22:15-22).

İsa, “Sezar’a ait olanı ona verin” derken vergilerin devlete ödenmesinden bahsetmekteydi. Pavlus, “Doğru olduğunu bildiğiniz için onlara da (kanun adamlarına) itaat etmelisiniz. Vergi ödemenizin sebebi de budur” dediğinde bahsettiği şey buydu. Sadece vergileri ödeyerek değil fakat onlara saygı ve sevgi göstererek yetkili kişileri onurlandırmaktayız. Elçi, tüm insanlar için sahip olmamız gereken sevgi hakkında konuşmasına devam eder. İnananları, kendilerini yönetenleri onurlandıran ve onlara itaat ettiren şey ise Mesih’in sevgisidir.

Romalılar 13:8’de elçi Pavlus “Birbirinizi sevmekten başka hiç kimseye bir şey borçlu olmayın” demektedir. Mükemmel şekilde yerine getirmediğimiz bazı emirleri işaret etmektedir. Bir başkasına, yüreğinizde şehvetle bakarsanız zina etmiş olursunuz. Birisinden nefret ederseniz onu öldürmüş olursunuz. Başka birisine ait olan bir şey hakkında arzu duyarsanız, kötü bir arzuya sahip olmuş olursunuz. Bu, sevgiyi göstermemektedir. İsa, Tanrımız Rabbi bütün yüreğimizle, bütün canımızla, bütün aklımızla sevmemiz gerektiğini ve kendimizi sevdiğimiz gibi komşumuzu sevmemiz gerektiğini söyleyerek

tüm emirleri özetlemiştir. Sevgi, yasayı yerine getirmenin yoludur. Sevgi, yasanın gerekliliklerini yerine getirir.

Komşumuza yönelik Hristiyan sevgisinin, Tanrı'nın bize ve tüm insanlara gösterdiği sevgi tarafından yönlendirildiğini anlamamız gerekmektedir. Sevgisiyle Tanrı, biricik Oğlu'nu Kurtarıcımız olsun diye gönderdi. Tanrı, sevgisiyle bizleri akladı. Tanrı, sevgisiyle cennette kendisi ile sonsuz yaşamı vaat etmektedir. Romalılar'a mektupta, yasayı yerine getirerek kurtulmadığımız tekrar ve tekrar vurgulanmaktadır. Bizler, İsa aracılığı ile Tanrı'nın lütfu ile aklanmaktayız. Sevgisi için Tanrı'ya şükretmemiz gereken zaman şimdidir. Pavlus bize "Tam kurtuluşumuzun, Mesih'e ilk defa iman ettiğimizden daha yakın olduğunu" söylemektedir. Her gün, bizi ölüm günümüze veya İsa'nın tüm dünyanın insanlarını yargılamak üzere döneceği güne daha da yaklaştırmaktadır.

Dolayısı ile, inançsızlığın karanlığında değil fakat Tanrı'nın ışığında yaşamaya teşvik edilmekteyiz. Tanrı, "çılgın partilerle" veya "sarhoş iken" veya "cinsel günahlarla" veya "günah işleyerek" veya savaşarak veya

birbirimizi “kıskanarak” bir yere varamayacağımızı söylemektedir. Bu tür şeyleri yaptığımızda karanlıkta yürümekteyiz.

Bunun yerine “Gün ışığında yaşayın” ve “Rab Mesih İsa’yı giyinin.” Galatya’da yaşayan Hristiyanlara Pavlus, “Çünkü Mesih İsa'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın oğullarısınız. Vaftizde Mesih'le birleşenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi” yazmaktadır (Galatyalılar 3:26-27). İsa ile giyinmiş olmanın anlamı, İsa’nın bizim için yaptıklarına iman aracılığı ile Tanrı’nın bizlere verdiği İsa’nın kutsallığında ve güzelliğinde sarmalanmış olmaktan zevk almamızdır. Bu iman, inançsızlığın karanlığında değil Tanrı’nın sevgisinin ışığında yeni bir Hristiyan yaşamı sürmemizi mümkün kılmaktadır.

C. İmanda zayıf olan insanlara yardımcı olmalıyız

Bölüm 14’de elçi Pavlus imanı zayıf olanlara yardımcı olmamızı söylemektedir. Şimdi, bir kere daha Yahudi olanlar ve Yahudi olmayanlar hakkında konuşmaktadır.

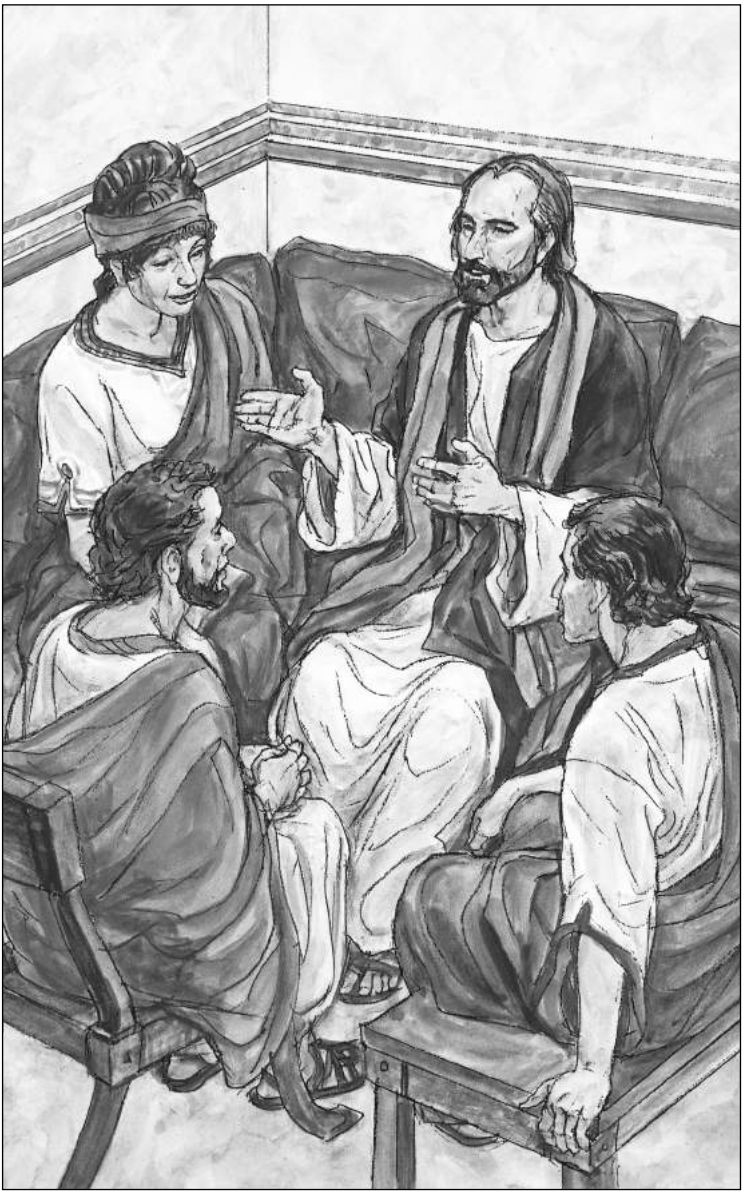
Eski Antlaşma zamanlarında Tanrı Yahudiler’e, ne yiyip yiyemeyecekleri konusunda konuşarak

Yahudiler'in belirli yasalara uymalarını söylememişti. Örneğin, domuz eti yemelerine izin verilmemekteydi (Levililer 7:22-23; 11:1-24). Eski Antlaşma Yahudiler'i Rab'be belirli sunular getirmeliydi. Bunlar yakmalık sunular, tahıl sunuları ve hayvan sunuları idi (Levililer 1:1-3; 2-1; 4:1-5). Ayrıca Eski Antlaşma'da Yahudiler'in belirli bayram günlerini tutmaları gerekmekteydi.

Böyle özel günlere örnek olarak Fısıh bayramı, Çardak bayramı ve Hasat festivali verilebilir (Levililer 23:4-44). Bu yasalar insanların hazır olmalarını ve Kurtarıcı'nın gelişine, geleceğe bakmalarını sağladı. Dolayısı ile Kurtarıcı İsa geldiğinde bu yasaların herhangi bir amacı kalmayacaktı.

Yeni Antlaşma altında yaşayan bizlerin, Eski Ahit'in törensel uygulamalarını tutmalarına gerek kalmamıştır. Koloseliler 2:16-17 ayetlerinde İsa'ya iman eden kişilere "Bu nedenle kimse yiyecek içecek, bayram, yeni ay ya da Şabat Günü konusunda sizi yargılamasın. Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, aslı ise Mesih'tedir" demektedir.

Eski Antlaşma yasaları, İsa'nın haç üzerinde gerçekleştireceği kurbanı önceden

Pavlus yeni iman eden kimseler konuşuyor

bildirmekteydi. Bizler İsa'nın bizim için yaptıkları aracılığı ile aklanmakta ve bağışlanmaktayız. Söz konusu Eski Antlaşma yasaları İsa Mesih'te gerçekleşmiştir. O, mükemmel bir kutsal yaşam sürdü. Kendi yaşamını haç üzerinde Tanrı'ya bir kurban olarak sunduğunda, tüm insanların günahı için cezalandırılmıştı.

Pavlus'un zamanında İsa'ya inanan bazı Yahudiler, yaşam boyunca yiyecek ve bayramlarla ilgili Eski Antlaşma yasalarını gerçekleştirmek konusunda problemlere sahiptiler. Hristiyan olduklarında belirli yiyecekleri yeme ve belirli kutsal günleri tutma konusunda kendi geleneklerini değiştirmeyi zor bulmuşlardı.

Pavlus, yememiz için tüm yiyeceklerin uygun olduğunu ve İsa'ya iman eden fakat tüm yiyecekleri yemeye henüz hazır olmayanlar kimseleri yargılamamamız gerektiğini hatırlatmaktadır. Farklı olmalarından dolayı onları yargılamamalıyız.

Bu, bugünkü yaşamlarımızda da doğrudur. Bazı insanlar, diğerlerinden farklıdır. Bazı insanlar, sahip olduklarımızdan farklı

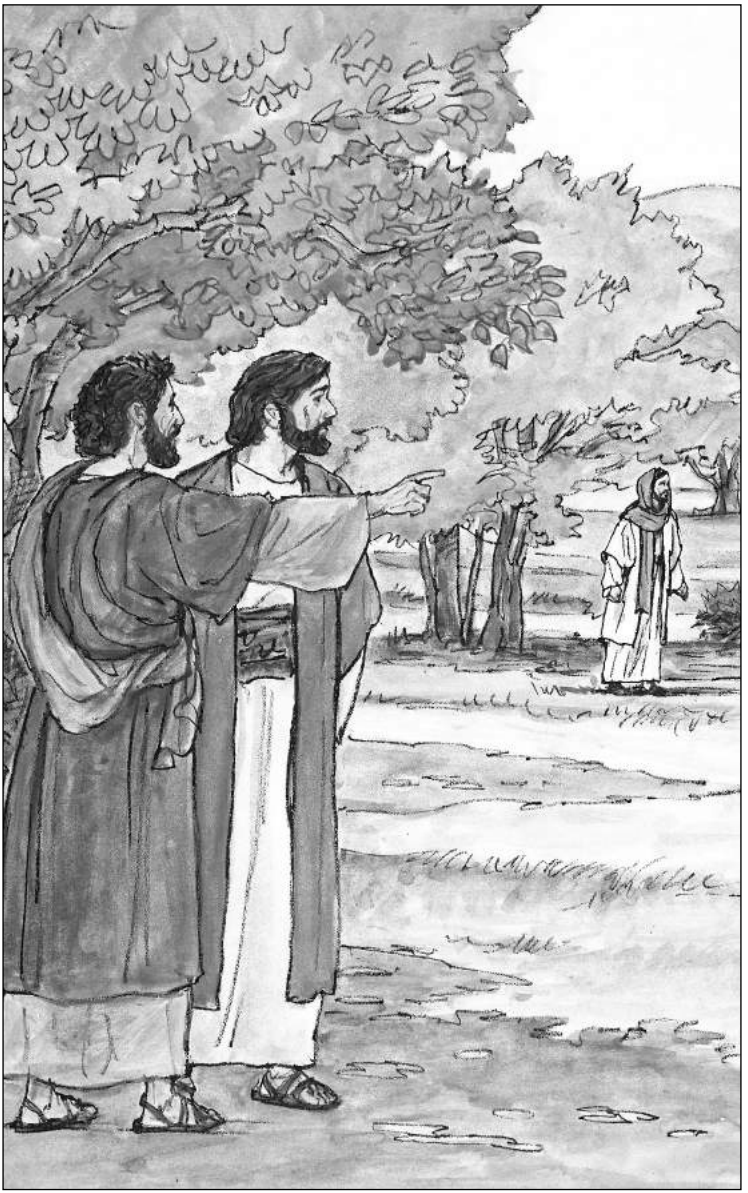
geleneklere sahiptir. Onlarla alay etmemeliyiz. Bir konuyu anlamalarına yardımcı olurken sabırlı olmalıyız ve onları Tanrı Sözü'nün ne öğrettiğine yönlendirmeliyiz.

Romalılar bölüm 15, zayıf bir imana sahip olanlara yardımcı olmamızı söylemektedir. "Onlar için iyi olanı" yapmamız gerekmektedir. Onları desteklememiz gerekmektedir. İmanlarının zayıflığından dolayı onları yargılamamalıyız. Yahudi olmayanlar, İsa'da güçlü imanlı olmaları için Yahudi olanlara yardım etmeliydi. "Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı'nın, sizleri Mesih İsa'nın isteğine uygun olarak aynı düşüncede birleştirmesini dilerim." Pavlus Eski Antlaşma sözlerini, Tanrı'nın hem Yahudiler'in hem de Yahudi olmayanların Tanrısı olduğuna inandırmak için kullanmaktadır. Örneklerden birisi şu şekildedir: İşaya "O gün İşay'ın (Yahudi olan İsa) kökü ortaya çıkacak, halklara sancak olacak, uluslar O'na umut bağlayacak" demektedir.

D. Diğer kişilere öğretmeli ve imanımızı paylaşmalıyız

15:14-22 ayetlerinde Pavlus bir kere daha kendisinin Mesih İsa'ya iman eden bir Yahudi olduğunu hatırlatmaktadır. O, Müjde mesajını Yahudi olmayanlara getirmektedir. Diğer uluslardan olup iman edenler Tanrı tarafından seçilmekte ve aklanmaktadır. Onların günahları bağışlanmaktadır. Onlar artık Tanrı'nın çocuklarıdır. Pavlus Tanrı'nın Sözü'nü vaaz ederek diğer insanlara öğretmekte ve İsa'daki imanını onlarla paylaşmaktadır. Onun öğretişi, İsa'nın günahlı insanlar için yaptığı şeye odaklanmaktaydı. Bu yüzden "Mesih'in benim aracılığımla, yaptıklarından başka şeyden söz etmeye cesaret edemem" demektedir.

Elçi Pavlus Tanrı Sözü'nü, kendi günlerindeki Romalılar aracılığı ile bir çok halkla paylaştı. Müjde'yi, bugünkü Türkiye'de, Yunanistan'da ve Makedonya'da duyurdu. "Yeruşalim' şehrinden başlayıp İllirikum bölgesine (muhtemelen bugünkü Arnavutluk ülkesi) kadar dolaşarak Mesih'in Müjde'sini her yerde duyurdum. Müjde'yi Mesih'in adının duyulmadığı yerlerde yaymayı amaç edindim" demektedir.

Andreas ve Filipus İsa hakkında öğrenmektedir

Bu, aynı zamanda inananlar olarak bizim de "Mesih'in bilinmediği yerlerde" Kurtarıcımız hakkında İyi Haber'i paylaşmak istediğimiz şey olmalıdır. İsa hakkında bilgisi olmayan çok sayıda arkadaşımız mevcuttur. Dünyada yanlış tanrılara tapınan çok sayıda insan bulunmaktadır. Dünyanın diğer ülkelerinde İsa'nın ve O'nun Sözü'nün ışığı altında olmanın yerine hâlâ inançsızlığın karanlığında barınmakta olan pek çok insan vardır.

İsa'nın onlar için yaptığı şey aracılığı ile tüm insanların aklanmakta, bağışlanmakta olduğu İyi Haber'i paylaşmak için ne yapabiliriz? Dua edebiliriz. İsa Mesih'teki iman aracılığı ile kendi kurtuluşları hakkında gerçek bilgiye kavuşmaları amacıyla Tanrı Sözü'nün çok sayıda insana öğretilmesi için dua edin. İsa'nın bizi kurtardığı, dünyadaki yaşamlarımızda yardımcı olduğu ve cennette bizi sonsuz yaşama yönlendirdiği için yüreklerimizdeki umut ve sevinç hakkında etrafımızdaki insanlara konuşabiliriz. Tanrı Sözü'nü bize öğreten ve vaaz eden kişileri onurlandırabilir ve destekleyebiliriz. Tanrı'nın bizleri bereketlediği şekilde onlara sunularımızı verebiliriz. Daha sonra çok sayıda erkek, kadın ve çocuklara İsa Mesih aracılığı ile kurtuluşun İyi Haber'ini

anlatmaları için vaizler ve öğretmenler şehirlere ve ülkelere gönderilebilir. Aslında Kurtarıcımız İsa Mesih hakkında bireyler olarak ve dua grupları olarak diğer insanlara anlatmak için yapabileceğimiz çok şey vardır. İsa “yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin. Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim” dediğinde kendi habercileri olarak bizleri göndermektedir (Matta 28:18-20).

Bölüm Özeti – 5

Pavlus'un Romalılar'a mektubunun başlangıç bölümlerinde Pavlus, Mesih İsa'daki imanımız aracılığı ile kurtulduğumuzu öğretmektedir. Kendi iyi işlerimiz aracılığı ile değil fakat bizi seçen ve iman aracılığı ile aklandığımızı ve günahlarımızın bağışlandığını duyuran Tanrı'nın lütfu ile kurtulmaktayız. Şimdi, mektubunun sonuç bölümlerinde Pavlus bir imanlının kendi Hristiyan yaşamını nasıl yaşaması gerektiğini anlatmaktadır. Hristiyanlar gibi yaşamamız için dört yaşam tarzını (davranış şekli) çalıştık.

Tanrı'ya hizmet etmek için birinci davranış şekli, armağan ve yeteneklerimizin kullanılması ile açıklanmaktadır. Bazı insanlar iyi öğretmendirler. Diğerleri iyi önderdir. Bizler, bedenlerimizin birlikte çalışan çeşitli kısımları gibi, Hristiyanlar olarak birliktelik ve uyum içinde çalışmalıyız. Diğer insanlara merhamet göstermeliyiz. Sevinç ile dolu olmalı ve Hristiyan sevincini yaşamlarımızla yansıtmalıyız.

Hristiyanlar olarak sürdürmemiz gereken ikinci davranış şekli, üzerlerimizde yönetim hakları

olan kimseleri yaşamlarımızla onurlandırmamız ve itaat etmemiz gerektiğidir. Bu insanlar ebeveynlerimiz veya öğretmenlerimiz veya polis veya devletimizde üzerimizde yönetim hakkı bulunan diğer insanlardır. Pavlus, çok açık bir şekilde üzerimizdeki yönetimlerin Tanrı tarafından atandıklarını öğretmektedir. Dünyamızda düzen ve barışı sağlamak üzere yönetimler oluşturulmaktadır. Doğru olanı yapmamız durumunda yönetimler tarafından onurlandırılmaktayız. Kötü olanı yaptığımızda Tanrı, yönetimlerin bizi cezalandırma hakkına sahip olduğunu söylemektedir. Dördüncü Emir, yaşamlarımızda bizleri yönetenleri onurlandırmamızı öğretmektedir.

Tanrı'nın bizlere gösterdiği sevgiden dolayı bizleri yönetenlere sevgimizi ve saygımızı göstermekteyiz.

Pavlus'un imanlılar gibi yaşamamız için bize öğrettiği üçüncü davranış tarzı, imanı zayıf olanlara yardım etmemizdir. Pavlus, Eski Antlaşma'nın yasalarını tutmuş olan ve şimdi İsa'ya iman eden Yahudiler'i düşünmektedir. Eski Antlaşma'da, Kurtarıcı gelene kadar yerine getirilmesi gereken, yiyeceklerle ilgili ve bayramlarla ilgili birçok yasa bulunmaktadır. Bu

yasalar, insanların önceden hazırlıklı olmalarına yardımcı oldu ve bunlar İsa'nın haç üzerinde gerçekleştireceği kurbanı önceden belirtmekteydi. İsa geldiği zaman bu yasaların bir amacı kalmadı. Bizler şimdi bu yasalardan özgürüz. Yasayı tutarak değil ama İsa Mesih'teki iman aracılığı ile kurtulmakta olduklarını gören ve hâlâ Eski Antlaşma'nın yasalarını tutma ihtiyacını hissedenlere sabır içinde yardımcı olmalıyız.

Sonuç olarak Pavlus hem Yahudiler'e hem de diğer uluslardan halklara Mesih İsa'nın tüm insanların Kurtarıcı'sı olduğunu öğretmemizi ve Müjde'yi herkesle paylaşmamız gerektiğini hatırlatmaktadır. Zaman gelmiştir. Mesih İsa, tüm uluslardan insanları öğrenciler olarak yetiştirmemiz gerektiği emrini vermiştir. Onları vaftiz etmeliyiz ve İsa'nın bize öğrettiği her şeye itaat etmelerini öğretmeliyiz. Bizler bu yüce görev ile devam ederken, İsa Mesih dünyanın sonuna kadar bizimle birlikte olacağını vaat etmiştir. Tanrı Sözü'nün çok sayıda insana öğretilmesi için ve bu insanların duyduklarına iman etmesi için dua edebiliriz. Diğer insanlarla konuşabiliriz ve İsa'nın onlar için sahip olduğu sevgiyi ve Hristiyanlar olarak yaşamlarımızdaki sevinci paylaşabiliriz. Dini

öğretmenlerini onurlandırabilir ve onları destekleyebiliriz. Ülkenin ve dünyanın diğer yerlerinde İyi Haber'in öğretilmesi için sunularımızla destek olabiliriz.

Gerçekte İsa'ya iman eden birinin sadık bir Hristiyan yaşamı sürerek insanların iyiyi görmelerini sağlaması, insanı değil ama Göklerdeki Tanrı'yı onurlandıracak birçok davranış şekli mevcuttur.

— Tanrı bizlere merhametini gösterdi. İsa Mesih'e iman ile yaşamlarımız değişti (yenilendi).
— Hristiyanlar olarak bütün yaşamımız Tanrı'ya hizmet etmeye adanmıştır.
— Her imanlı kişiye farklı yetenekler ve armağanlar verilmiştir; bu şekilde dünyaya hizmet ve Müjde'ye tanıklık ederiz.
— Tanrı Sözü'nü imanla ve alçakgönüllülükle öğretmeliyiz.
— İhtiyaç içinde olanlara merhametli olmalıyız.
— Kötülükten kaçınmalı iyi olana bağlanmalıyız.
— İman eden kişilerin sonsuz yaşam umudu vardır
— Bereket olmak üzere çağrıldık. Düşmanlarımıza bile sevgi göstermeliyiz.
— Üzerimizdeki yönetimlere itaat etmeli, yetki

sahibi olan kimseleri onurlandırmalı ve onlara saygı duymalıyız.

— İsa Mesih'in bizler için olan sevgisi, bizleri herkesle saygılı bir ilişkiye yönlendirir.

— İsa Mesih'in aracılığı ile bizler Tanrı'da doğru kimseler olarak kabul edilmiş kimseleriz.

— Tanrı'nın sevgisinin ışığında yaşayıp inançsızlığın karanlığından kaçınmalıyız.

— Tanrı Eski Ahit döneminde yeme-içme, temizlik, bayramlar ve törenler ile ilgili yasalar düzenlemişti. Eski Ahit yasaları Mesih İsa'nın çarmıhta yapacağı kurbana önceden işaret etmekteydi.

— İsa Mesih'in çarmıha gerilmesinden sonra bu yasalar tamamlandı, bunları tutmak zorunda değiliz. Bu konuda imanı zayıf olanları yargılamaktan kaçınmalıyız.

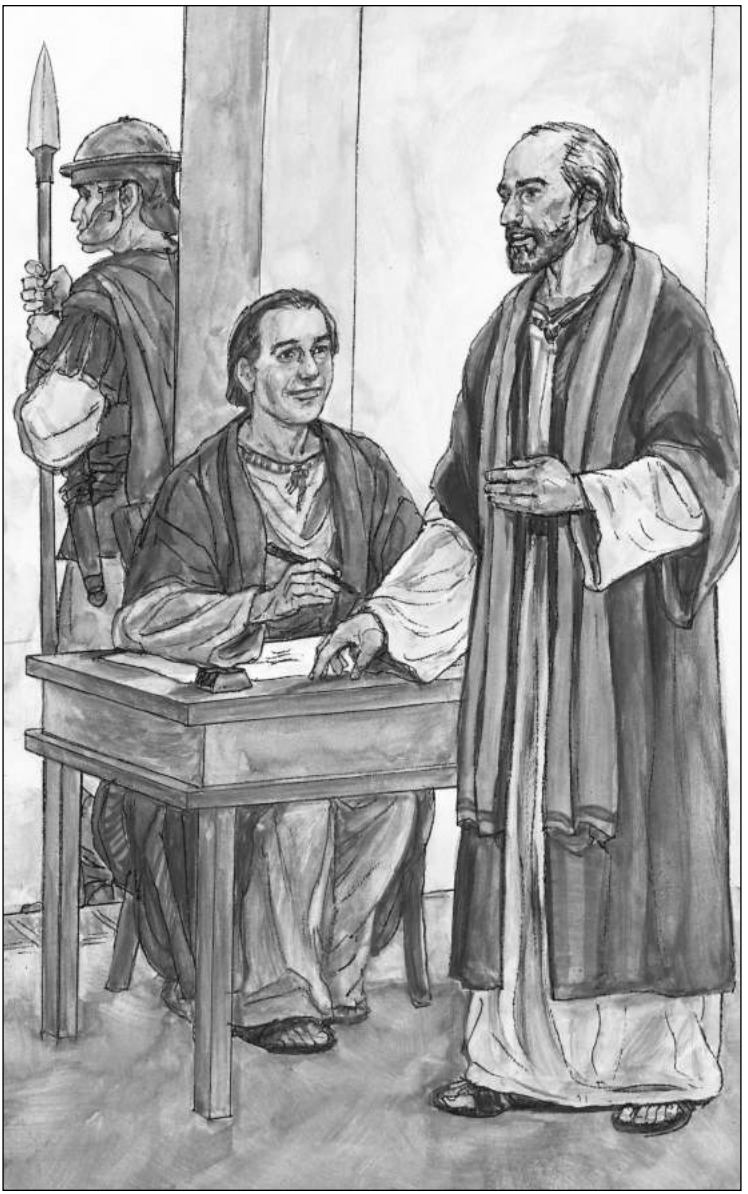
— Mesih'teki aklanmayı ve kurtuluşu almış kimseler Müjde'yi dünyaya nasıl götürürler?

a. Tanrı Sözü iyi öğretilsin diye dua etmeliyiz.

b. İsa Mesih'teki umudumuzu diğerleriyle paylaşmalıyız.

c. Tanrı Sözü'nü öğretenleri ve vaaz edenleri onurlandırıp onları desteklemeliyiz.

d. Tanrı bizleri bereketlediği için biz de ondalık, sunu, sadaka ile diğerlerini bereketlemeliyiz.

Pavlus bir yazıcıya bir metin yazdırmaktadır

Bölüm – 6

Pavlus'un Romalılar Mektubunun Sonu

Romalılar 16:1-27

1 Kenhere'deki kilisenin görevlisi olan kızkardeşimiz Fibi'yi
size salık veririm. 2 Kutsallara yaraşır biçimde onu Rab'bin
adına kabul edin. Herhangi bir ihtiyacı olursa, kendisine
yardım edin. Çünkü o, ben dahil, birçoklarına destek
sağlamıştır. 3 Mesih İsa yolunda emektaşlarım olan Priska
ve Akvila'ya selam edin. Onlar benim uğruma yaşamlarını
tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların bütün
kiliseleri de onlara minnettardır. 5 Onların evindeki inanlılar
topluluğuna da selam söyleyin. Asya İli'nden Mesih'e ilk
iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam edin. 6 Sizin
için çok çalışmış olan Meryem'e selam söyleyin. 7 Mesih'in
elçileri arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış
olan soydaşlarım ve hapishane arkadaşlarım Andronikus'la
Yunya'ya selam edin. 8 Rab'be ait olan sevgili kardeşim
Ampliatus'a selam söyleyin. 9 Mesih yolunda emektaşımız

olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam edin.
10 Mesih'in beğenisini kazanmış olan Apellis'e selam
söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam edin.
11 Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev
halkından Rab'be ait olanlara selam söyleyin. 12 Rab'bin
hizmetinde çalışan Trifena'yla Trifosa'ya selam edin.
Rab'bin hizmetinde çok çalışmış olan sevgili Persis'e selam
söyleyin. 13 Rab'bin seçkin kulu olan Rufus'a ve bana da
annelik etmiş olan annesine selam edin. 14 Asinkritus,
Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarındaki
kardeşlere selam edin. 15 Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la
kızkardeşine, Olimpas'la yanlarındaki bütün kutsallara
selam edin. 16 Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in
bütün kiliseleri size selam ederler.

17 Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı
gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin,
onlardan sakının.

18 Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine
kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı
sözlerle aldatıyorlar. 19 Sözdinlerliğinizi herkes duydu, bu
nedenle sizin adınıza seviniyorum. İyilik konusunda bilge,
kötülük konusunda deneyimsiz olmanızı isterim. 20 Esenlik
veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında
ezecektir. Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun.
21 Emektaşım Timoteos, soydaşlarımdan Lukius, Yason ve
Sosipater size selam ederler. 22 Mektubu yazıya geçiren
ben Tertius, Rab'be ait biri olarak size selamlarımı
gönderirim. 23 Bana ve bütün inanlılar topluluğuna
konukseverlik eden Gayus size selam eder. Kent haznedarı
Erastus'un ve Kuartus kardeşin size selamları var.

25 Tanrı, duyurduğum Müjde ve İsa Mesih'le ilgili bildiri
uyarınca, sonsuz çağlardan beri saklı tutulan sırrı açıklayan
vahiy uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. 26 O sır

şimdi aydınlığa çıkarılmış ve öncesiz Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla bütün ulusların iman ederek söz dinlemesi için bildirilmiştir. 27 Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

Romalılar'a yazılan mektubun son bölümünde elçi Pavlus üç şey hakkında konuşmaktadır:

* Arkadaşlarına, akrabalarına ve çalışma arkadaşlarına selamlar,
* Son bir uyarı,
* Tüm Hristiyanlar için son bir söz.

Bu bölümün ilk on altı ayetinde Pavlus, yirmi beş insana selam göndermektedir. Bunların sayısı, Pavlus'un yazdığı diğer herhangi bir mektupta bahsi geçen insanlardan daha fazladır. Pavlus'un bahsettiği her bir insan hakkında konuşmayacağız fakat bunlardan bazılarını öğrenmek istiyoruz.

Pavlus'un hakkında yazdığı çoğu insan kadındır. Kadınlar, Hristiyan kilisesinin çalışmasında önemli bir kısmı teşkil etmektedir. Anneler olarak bir örnek teşkil edebilmekte ve çocuklarının İsa'yı öğrenmelerine ve imanlıların

yaşaması gerektiği gibi yaşamalarını öğretebilmektedir. Kadınlar, imanları güçlenecek şekilde Tanrı Sözü'nü çalışmak suretiyle bir örnek olabilmektedir. Kadınlar Müjde'yi diğer kadınlarla paylaşarak, müjdeci gibi hizmet edebilmekteydiler.

Fibi böyle bir kadındı. Mektubun 16. bölümünün ilk ayeti bu kadından bahsetmektedir. Kenhere şehrindeki kiliseye hizmet etmiştir ve Pavlus'un kendisi dahil çok sayıda insana yardımcı olmuştur.

Ayrıca, Priska ve Akvila adlı bir koca ve eşi, ekip olarak vardır. Bu iki Hristiyan Pavlus'a büyük yardımlarda bulunmuştur. 16:3 ayeti bunların Pavlus ile birlikte Tanrı'ya hizmet ettiklerini anlatmaktadır. Dikkat edilmesi gereken önemli bir husus, bir grup insanın Tanrı hakkında öğrenmek için onların evinde toplanmaları ve birlikte Tanrı'ya tapınmalarıdır. Ev kiliseleri, Hristiyan kilisesinin ilk dönemlerinde önemli bir bölüm oluşturmaktaydı ve aynı şey bugün için de doğrudur. İbadet etmek ve Tanrı Sözü'nü çalışmak için büyük bir kilise binasına ihtiyacımız yoktur. Arkadaşlarımız ve komşularımızla birlikte evimizde veya bir odada bir araya gelebiliriz ve

bir çalışma grubu ve ibadet grubu oluşturabiliriz.

Priska, Akvila ve diğer insanlar hakkındaki diğer önemli şey “yaşamlarını tehlikeye atmış” olmalarıdır. Erken kilise döneminde çok sayıda eziyet yaşanmaktaydı. 16:7 ayeti imanlı oldukları için Pavlus ile birlikte hapse atılan iki kişiden bahsetmektedir. 16:10 ayeti Apellis adında bir adamdan bahsetmektedir. “Denenmeye tabi tutulmasına rağmen Mesih’e ait olan bir kişi gibi imanlı kalmıştı.” Hatta bugün bile, İsa’ya inandığımız ve diğer insanlarla bir Hristiyan olmanın sevincini paylaşmak istediğimiz için bizimle alay edecek ve hatta bize zarar verecek insanlar mevcuttur. Bu durumda, İsa’nın bizimle birlikte olacağı vaadini hatırlayın. “Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu” biliriz (Romalılar 8:28).

Pavlus’un selam söylediği bazı insanlar onun kendi akrabalarıdır. Pavlus’un kendi selamını gönderdiği birçok insan, kendi misyon yolculuğunda birlikte olduğu insanlardı. Bunlar Yahudi olmayan insanlardı.

Pavlus, tüm bu aile üyelerine ve arkadaşlarına selamların gönderilmesini istedikten sonra, Roma'daki Hristiyanlara ve bugün bizlere bir uyarıda bulunmaktadır (16:17-18). "Kardeşler, size yalvarırım, aldığınız öğretiye karşı gelerek ayrılıklara ve sapmalara neden olanlara dikkat edin, onlardan sakının" demektedir.

"Onlardan sakının." Bu sözlerle elçi Pavlus tüm Hristiyanları, İsa'daki imanlarını bozmaya çalışacak olan kimseler için dikkatli olmaları konusunda uyarmaktadır. Bu öğreticiler ve insanlar Tanrı'nın Sözü'nü tüm doğruluğu ile öğretmeyecektir. Bazı kişiler, Tanrı Sözü'nün öğrettiği şey konusunda kendi görüşlerini, düşüncelerini belirtecektir. İsa'nın kendisi, dünyanın sonu hakkında konuştuğunda aynı uyarıyı bize vermiştir. İsa "Uyanık kalın! Sakın kimse sizi saptırmasın. Birçokları, 'Mesih benim' diyerek benim adımla gelip birçok kişiyi aldatacaklar" demektedir (Matta 24:4-5). Pavlus, ayet 18'de bizi uyarmaya devam etmektedir "Böyle kişiler Rabbimiz Mesih'e değil, kendi midelerine kulluk ediyorlar. Saf kişilerin yüreklerini kulağı okşayan tatlı sözlerle aldatıyorlar."

Kutsal Kitap'ta Tanrı'nın bize öğrettiği şeyi çalışmaya ihtiyaç duymamızın nedeni budur. Her bir öğretmeni ve Tanrı Sözü'nü vaaz eden kişiyi, Tanrı Sözü'nün gerçeklerini veya sadece kendi düşüncelerini öğretip öğretmediğini araştırmak için test etmeye ihtiyacımız olmasının nedeni budur. İsa göğe yükselmeden önce öğrencilerine önce bütün ulusları vaftiz etmelerini ve onlara Müjde'yi öğretmelerini söyledi. Tanrı'nın bize emrettiği her şeyi öğretmeliyiz. Bu hem Yasa'yı hem de Müjde'yi içermektedir. Romalılar'a mektup Yasa'nın işleri ile değil İsa Mesih'teki iman aracılığı ile kurtulduğumuzu öğrendiğimiz şeyleri içermektedir. Bizler aklanmaktayız, günahlarımız bağışlanmaktadır. Tanrı'nın bu Sözü'nü aklımızda tutalım.

Pavlus tüm Hristiyanları şimdi cesaretlendirmek istemektedir –o gün Roma'daki ve bugün dünyadaki bütün imanlıları teşvik etmektedir. Pavlus'un kalbi coşku ile dolmaktadır. Yol arkadaşlarının Tanrı ile barış içinde olmalarını istemektedir. Tanrı'nın lütfunun, hak edilmeyen sevgisinin tüm Hristiyanlarla birlikte olmasını arzu etmektedir. Tanrı'nın bizim için yaptığı şeyden dolayı tüm övgü ve yüceliği Tanrı'ya vermemizi istemektedir. Vaaz ettiği Mesih'teki

İyi Haber'i bizim de vaaz edip öğretmemizi istemektedir. Çünkü Tanrı, kendi mesajının tüm uluslar tarafından bilinmesini emretmektedir. Tanrı, hepimizin kendisine iman etmesini ve itaat etmemizi istemektedir.

"Bilge olan tek Tanrı'ya İsa Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Âmin."

Bölüm Özeti – 6

Romalılar'a mektubun kapanış bölümünde elçi Pavlus birçok arkadaşa, akrabaya ve kilise çalışma arkadaşlarına selam göndermektedir. Kendi hizmetinde bu insanların kendisine nasıl yardım ettiğini ve İsa Mesih'te imanlı oldukları için kendi yaşamlarında nasıl acı çektiklerini hatırlamaktadır.

Daha sonra Roma'daki Hristiyanlara ve bugün bizlere bir uyarı verilmektedir. İmanlıların imanını bozmaya çalışacak insanlar olacaktır. Bu insanlar Kutsal Kitap'ın bize öğrettiklerini değil fakat yanlış doktrin (yanlış öğretiler) öğretecektir. Bu insanlardan uzak durmamız gerekmektedir.

Son olarak tüm Hristiyanlar, Tanrı ile barış içinde kalmaları ve kendi yaşamlarında Tanrı'nın lütfunu görmeleri için teşvik edilmektedir. Bizim için yaptığı her şeyden dolayı Tanrı'ya şükretmeli ve O'nu yüceltmeliyiz. Mesih İsa'nın yaptığı iş aracılığı ile Tanrı'nın tüm günahlarımızı bağışlamasından dolayı şükran ve sevinçle dolu olmalıyız. Şimdi İsa sayesinde aklanmış

bulunmaktayız ve Tanrı ile barışık durumdayız.

Tüm övgü ve görkem Tanrı'nındır. Âmin

— Pavlus birlikte hizmet ettiği kimseleri kadın ve erkek olarak ayırmadan konuşur.
— Tanrı Sözü'nü çalışarak kadınlar imanda güçlenecek ve topluma iyi bir örnek olacaklardır.
— İlk kilise çağında Hristiyanlara yönelik bir çok baskı ve zulüm vardı. Ancak buna rağmen imana sadık kalan hem kadınlar hem de erkekler olduğunu görüyoruz.
— "Onlardan uzak durun" sözleri ile, Hristiyan imanına karşıt öğretişlerin olacağını öğreniyoruz. Bu yanlış öğretişler Mesih'teki pak imanı yok etmeye çalışmaktadır.
— Tanrı'nın bizlerin kurtuluşu için lütufkarca yaptığı işlerinden dolayı O'nu övün ve şükredin.
— Tanrı hepimizin O'na iman etmesini, itaat etmesini istemektedir.

Multi-Language
Productions
Bringing the Word to the World

The Letter to the Romans - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog Number: 385443